This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

REGULÆ
SUPERIORUM
SOCIETATIS
JESU.

ROMÆ MDCCCV.

Typis Junchi apud Carolum Mordacchini.
Superiorum Facultate.

41715

REGULÆ
PROVINCIALIS.

De iis, quæ ad ejus personam, & communem totius Provinciæ administrationem spectant.

CAP. I.

Quæ a Provinciali servanda.

Quæ Præpositis Domorum, & Rectoribus, quod ad eorum personas attinet, in regulis præscribuntur; eo diligentius servare enitatur Provincialis, quo pluribus pro ratione officii sui vitæ spiritualis studio præire debet.

Finis ejus officii.

2. Finem officii sui (quem ante oculos habebit) in eo positum esse intelligat, ut Provinciam sibi commissam in acquirenda perfectione, juxta proprii Instituti rationem, & Regulas ipsi datas promoveat.

Mansuetudo in regendo. *In Bullis Instituti Societatis.*

3. Imitetur in gubernatione caritatem, mansuetudinem, & gubernationem Christi Domini nostri, ut juxta eam normam, quam tradiderunt Apostoli, non dominans, sed forma factus gregis ex animo, exemplo magis, quam verbo subditos ad perfectionem dirigat.

Severitas cum benignitate conjungenda.

4. Severitatem suo tempore cum benignitate misceat, suamque auctoritatem per solidas virtutes tueatur, ac dilectionem, & curam suorum præseferendo, modeste, & circumspecte præcipiendo, ita amabilem se reddat, ut omnes fidenter ad illum recurrere possint.

Incumbat gubernationi.

5. Solicite animum ad gubernationem applicet, neque tamen in ea ita distrahatur, ut in studio orationis, & sanctis desideriis, quibus totam sustentare debet Provinciam, intepescat: quamvis autem ordinarie concionari non debet, si quando tamen per occupationes officii sui commode licebit, & hoc, & alia Societatis ministeria exercere poterit.

Spiritualia non deserat.

Raro concionetur. *P. 9. c. 6. §. 1. & litt. A.*

Regulas, &c. nullas abroget, nec novas inducat.

6. Nullas Regulas, aut Ordinationes, aut Consuetudines toti Provinciæ communes abroget, vel novas inducat, inconsulto Generali: sed secundum eas, quas habet, gubernet Provinciam.

Dispenset in regulis. &c. *P. 9. c. 3. §. 8. & litt. D., & p. 4. c. 10. li. B.*

7. Sicut Provincialis, quando necesse est, in Regulis, ordinationibus, decretis, & in ipsis etiam Constitutionibus cum particularibus dispensare potest; sic, cum dispensaverit in rebus majoris momenti, quæ videantur urgere, & in quibus sine gravi incommodo Generalis responsum expectari nequeat, debet eum primo quoque tempore de hujusmodi dispen-

pensatione, & ejus causa admonere.

8. Præter facultates, quæ in his regulis conceduntur, habet etiam eas omnes, quæ in Compendio facultatum Societatis Provincialibus concessæ sunt, quas ex Compendio ipso intelliget. Facultates Provincialis.

9. Omnes facultates eorum Superiorum, qui Provinciali subordinati sunt, ad ipsum quoque pertinent, ab ipsoque etiam suspendi poterunt, quando ei expedire in Domino videbitur. Facultates Superiorum.

10. Potest Provincialis in absentia, vel in periculo vitæ, aut in graviori morbo constitutus nominare Vice-Provincialem si Generalis neminem designasset: quocumque autem modo constituatur, easdem omnino facultates habeat, quas Provincialis, nisi a Generali, vel Provinciali limitentur: rationem tamen administrationis non immutabit. Vice-Provincialem nominare potest, & quando. *Can.* 2. *Congreg.* 4.

De iis, quæ illum ad bonam Provinciæ administrationem juvabunt.

CAP. II.

11. Consultores quatuor habebit a Generali designatos in iis locis, ubi frequentius residet, quoad fieri poterit, cum quibus res graviores communicabit: quod Quot, & ubi Consultores habebit. *P.* 9. *cap.* 6. §. 14.

Ibid. c. 4. §. 4. si absentes sint, per transmissas litteras: quorum unus, ab eodem Generali constitutus, erit ejus Admonitor, & Socius. In quavis autem Domo, vel Collegio opera Superioris, & ejus Consultorum, quos ad Consultationem adhibendos judicaverit, utatur in rebus iis, de quibus ordinarie consultandum erit.

Quos alios ad consultationem adhibere potest.

12. Si expediret, præter Consultores, alios etiam nonnunquam ad Consultationem vocare poterit, & eos quidem, quos de rebus propositis melius judicare posse existimaverit; vel si absentes sint, jubere, ut de rebus iisdem sententiam suam ad se transmittant.

Quæ Consultoribus, & Superioribus ostendet.

13. Litteras, & scripta, quæ pertinent ad rem, de qua Consultatio habenda est, ostendat Consultoribus (nisi quid obstet), ut bene informati sententiam suam melius dicere possint.

Ordinationes communes communicandæ, &c.

14. Cum Ordinationes aliquas communes a Generali acceperit, illas Superioribus suæ Provinciæ, & Consultoribus manifestari faciat: & quæ alicujus momenti fuerint ad gubernationem, vel instructionem pertinentes, in libro ad id designato describendas curet.

In re consultanda indifferentem se præbeat.

15. In proponenda re, de qua deliberandum est, in neutram partem animi sui propensionem ostendat, ne Consultori-

toribus declinandi in eam partem detur occasio, sed quisque liberius in Domino suam sententiam aperiat.

16. Quando aliquid occurrerit, de quo non liceat cum Consultoribus agere, poterit juxta primum, & secundum modum in exercitiis ad electionem faciendam traditum, quid agendum sit, deliberare. Quomodo deliberabit, de quo non licet cum Consultoribus agere.

17. Libenter se ab aliis admoneri patiatur de iis, quæ ad officium, & personam suam pertinent, & eum præcipue, qui Admonitoris officio fungitur, benigne audiat. Libenter admoneri se patiatur. *P. 9. c. 4. §. 4.*

18. Habeat secum Litteras Apostolicas authenticas, & compendium Facultatum Societatis, Constitutiones, Decreta, Regulas omnes, & quæ a Generali ordinantur, eaque bene intelligat, & observari faciat. Constitutiones, decreta, &c. secum habeat.

19. In loco, in quo diutius ei residendum est, habebit Archivum, in quo asservabit Instrumenta authentica, libros, & cetera quæ ad officium Provincialis, & communem usum Provinciæ pertinent; quæ omnia ex catalogo a se subscripto Successori tradet. Archivum.

20. Habeat libellum, in quem referat ea, quæ consultanda, vel providenda, vel ad Generalem scribenda sunt, ne memoria excidant. *P. 2. c. 3. §. 2. & p. 3. cap. 2. litt. M. & c. 4. §. 3. & p. 10. litt. B.*

Orationes, & Missas indicere potest.

21. Orationes, & Missas ad tempus indicere poterit, etiam in tota Provincia, pro causis, quæ videbuntur id exigere; modum tamen in ea re non excedat.

De Superioribus ei subordinatis, & eorum Officialibus.

CAP. III.

Quando Superiorem constituere potest. *P. 9. c. 3. §. 3. & 14.*

22. Etsi Præpositos Domorum, & Rectores Collegiorum, & Domorum Probationis suæ Provinciæ constituere non potest; si tamen necesse esset, aliquando mutationem facere Superioris alicujus, & periculum esset in mora; vel si is moreretur, poterit aliquem, qui vices Superioris gerat interim constituere, donec Generalis admonitus provideat. Ministros autem, Procuratores, & Præfectos studiorum ipse designabit, atque etiam Subministros, & Præfectos sanitatis, ubi opus esse judicaverit. *Vid. Congr. 8. Decr. 3.*

Magistros Novitiorum. *P. 3. c. 1. §. 12.*

23. Constituat Magistros Novitiorum in locis Probationum non separatis, a Generali tamen confirmandos; & eos quidem, qui in rebus spiritualibus exercitati sint, & in modo procedendi Societatis nostræ bene probati.

24. De-

24. Designabit Præfectos rerum spiritualium in omnibus Collegiis, & Domibus Professis, quales in prima Regula officii illorum præscribuntur: itemque ordinarios nostrorum Confessarios, ex quibus fere conveniret Præfectos rerum spiritualium deligere.

Præfectos rerum spiritualium, & Confessarios nostrorum. *P. 4. c. 10. §. 7.*

25. Deligere poterit Consultores, & Admonitores eorum, qui præsunt in Provincia, ita ut statim suo officio fungi possint: scribet tamen de iis ad Generalem, ut ab eo confirmentur.

Consultores, & Admonitores.

26. Prædicatores, & Confessarios ipse constituet, præmisso tamen domestico examine, & approbatione Ordinariorum juxta formam Concilii Tridentini.

Prædicatores, & Confessarios. *Can. 27. Congreg. 2.*

27. Lectores ordinarios in omnibus classibus, & primarios officiales, præter Rectorem, & Cancellarium, in Universitatibus deligat; novas tamen lectiones non addat, nec scholas usquam ullas, & præsertim eas, in quibus pueri legendo & scribendo instituantur (quod nec privatim licebit), sine facultate Generalis aperiat.

Lectores, & Officiales Universitatum. *P. 4. c. 6. lit. F. Ib. c. 17. lit. A. Ib. c. 7. lit. A. Ib. c. 12. lit. C*

28. Tueatur auctoritatem Superiorum immediatorum in subditos, ita tamen, ut constet, posse omnes ad mediatos recurrere: ideo quidquid agendum, vel im-

Auctoritas Superiorum immediatorum tuenda. *P. 8. c. 1. §. 4. & 6. p. 9. c. 6. §. 2.*

immutandum erit, quod ad immediatorum officium pertineat, per eosdem fieri curabit.

De Idoneis ad gubernandum.

29. Si quos ad gubernationem idoneos judicabit, curet de illis paullatim, & negotiis tractandis, & domesticis ministeriis obeundis experimentum sumere, ut, & ipsi talenti accepti specimen dare, & Societatis officia eis tuto committi possint.

De Aptioribus ad alia ministeria.

30. Observet, si qui detineantur in ministeriis aliquibus, qui magis idonei essent ad alia: eam tamen habeat cujusque rationem, ut universale bonum semper præferatur.

Neminem eximat ab obedientia Superiorum. *P. 8. c. 1. lit. E.*

31. Neminem ab obedientia Superiorum immediatorum, inconsulto Generali, eximat, nisi periculum esset in mora, & tunc certiorem faciat Generalem de persona, & de causis, propter quas eum exemerit.

De Admittendis.

CAP. IV.

Qui admittendi ad Societatem. *Par. 1. cap. 1.*

32. Eos ad Probationem per se, vel per alios admittere poterit, quos ad Institutum nostrum idoneos in Domino judicaverit: cavebit tamen, ne cujusquam admissio justam aliquam Externorum offen-

fensionem, aut Societatis nocumentum pariat; quod cum iis potissimum observandum erit, qui in scholis nostris instituuntur.

33. Attendat, ne nimii sint Nostri in hominibus ad Societatem alliciendis; sed per virtutes, & bonæ vitæ odorem omnes ad Christum trahere studiose curent. Quomodo ad eam alliciendi.

34. Meminerit, quod inepta turba ad Institutum nostrum admitti non debet, & observari faciat in hoc diligenter Regulas officii Examinatoris. Inepti non admittendi. *P. 10. §. 7.*

35. Quod ad prima quinque impedimenta attinet: etsi Societas in nullo eorum dispensare potest; si tamen in eo, qui admitti petit, dona aliqua Dei illustriora cernerentur, Generalem admoneat: quod si de ejusmodi impedimentis dubitaret, ad eumdem recurrat. Quid agendum cum impeditis. *In Ex. cap. 2. §. 6. & litt. D. & p. 1. cap. 3. litt. G.*

36. In secundariis impedimentis dispensandi facultatem habebit, præterquam in deformitate magna, aut defectu insigni, qualem habent Eunuchi, & in ætate infra 15. & ultra 50. expletos annos, & in conjugatis, etiam in casu, in quo non est impedimentum essentiale. Quando dispensare potest cum illis. *P. 1. c. 3. §. 9. & litt. H.*

37. Poterit in casu aliquo anteponere, & postponere aliqua ex sex experimentis, eaque moderari, & alia in alia permutare, dummodo biennio, & bene probentur Experimenta anteponere, &c. *In Exa. cap. 4. §. 9. Can. 1. Constitut. 2.*

In Exa. cap. 4. §. 43.

tur Novitii: quod etiam tempus prorogare poterit, si opus esse judicaverit.

Dispensare cum Novitiis circa studia. *Can. 1. Congreg. 2.*

38. Poterit etiam cum Novitiis in secundo anno probationis circa studia dispensare, habita ratione personarum, locorum, & temporum, prout expedire in Domino judicabit. Ii vero, cum quibus dispensaverit, extra Domum Probationis, & seorsum a Collegialibus esse debebunt, sub cura alicujus Sacerdotis ab ipso constituti, qui vicem Magistri Novitiorum gerat; ejusque Regulas, & Examinatoris habeat; ex quibus ea servabuntur, quæ commode servari possunt. Cujusmodi erit, ut per dimidiam horam vesperi orent; sed iis tantum diebus, quibus a studiis vacaverint.

Coadjutorum numerus. *P. 1. c. 2. §. 1. & p. 4. c. 3. §. 2. & in 1. Congr. tit. 6. d. 24.*

39. Coadjutores Temporales plures esse non debent, quam qui necessarii sint ad sublevandas Domos, vel Collegia in rebus, quibus occupari Sacerdotes, & Scholastici non possunt, sine detrimento majoris boni.

De Dimittendis.

CAP. V.

Dimittere Novitios potest. *P. 4. c. 1. lit. C.*

40. Facultatem habet dimittendi eos, qui in prima, & secunda Probatione

ne ante, & post emissa vota versantur; nisi a Præposito Generali in illius Provinciam destinati, vel de Societate ipsi tam bene meriti essent, ut eorum esset particularis ratio habenda. In his enim casibus, inconsulto Generali, dimittere non debet; nisi causæ admodum urgentes, & graves essent, ita ut minime dubitaretur Generalis mentem hujusmodi futuram esse.

41. Scholasticos verò approbatos, & Coadjutores non formatos, qui probationem absolverunt, inconsulto Generali non dimittat, nisi in gravibus, & urgentibus casibus, & qui ejusmodi sint, ut sine gravi periculo Generalis responsum expectari nequeat: quem tamen post dimissionem certiorem faciat, adjunctis causis dimissionis. Et in universum diligenter Provinciali dispiciendum est, ut qui minus idonei ad nostrum Institutum, & tamdem aliquando dimittendi videntur; eos ipse intra biennium Probationis dimittat: quod si peracto, etiam Probationis tempore, aliqui hujusmodi deprehendantur, tempestive Generalis moneatur, ne cum Societatis jactura diutius, quam par est, retineantur.

Alios in aliquibus casibus. *P. 2. c. 1. lit. C.*

42. Provincialis erit juxta commissam sibi facultatem, auditis suis Consultori-

Quos, & quando dimittet.

toribus, vel, si necessitas urgeat, Superiore, & Consultoribus ejus loci, ubi tunc erit, qui ipsi videbuntur, adhibitis, judicare de causis sufficientibus ad dimissionem: curabit tamen, ne ad hæc extrema, nisi quamconsultissime, & aliis tentatis remediis veniatur.

Formatos, & Professos nullo modo dimittet. *P. 2. c. 1. lit. C.*

43. Coadjutores formatos sive spirituales, sive temporales, & Professos nullo modo dimittet.

Modus dimittendi.

44. Circa modum dimittendi observet ea, quæ in secunda parte Constitutionum capite tertio dicuntur: & intelligat, an is, qui dimittitur, aliquid Societati *P. 2. c. 3. lit. E.* dederit, & si quid ei reddi oporteat, juxta ejusdem capitis declarationem: scripta vero an secum asportare debeat, consideret ipse diligenter.

Dimissi liberi manent a votis. *P. 2. c. 4. §. 3.*

45. Declaretur iis, qui dimittuntur, quod liberi maneant a Votis Simplicibus, si ea juxta formulam Societatis consuetam emiserint.

Dimissi, si redeant ad Societatem, iterum probandi &c. *Par. 2. cap. 4. In Congreg. 1. tit. 2. decr. 10.*

46. Circa dimissos, aut egressos e Societate, & postea reductos, vel sponte redeuntes, observentur ea, quæ in Constitutionibus, & Decretis dicuntur: & si admittantur, denuo examinentur, prout ipsi videbitur: si quis autem semel egressus erit, poterit quidem iterum admitti, sed advertatur, hu-

jus-

jusmodi homines raro idoneos ad Instituti nostri disciplinam inveniri.

De Litterarum Studiis.

CAP. VI.

47. In Universitatibus, & Collegiis, in quibus Nostri litteras profitentur, idoneos, & eruditos Professores pro ratione loci, & debiti constituat. Si aliquis Lector extraordinarius adjiciendus videretur, Generalem consulat.

Idoneos professores constituat. *P. 4. cap. 12. & 13. & c. 6. §. 6. lib. c. 13. lit. C.*

48. Peculiari cura videat, num lectiones in scholis nostris, & scholasticæ exercitationes diligenter, assidue, atque ordine habeantur: num Magistri, & Discipuli suum in Domino officium faciant: &, si quid opus esse judicaverit, provideat juxta ea, quæ in quarta parte Constitutionum, & Regulis habentur.

Inspiciat res ad scholas pertinentes.

49. Ipsius prudentiæ relinquitur, quid hi, aut illi addiscere debeant juxta ætatem, & ingenium uniuscujusque ad Majorem Gloriam Dei; eos autem, quos non esse aptos ad studia inveniet, ab illis removere poterit.

Quid cuique addiscendum. *P. 4. c. 5. §. 2. & c. 6. §. 5.*

50. In addiscendis disciplinis ordinem servari faciat; efficietque, ut prius Scholastici in lingua latina solidum faciant fun-

Ordo in addiscendis disciplinis. *P. 4. c. 6. §. 4.*

& c. 5. litt. D. & c. 13. §. 4. litt. E. fundamentum, quam ad alia majora studia transeant: curabit vero humaniorum litterarum studia magni fieri; & eorum, qui eas profitentur, peculiarem curam habebit: & ne in his Professores idonei desint, illorum seminaria, & instituet, & conservabit.

Linguarum studium. *P. 4. c. 6. §. 5. & litt. D. & c. 13. §. 4.*

51. Aliarum linguarum studium valde commendatum habeat: Hebraicæ vero iis tantum concedat, qui in Theologiæ facultate mediocriter eruditi jam sint, aut certe tam humiles, ut sperandum merito sit, hoc studium sine illorum detrimento utile valde futurum.

Quales ad studia repetenda destinandi. *P. 4. c. 6. §. 14. 16. 17. & c. 25. §. 9.*

52. Designet aliquos, qui & probatæ virtutis imprimis sint, & ingenio polleant, ut, absolutis studiis Philosophiæ, & Theologiæ, ad ea repetenda privatum, & quietum studium habeant, & Positivæ, ac Sacræ Scripturæ se dedant; quo etiam tempore in disputationibus publicis rationem suorum studiorum reddant, ut eas facultates privatim, vel publice ad suam, vel aliorum utilitatem profiteri possint. Iis etiam, qui concionandi talentum habent, duo itidem, vel unus saltem annus concedatur, ut privato studio Sacræ Scripturæ, legendisque Patribus, ac sanctæ meditationi vacent.

Ibid. §. 17. & c. 15. §. 3.

Ibid. c. 6. §. 18.

Ex Instr. 2. 6. Congreg.

53. Di-

53. Diligenter studeat, ut Præcepto- Quinam philosophiæ interpretes. *Can. 8. Conres Philosophiæ cum magno delectu eos Aristotelis Interpretes legant, qui contra Christiana Dogmata impie scripserunt; & ta Philosophiam interpretentur, ut Theogiæ Scholasticæ, quam nobis commenlant Constitutions, subservire faciant. greg. 3.*

54. Cum opinionum novitas, vel diver- Opinionum novitas, & diversitas coercenda. *P. 3. c. 1. §. 18. & litt. O., & p. 4. c. 5. §. 41. & p. 8. c. 1. §. 8. litt. K.* itas non modo finem ipsum, quem Soietas ad Dei Gloriam propositum habet, mpedire possit; sed etiam ipsum Societatis statum maxime labefactare: necesse est ingeniorum licentiam in opinionibus rel introducendis, vel sectandis, omnibus modis certa aliqua lege coercere. Quare diligentissime curent Provinciales juxta mentem Constitutionum eâ exacte ab omnibus Nostris, & præcipue a Professoribus observari, quæ in Ratione Studiorum præcipiuntur.

55. Curet, ut ii, qui propensum ani- Propensi ad aliquam facultatem in ea exerceantur. *P. 4. c. 5. litt. C.* mum habent ad aliquam facultatem, in qua possunt insignes evadere, in ea diuius versentur, habita tamen spiritualis profectus ratione, & de talibus Generalem admoneat.

56. Qui propter ætatem provectiorem, Qui casibus studebunt. *P. 4. c. 5. litt. D. & c. 13. §. 4. litt. E., & Can. 17. Con-* ut alias causas in facultatibus, & scholasticis studiis progressum facere non possunt, curabit, ne in illis tempus in-

sumant, sed Casibus Conscientiæ discendis dent operam, sintque semper aliqui ex Nostris, qui huic studio diligenter incumbant, ut Societas copiam habere possit Operariorum, qui Confessionibus audiendis sint idonei.

Sit Domi, qui casibus conscientiæ satisfaciat.

57. In singulis Domibus, & Collegiis aliquem constituat, qui in Casibus Conscientiæ bene versatus sit, ut difficultatibus domi, & foris occurrentibus satisfacere possit.

Comœdiæ, & Tragœdiæ rarissime permittantur.

58. Comœdias, & Tragœdias rarissime agi permittat, & nonnisi latinas, ac decentes; & prius aut ipse eas examinet, aut aliis examinandas committat: eas vero, atque alias id genus actiones in Ecclesia fieri omnino prohibeat.

Generalis de talentis admonendus. *P. 4. c. 9. §. 3.*

59. Sub finem Studiorum Generalem de uniuscujusque talento admoneat, & quantum singuli profecerint, ei referat.

Translatio libri in alteram linguam non fiat sine venia.

60. Curet, ut nullus ex nostris librum aliquem ex una in alteram linguam transferat, aut imprimat, absque Præpositi Generalis facultate.

De promovendis ad Ordines, & gradus litterarios.

CAP. VII.

61. Potest per se, vel per alios præsentare ex Nostris eos, qui idoneos juxta instructionem a Generali traditam censuerit ad Ordines Ecclesiasticos recipiendos. Quos ad ordines præsentabit.

62. Quamvis in actibus Scholasticorum communibus exercendi sunt Nostri juxta Constitutiones; nullus tamen ad Philosophiæ, vel Theologiæ gradus, etiamsi idoneus sit, promoveatur sine Præpositi Generalis facultate. Nullus promovendus ad gradum litterarium inscio Generali. *P. 4. c. 6. §. 10. & 17. & c. 15. §. 3.*

63. Cum Nostri de Generalis facultate in Universitatibus Societatis promovendi sunt ad gradus litterarios, si qua in re necessaria ad promotionem erit dispensandum (quod rarissime faciendum est, ne hujusmodi gradus veniant in contemptum), ubi id fecerit, tam de persona, quam de causa dispensandi admoneat Generalem. De dispensatione ad eam rem admonendus Generalis.

64. Etsi Doctoratus, & Magisterii gradus juxta Constitutiones prædicto modo Nostri accipere possunt; nomine tamen Doctoris, vel Magistri ratione gradus inter se non utantur. Nomine Doctoris, vel Magistri non utantur.

De promovendis in Professos, & Coadjutores Formatos, ac Scholares.

CAP. VIII.

Qui ad vota simplicia admittendi. *P. 4. c. 3. §. 3. & p. 5. c. 4. §. 3. & 6.*

65. Potest admittere post biennium ad Vota Simplicia Scholasticorum approbatorum, & Coadjutorum non Formatorum, quos in Domino idoneos judicaverit juxta Regulas & Constitutiones.

Quomodo ea vota post biennium emittenda. *In Exam. c. 4. §. 41. & 27.* *In Exam. c. 1. §. 11.*

66. Curet autem, ut quamprimum aliquis biennium Novitiatus expleverit (nisi justa de causa differendus videretur), peractis iis, quæ in examine habentur, hæc Vota in Sacro, antequam communicet, emittat coram aliquibus domesticis tantum; non tamen inter eos, qui tunc forte Vota renovarent, etiamsi ea prius ex devotione edidisset.

Indifferentes ad gradum applicandi. *Can. 2. Congr. 4. in Exam. c. 4. §. 6. & p. 5. c. 1. §. 3. & c. 2. §. 1.* *P. 5. c. 2. & p. 4. c. 9. §. 3.*

67. Si quos, ut Indifferentes admiserit (quod raro fieri debet), potest eos applicare ad gradum Coadjutorum, vel Scholasticorum, sicut magis in Domino convenire judicabit. [a] In hac vero classe Indifferentium ultra tempus biennii Probationis nemo maneat.

Tertia Probatio Scholasticorum.

68. Scholastici, simulatque Superiorum arbitrio studia absolverint, tertium Proba-

bationis annum in Domibus Probationum peragant; quod si commode fieri non possit, in Domibus Professorum, vel in Collegiis probari eos faciat juxta Regulas Novitiatus.

69. Finita visitatione consideret, qui sint idonei in sua Provincia, ut in Coadjutores formatos spirituales, vel temporales, aut in Professos juxta Constitutiones, & instructionem a Generali traditam admitti possint, & secundum eamdem accurate Generalem informari curet. De promovendis ad gradus Societatis.

70. Antequam admittat eos, qui cum Generalis facultate Professionem, vel Vota Coadjutorum formatorum emisuri sunt, ea servari curet, quæ ab ipsis erunt facienda; ejusmodi sunt dispositio bonorum temporalium, si quæ adhuc habuerint; exercitia spiritualia; confessio generalis; & alia, quæ in Constitutionibus, & Decretis Congregationum dicuntur; in Professione etiam, & iis Votis emittendis serventur, & ut publice fiant, & in ceteris omnibus, quæ Constitutiones præscribunt. Servanda antequam admittantur ad gradus. *In Exam. c. 1. §. 8. & c. 4. §. 2. & 27. 38. 41. & c. 6. §. 8. & p. 5. & 6. c. 2. §. 12. & Can. 3. Co. 2. p. 6. c. 1. §. 1. & p. 10. § 6. p. 5. c. 3. §. 2. & c. 4. §. 1.*

71. Qui Professionem fecerint, etiam trium Votorum, emittant Vota illa Simplicia, quæ post Professionem emittenda sunt; idque juxta Formulam primæ Congregationis, ut a tertia recognita est: Vota simplicia post Professionem emittenda. *In 1. Congr. tit. 6. Decr. 23. & in 3. Congreg.*

Decret. 70. & Can. 20. Congreg. 2. & Doctrinam Christianam tam ipsi, quam Coadjutores Formati spirituales per quadraginta dies intra annum doceant.

Notentur Vota solemnia emittentes. *P. 5. c. 3. & 4.* 72. Habeat librum, in quo eorum nomina scribantur, qui Vota Solemnia, vel Simplicia post biennium in Domibus, vel Collegiis suæ Provinciæ emittunt juxta ordinem Præpositis Domorum, & Rectoribus traditum.

Quanam subscripta ad Generalem mittenda. 73. Cum aliqui Professionem, vel Vota Coadjutorum Formatorum fecerint, exempla hujusmodi Votorum, & aliorum quinque, quæ Professi post emissam Professionem faciunt, nomine ipsorum subscripta ad Generalem quamprimum transmittat.

Qui in Domibus Professis commorabuntur. *P. 6. c. 2. §. 3. & 4.* 74. Constituat juxta Constitutiones, ut Professi, & Coadjutores spirituales formati suæ Provinciæ in Domibus Professis, quantum fieri potest, commorentur.

De rebus Collegiorum, & Domorum.

CAP. IX.

Ædificia curabit. *Can. 11. Congreg. 1. Can. 9. Cong. 1.* 75. Ædificia conservari, & si opus erit, instaurari curet: quod si quæ ædificanda majoris momenti fuerint, ut esset Templum, dormitorium, vel aliquid

quid hujusmodi, nisi approbante Generali non fiant; ad quem pertinet formam, & modum nostrorum ædificiorum præscribere.

76. Redditus, & reliqua stabilia conservari curet; &, an crescant, vel minuantur, intelligat: si quis autem hujusmodi bona augere vellet, vel aliquid donare, poterit id admittere: si tamen conditiones aliquæ exigerentur, nonnisi approbante Generali ullam admittat: & eodem modo, quæ dantur Domui Professæ, accipere, & si quid stabile donatum fuerit, etiam vendere poterit: si tamen Domui necessarium pretium non esset, & trecentorum ducatorum valorem excederet, consulat Generalem, ut de eo juxta ipsius præscriptum disponat. Redditus, bona Stabilia, & Donationes.

77. Cum lites, pro rebus præsertim temporalibus, diligenter a Nostris fugiendæ sint; non intendat quisquam e Nostris omnino litem aliquam absque consensu Generalis, aut ejus, cui expresse suas vices ad hanc rem ille commiserit, nisi in re adeo necessaria, ut ejus responsum expectari nequeat, de quo tamen postea ipsum admoneat. Quo circa nitatur Provincialis primum rem compromissione componere. Nostris autem, si lis intendatur, curandum etiam diligenter, nisi Lites devitandæ. *Can. 26. Congreg. 2.*

de jure nostro manifeste constaret, ut aliqua transactione, vel concordia res tota componatur: id si commode fieri non valeat, poterunt in judicio se defendere; cum Provincialis potestatem habeat conservandi, & defendendi res Collegiorum; etiam in judicio, cum facultate alios substituendi, si id necessarium, vel conveniens aliquando fuerit.

P. 4. c. 2. lit. C.

Exempla authentica contractuum ad Generalem mittat.

78. Intelligat, an exempla authentica Contractuum majoris momenti, præsertim rerum perpetuarum, ad Archivum, quod est in Urbe penes Præpositum Generalem, missa sint; alioqui mittenda curabit.

In 1. Cong. tit. 6. Decr. 24.

Computa Collegiorum exigat.

79. Videat computa inter Superiorem, & Procuratorem transacta, rationemque exigat accepti & expensi, & resolutionem ultimi sui computi summatim scribi faciat, quam ipse subscribet in libro designato: in hoc autem scripto simul constet, tam de summa accepti, & expensi ab ultima visitatione, quam de eo, quod residuum fuerit, vel etiam si quid debiti maneat.

Visitet Bona Stabilia.

80. Visitet bona stabilia extra domum, quæ sine magno incommodo visitari possint; ut videat, num qua instauratione, vel cultura egeant, & quid ad eorum conservationem opus sit.

81. Si

Oblatas fundationes ad Generalem referat. *P. 4. c. 2. §. 1. & p. 9. cap. 3. §. 17.*

31. Si Domus, vel Collegia cum commoda fundatione offerentur, expendat, quid ad commune bonum ex iis speretur; & an aliquæ conditiones exigantur; & an locus sit salubris, & omnia ad Generalem referat; nihil interim certi promittendo.

Æs alienum vitet. *Con. 12. Congreg. 2.*

32. Magnum æs alienum Collegia, vel Domos conflare non sinat, si solvendo fore probabiliter non speret, habita ratione reddituum & eleemosynarum, quæ ordinarie dari solent: nec in iis plures habitare permittat, quam ali possint.

Contributiones ad sumptus communes statuat. *P. 4. c. 2. dit. E.*

33. Quando contribuendum erit ad sumptus communes Provinciæ, statuat ipse, quid cuique Collegio, vel Domui, servata proportione debita, imponi debeat.

Observanda circa vestitum. *P. 6. c. 2. §. 15.*

34. In vestitus ratione tria observari faciat: Primum, ut honestus ille sit: Alterum, ut ad usum communem, & approbatum honestorum Sacerdotum ejus loci, in quo vivitur, accommodatus: Tertium, ut professioni paupertatis non repugnet.

Res domestica inspicienda.

35. Habitationem, officinas, vestes, & reliquam supellectilem, omnia denique diligenter inspiciat: nec necessaria deesse, aut superflua expendi permittat; & rerum mobilium inventarium conferri fa-

faciat cum inventario in præcedenti visitatione a Visitatore, vel Provinciali subscripto. Observet etiam, quæ teneatur œconomiæ ratio.

De iis, qui bonis suis nondum se abdicarunt.

CAP. X.

Quos permittet abdicare se possessione bonorum.

86. Non permittat Nostros abdicare se possessione bonorum suorum, nisi quos constantes, & stabiles in sua vocatione cognoverit, atque in ea re maturo semper consilio procedat.

Pactiones cum parentibus quomodo permittat. *Can. 4. Congreg. 3.*

87. Non sinat pactiones inire nostros cum parentibus suis, & quibuscumque aliis de legitima parte, & aliis bonis ad se pertinentibus; nisi illi prius admoneantur, Societatem ipsam ad ea bona nullum jus habere, & Generalis de tota re prius informetur.

De dispositione Nostrorum in auxilium Societatis. *Can. 3. Congr. 2. & Can. 3. Congr. 3.*

88. Cum quis ex Nostris est disposiurus de bonis suis in auxilium Societatis, admoneatur Generalis de eorum valore, & de animo relinquentis, & necessitate etiam Domorum, & Collegiorum Provinciæ, si in ea hujusmodi bona sint.

Quid, cùm bona applica-

89. Si aliqua bona applicabuntur Societati cum facultate Generalis, magnopere

pere curet Provincialis, ut cum ædificatione, & caritate, & non cum rigore exigantur, potiusque per Procuratores externos, quam per Nostros: expediet quoque, ut ex his eleemosynæ aliquæ in pauperes ejus oppidi, ubi sunt bona, distribuantur; & ratio dati, & accepti talium bonorum scripto constet, ut ipse, aut Superior illius Domus, vel Collegii, cui applicata fuerunt, eam reddere possit ei, qui a Generali fuerit designatus. buntur Societati.

90. Non ferat, Nostros quidquam petere a Parentibus, Cognatis, vel Amicis: sed omnia eis necessaria a Societate provideantur; intelligatque etiam, si quibusdam ad tempus proprietas bonorum temporalium permittitur; usum tamen eorum ad propriam utilitatem nulli esse concedendum. Nostri ne petant a parentibus, &c. *In Exam. c. 4. §. 4. & p. 4. c. 4. litt. E.*

De modo, quo cum Generali, & aliis Provinciis, atque Externis se habere debeat.

CAP. XI.

91. Obedientem, reverentem, ac fidelem se Præposito Generali exhibeat, & hac in re Subditis in primis exemplum præbeat: idque potissimum curet, ut om- Quomodo se gerat erga Generalem.

omnes de suis Superioribus bene sentiant, eisque peculiari devotione afficiantur.

Quomodo res sua Provincia Generali manifestari curet.

92. Perspecta Generali esse cupiat omnia, quæ ad suam Provinciam pertinent, eaque per se, & Superiores Domorum, & Collegiorum, & Consultores suæ Provinciæ juxta formulam scribendi manifestari diligenter curet.

Congregationes Provinciales.

93. Cogitet de communi bono Societatis, illudque juvet: Congregationes Provinciales suo tempore juxta formulam traditam cogat: si quid annotaverit circa Decreta, & Constitutiones, vel quid aliud, quod Congregationem Generalem exposcat, Præposito Generali scribat, vel Procuratori tertio quoque anno ad eumdem venturo tradat.

Occasio juvandi alias Provincias.

94. Si occasio se obtulerit juvandi alias Provincias, non desit caritatis officio, & litterarum communicatione, juxta formulam scribendi, mutuam concordiam, & caritatem foveat.

Benevolos conservet, adversarios reconciliet. *P. 10. §. 11. & litt. B.*

95. Benevolos, & devotos conservet, curetque, ut Benefactoribus se gratos Nostri exhibeant: si qui autem adversantur Societati, studeat, ut melius informati reconcilientur.

Eleemosynæ pro externis præscribendæ.

96. Quæ eleemosynæ externis pauperibus, sive ordinariæ, sive extraordinariæ

næ dari debeant, ipse Superioribus præscribet, auditis Consultoribus, pro Collegii, vel Domus facultate: Ubi vero habentur Bona Ecclesiastica, eleemosynas aliquas fieri providebit, in locis præcipue, ubi hujusmodi redditus percipiuntur.

De communi ratione juvandi Proximos.

CAP. XII.

97. Intelligat, præsertim sub finem studiorum, qui ex Nostris, & quousque, quibusque rationibus domi, & foris externis se communicare debeant: quod tamen, nonnisi probatis, & in vocatione stabilibus, discretis, & bene instructis, quique alios ædificare possint, concedendum erit.

Intelligat qui ex Nostris communicare debeant externis. *P. 4. cap. 10. §. 10. & c. 6. §. 3. litt. C. Can. 27. Congreg. 2.*

98. Consideret, num Missæ celebrentur, & Sacramenta alia ministrentur juxta usum Romanæ Ecclesiæ, concionandi etiam, & Doctrinæ Christianæ docendæ modum observet: curetque, ut in his omnibus Nostri uniformes sint, & ut finem, quem Societas intendit, assequantur. Præcipue vero circa Concionatores invigilet, ut si quis ex iis ad suas se Regulas

Missa, & Sacramentorum ritus. *P. 4. c. 8. §. 2. p. 10. §. 9.*

gulas forte non accommodaverit, a concionandi munere amoveatur, & in aliis Societatis Nostræ ministeriis occupetur.

Confessarii, & Concionatores idonei. *Can. 27. Congreg. 2.*

99. Videat, num in Domibus, & Collegiis Concionatores, & Confessarii ad sua munera idonei sint; & statuat pro ratione Instituti, & Loci, quam frequenter domi, vel foris concionandum, vel publice legendum sit, vel Doctrina Christiana tradenda: & tempore pestis aliqui ab eo designentur, qui separati ab aliis, proximis juvandis vacent.

Statuat qui peste infectis assistant.

Quales Confessarii. *Dec. 93. §. 11. Congr. 7. P. 10. §. 12.*

100. Det operam, ut Confessarii maturioris sint ætatis, quantum fieri potest, ac multo magis spiritu, & moribus, præsertim qui ad Confessiones mulierum audiendas mittuntur. Curetque, ut nostri Gratiis, & Privilegiis Apostolicis prudenter, & moderate utantur.

Quid cum simul fuerint Domus Professorum, & Collegium. *P. 4. cap. 8. & p. 7. c. 4.*

101. In iis locis, in quibus simul Domus Professorum, & Collegium fuerint, Societatis ministeria in Domo exercenda curabit; in Collegiis vero ea, quæ ad studia litterarum, & auxilium spirituale Scholasticorum pertinent, tractanda sunt.

Ornatus in festis.

102. Efficiet, ut in Festis, quæ a Nostris præcipue celebrari solent, ornatus nostrarum Ecclesiarum sit moderatus, ac Religiosus, &, quoad fieri potest, sine nimia distractione nostrorum, & molestia externorum.

103. Non

103. Non permittat, ut cum Congregationibus externorum, quæ Confraternitates dicuntur, Nostri misceantur, nec in Domibus, vel Collegiis ulli earum conventus agantur, nisi qui ad finem earumdem Domorum & Collegiorum in divino obsequio fient. Externorum Confraternitates. P. 7. c. 4. lit. G.

104. Si examinandi ministerium ab Ordinario injunctum effugere Nostri nulla ratione possint, quamvis de doctrinæ sufficientia judicium ferre valeant; illud tamen retineant, ne de admittendis, vel non admittendis ferant; sed illud omnino Prælatis relinquatur. Judicium de admittendis externis ad Ordines. Can. 19. Congr. 2. & Can. 7. Congr. 4.

De Missionibus, & mutationibus Nostrorum.

CAP. XIII.

105. Provincialis non abeat a sua Provincia sine Generalis; nec Præpositus, aut Rector a sua Domo, vel Collegio absque Provincialis facultate, nisi locus esset vicinus, aut sine gravi incommodo Superioris responsum expectari non posset. Reliquorum vero mutationes intra Provinciam Provincialis ipse ne faciat sine causa alicujus momenti. Qua facultate aliò proficisci quis possit. Can. 32. Congreg. 2.

106. In

Observanda circa missiones. *P. 7. c. 1. §. 5. & c. 2. §. 2. Can. 27. Congreg. 2.*

106. In mittendis Operariis per Provinciam extra Domos, & Collegia, ut in Vinea Domini laborent, observet, quæ in Constitutionibus, & Regulis Missionum dicuntur: videat tamen, ne Domus, & Collegia necessariis Ministris destituantur.

Missi instituendi. *P. 7. c. 1. §. 5.*

107. Quocumque mittat aliquem, eum per se, vel alium plene instruat, & ordinarie in scriptis tam de modo procedendi, quam de mediis, quibus eum uti velit, ad finem, quem in animo habet.

Quomodo adjuvandi. *P. 7. c. 1. §. 2.*

108. Per crebram litterarum communicationem, juxta formulam scribendi, totius successus certior factus ex eo loco, ubi ipse commoratur, consilio, & orationibus, & aliis rationibus eum juvabit, ut persona, & negotium postulaverit.

Maturiores mittendi. *P. 8. c. 1. §. 4.*

109. Optimi quique, & maturiores ad proximos juvandos, quantum commode fieri poterit, mittantur: & si ei

Cui subjiciendi.

videbitur expedire, alicui Superiori vicinioris Domus, vel Collegii subjiciantur.

Quomodo revocandi. *P. 7. c. 2. lit. H.*

110. Cum mutari aliquem oportebit, animadvertat, ut ad eum revocandum, quoad fieri poterit, iis mediis utatur, ut ii, a quibus evocatur, potius benevoli omnino maneant, quam offensi, vel male affecti.

111. Si

111. Si missum a Superiore, vel a Summo Pontifice minus utiliter occupari videret, Generalem admoneat.

Quid si inutiliter occupentur. *In Bull. 3. Paul. III.*

112. Extra Provinciam suam neminem mittat, nec etiam ad laborandum in Vinea Domini, nisi negotii alicujus, aut peregrinationis causa; aut nisi ei constaret de Generalis voluntate, vel conveniret cum Provinciali illius Provinciæ, ad quam mittere aliquem ad tempus voluerit: ad Provincias tamen extra Europam, & inter ipsasmet hæ transmutationes sine facultate Generalis ne fiant.

De missionibus, & transmutationibus extra Provinciam.

113. Post cognitam Generalis mortem Provincialis neminem ex iis, qui jus suffragii habent, ex sua Provincia in aliam mittat ante Congregationem Provincialem; nisi causa sit adeo urgens, ut ipse, & major pars Consultorum ipsius existimet esse mittendum.

Cognita morte Generalis, non mittendi extra Provinciam, qui jus suffragii habent.

114. Cum peregre erit Nostris proficiscendum, aliquem, cui maxime confidat, præficiet, cui toto itineris tempore ceteri tamquam Superiori in omnibus obediant.

Superior in itinere.

115. Ad retinendam Religiosam Disciplinam, & paupertatis rationem det operam, ut Nostri in profectionibus, quos ipsorum Superiores id præstare posse judicaverint, in toto, vel in parte pedestri

Quomodo iter faciendum. *Can. 12. Congreg. 3.*

itinere utantur; & in equitando solius necessitatis, sive personæ, sive negotiorum ratio habeatur.

Itinerum expensæ. *Can. 10. Congreg. 2.*

116. Expensas itinerum solvere ejus erit Provinciæ, aut Collegii, aut Domus, in cujus bonum, & utilitatem cedit profectio: quod si in ea re dubium esset, arbitrio ipsius, auditis Consultoribus, statuendum relinquitur: si aliquando tamen inter aliquos Provinciales non conveniret, recurrant ad Generalem.

Superior informandus, quando ex uno loco ad alium quis transmittitur.

117. Quando quis ab uno loco ad alium transfertur, Superior, ad quem talis mittitur, informandus est, quantum ad cognoscendum, & juvandum eum sit satis. Neminem autem ex uno in alium locum ire permittat sine litteris patentibus. Qui vero in aliquo Collegio, aut Domo male se gerit, non mittatur, si fieri potest, ad aliud, nisi juvetur, ubi deliquit.

Decr. 93. Congr. 7. §. 2.

De Visitatione.

CAP. XIV.

Singulis annis Provincia visitanda. *Can. 29. Congreg. 1. & p. 8. c. 1. litt. F.*

118. Singulis annis per se ipsum singula loca suæ Provinciæ visitet, cum hoc sit valde proprium sui Officii, & ibi diutius immoretur, ubi magis erit opus, præ-

præsertim in loco. ad communicationem cum inferioribus, & Generali Præposito magis commodo.

119. Si quando ob causas graviores visitare omnia loca suæ Provinciæ ipse non possit, re cum suis Consultoribus collata, ad ea, quæ non potest, sibi alium substituat. Quamvis omnino curandum sit, ut Domos Probationis, & Scholasticorum Seminaria peculiari cura, & per se visitet. Quando per alium visitabit.

120. Cum ad Domum, vel Collegium aliquod pervenerit, Superiorem interroget, num aliquid urgeat, cui statim necessario sit remedium adhibendum: & Visitationes præteritas petat; deinde omnes simul benigne alloquatur, eosque ad renovationem in spiritu, & studium perfectionis hortetur. Quid cum ad locum visitandum pervenerit.

121. Incipiat Visitationem a Templo, cujus ostio clauso videat, quomodo custodiatur Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum: mox visitet Sacrum Infirmorum Oleum, & Sanctorum Reliquias, ex quibus nihil ulla ratione auferatur; Altaria, sedesque Confessariorum, atque alia, quæ tam in Templo, quam in Sacristia ad Divinum Cultum pertinent. Visitatio inchoanda a Templo.

122. Postea ad Visitationem Personarum accedat, & curet, ut omnibus be- Tum personarum.

nevolum se exhibeat, ne alicujus mentem subeat suspicio, quod ob sinistras aliquas informationes minus hilarem vultum ipsis ostendat.

Informatio de statu Collegii, vel Domus, & Superiore.

123. Petat a Superiore, & consequenter a Consultoribus, & ab aliquibus Patribus antiquioribus, vel præcipuis Officialibus, ut ea, quæ sciunt alicujus momenti de statu Collegii, vel Domus, aut de Personis, referant: quod si judicaverit expedire, jubere poterit, ut informationes hujusmodi, vel partem earum breviter scribant, & sibi tradant: scripta autem, quæ secretum continent, clausa ipse diligentissime servet, caveatque, ne minimo quidem indicio eos, qui sibi aliquid referunt, prodat.

Tum de singulis personis.

124. Hujusmodi informationibus acceptis, & consideratis, percurrat cum Superiore catalogum Personarum Domus, vel Collegii, brevemque de singulis ab eo capiat informationem.

Singuli seorsum interrogandi.

125. Deinde vocet singillatim omnes eo ordine, qui ei magis convenire videbitur; & singulos seorsum juxta instructionem sequenti capite positam memoriter potius, quam ex scripto interroget, & quæ advertenda judicaverit, sibi memoriæ causa scribat. Quid vero a quoque interrogandum sit, illius prudentiæ relinquitur. 126. Hor-

126. Hortetur omnes ad veritatem sincere dicendam, ne ipsis imputetur, si morbi propter eorum silentium incogniti, & latentes curari non possint: admoneatque teneri eos servare sub secreto, quidquid cum eo, quod secretum requirit, transegerint, licet a quovis alio, qui ipso sit inferior, de ea re interrogentur. Ad veritatem hortandi.

127. Non facile credat, si quæ forsan contra alios, præsertim Superiores, dicentur: sed ea notet, & expendat, ut veritatem assequatur. Caveatque, ne dum Subditos consolari studet, illi debiliores in obedientia, & reverentia erga suos immediatos Superiores reddantur. Non facilè credat, quæ contra alios, præsertim Superiores, dicuntur.

128. Si quis divisionis, aut dissensionis eorum, qui una vivunt, inter se, vel cum suo capite auctor esse inveniretur, diligentissime ab ea Congregatione, veluti pestis, quæ eam potest inficere, si præsens remedium non adhibeatur, separandus est. Dissensionis Auctor. *P. 8. c. 1. §. 5.*

129. Visitatio rerum, aut partium, juxta ea, quæ in præcedentibus Regulis, præsertim in nono capite hujus Officii dicta sunt, fieri debet; in qua simul examinandæ sunt Regulæ Officialium, qui ejusmodi rerum curam habent: si quid autem non solum informationem, sed Examinandæ Regulæ Officialium.

inspectionem requirat, ipse per se, aut Socium id præstabit.

Quæ Regulæ, & cum quibus.

130. Summarium Constitutionum, & Regulas Communes coram Superiore, Consultoribus, & Ministro examinabit: & si quas non observari intellexerit, consideratis causis remedia adhibebit, ut observari possint. Regulas autem Ministri, Consultorum, & Admonitoris, Concionatorum, & Sacerdotum, itemque præcipuorum Officialium ipse per se cum ipsismet examinabit: reliquas vero aliorum Officialium poterit Socio, aut alteri coram singulis eorum examinandas committere.

Conscientiæ rationem a quibus, & quando exigat. *In Exam. c. 4. §. 36. & 39.*

131. Provincialis integram rationem totius anteactæ vitæ, juxta Constitutiones, ab iis exigat, qui Societatem ingrediuntur: & ab eo tempore, quo ad studia missi sunt, ab iis, qui illis absolutis ad tertium Probationis annum peragendum mittuntur. Quod si id aliquando per se præstare non poterit, substituat ad id ordinarie Superiorem Domus, vel Collegii. Singulis vero annis in quacumque Domo, vel Collegio suæ Provinciæ absoluta rerum domesticarum Visitatione, aut in ipso Visitationis decursu (si id opportunius in aliquibus fore judicaret) rationem conscientiæ ab omnibus accipiat

ab

ab ultima, quam reddiderunt, juxta modum inferius præscriptum. Quod si Visitatio circa renovationem Votorum inciderit, (quam extra statutum tempus ratione sui adventus in Domum aliquam, vel Collegium, præsertim magnum, per unum aut alterum Mensem præmittere, aut differre poterit), ipse ad excipiendas Confessiones generales Nostrorum aliquos Patres probatos, & maturiores designabit; eosque, qui sibi confiteri volent, benigne audiet.

Quando renovatio Votorum præmitti, aut differri possit.

132. Postremum omnium visitet Superiorem Domus, vel Collegii circa ea, quæ ad Personam, & Officium ejus attinent, juxta Officii ejus Regulas, & ea, quæ ex acceptis informationibus collegerit.

Superior, postremus omnium visitandus.

133. Visitatione cujusque Domus, vel Collegii absoluta, & rebus omnibus perspectis, ut laboris sui fructum capiat, denuo omnia, quæ accepit in Visitatione, consideret, & ea, quæ majoris momenti sunt, diligentius expendat; quid item clarum, quidque tantum probabile videatur, & de quibus Generalis consulendus est, & quæ cum solo Superiore Domus, vel Collegii, quæ etiam cum Consultoribus, & quæ cum aliis particularibus sint transigenda, diligenter discernat.

Recognoscenda post visitationem absolutam.

Ordinanda ad gubernationem spectantia expendenda, Deoque commendanda.

134. Quæ ad gubernationem spectantia ipsi ordinanda videbuntur, hæc, vel illa iis etiam expendenda tradat, quos de unaquaque re melius judicare posse confidat. Et antequam ultimam executionis manum rebus imponat, omnia in Orationibus, & Missarum Sacrificiis Deo commendet, ut juxta ipsius Divinum Beneplacitum dirigantur.

Quænam expungenda ex præterita visitatione.

135. Postquam autem apud se omnia constituerit ex præteritæ Visitationis memoriali, ubi rerum, quæ temporariæ sunt, ordinationes scribuntur, eas, quæ executioni mandatæ fuerint, expungat. In libro vero, in quo nonnisi majoris momenti ordinationes scribendæ erunt, ipse ea tantum scribet, suaque manu subscribet, quæ cum Generali communicaverit, & ab ipso fuerint approbata.

Instructio de iis, quæ in Visitatione interroganda sunt.

CAP. XV.

Quæ ad gubernationem pertinent a Superioribus, & Consultoribus, & aliis, quibus videbitur, petenda.

1. Interroget, si quid gravius in ea Domo, vel Collegio accidisse extra Confessionem intellexerit, & quod remedium sit adhibitum. Quænam, & a quibus de gubernatione interroganda.

2. Quomodo serventur Regulæ, quæ ad Novitios pertinent.

3. An aliqui, præsertim pueri, aut mulieres ad Vota emittenda inducantur, vel ad consilia alia observanda indiscrete trahantur.

4. An aliquis domi nimis affectus videatur ad consanguineos, vel ad eorum subventionem teneatur.

5. De numero, & sufficientia Confessariorum, & de frequentia, & fructu confitentium.

6. Quomodo litterarum studia vigeant, & quam exacte serventur, quæ de opinionum novitate, & diversitate statuta sunt.

sunt. Et an aliqui videantur, finitis jam studiis, educendi è Collegiis.

7. An infirmi, hospitalia, carceres, & triremes (ubi essent) visitentur, & adjuventur a Nostris.

8. Ex quibus operibus piis, juxta nostrum Institutum, major fructus percipiatur.

9. De cura in tradendis Spiritualibus Exercitiis, & quam exacte illa fiant. Et de vigilantia in puerorum, ac rudium in Doctrina Christiana Institutione.

10. De modo conversandi juxta rationem, & finem nostri Instituti.

11. De Missionibus & earum fructu, & modo procedendi eorum, qui mittuntur.

12. An aliqui prætextu valetudinis juvandæ a spiritus perfectione degenerent, & a laboribus nostri Instituti abhorreant, atque ad otium aspirent.

13. An erga Nostros infirmos, & hospites debita Societatis caritas, & cura exerceatur.

14. An aliqua ambitionis, & proprietatis indicia in aliquo appareant.

15. Quæ eleemosynæ externis pauperibus dentur.

Quæ ab omnibus peti possunt.

16. Quomodo valeat corpore, & viribus, & quomodo ei conveniat ratio victus, vestitus, cubiculi, & exercitationis corporalis, qua utitur. Quæ ab omnibus.

17. Si quid dubitationis, aut difficultatis, si quid etiam ad suam consolationem, instructionem, aut profectum fore putat, confidenter proponat.

18. Quod ad alios attinet, interrogetur, quomodo tractetur a Superioribus, & quid sentiat de illis, tam de Personis, quam de Officiis eorum.

19. An aliquis Superior impedierit libertatem Subditorum scribendi ad Superiores mediatos, aut quovis modo significaverit, sibi non placere, ut Nostri de ipso, aut ejus gubernatione ad eosdem scribant.

20. An noverit extra Confessionem aliquid de quavis persona, quod non ei probetur, ut de inobedientia, murmuratione, conspirationibus, præsertim contra Superiores, & si quid parum honestum, & incautum in familiaritate nimia cum aliqua persona accidisset, vel contra de dissensione.

21. Quo-

21. Quomodo serventur Domi Constitutiones, Decreta, Regulæ, communis ordo, & ordinationes, quæ a Præposito Generali, & aliis Superioribus emanant.

22. Quomodo exerceantur ministeria Societatis erga externos, quod ad modum, & fructum attinet.

23. Quis sit profectus Nostrorum in rebus spiritualibus, & quod omnium in solidis virtutibus acquirendis studium.

24. Si de iis etiam, quæ pertinent ad alias Domos, & Collegia totius Provinciæ aliquid habet, quod alicujus momenti videatur, libere proponat.

Pro Scholasticis addatur.

Quænam a Scholasticis.

25. Quid ingenii, memoriæ, virium, & propensionis ad litteras in se experiatur.

26. An occupatione exteriore, vel studiis removeatur, vel distrahatur a rebus spiritualibus.

27. An habeat libros necessarios, & an scribat, legat, disputet.

28. De suo profectu in litteris quid sentiat.

29. An omnia experimenta Societatis fecerit, & quo fructu.

Pro

Pro iis, qui in probatione versantur.

30. An firmus sit in proposito vivendi, & moriendi in Societate. Quæ ab iis, qui in probatione.

31. An sit indifferens ad quemlibet gradum, ministeria, & exercitia Societatis, prout Obedientia constituerit.

32. An Exercitia Spiritualia, vel aliqua alia experimenta fecerit, & in quibus plus profecerit, & alia, si videbitur ex Examine.

Modus accipiendæ rationis Conscientiæ.

Quod in Summario Constitutionum §. 40. præscribitur de manifestanda Conscientia, id magni momenti ad Dei Gloriam, & Societatis nostræ bonum Pater noster sanctæ memoriæ Ignatius existimavit: quare, ut omni diligentia, & animi sinceritate servetur, Provinciali curandum erit. Et cum quisque dixerit, quæ dicere voluerit, juxta instructionem datam, poterit Provincialis, si qua existimaverit amplius interroganda, id etiam facere: quamvis, quæ hominem pudore multum afficerent, ea extra Confessionem Ratio conscientiæ.

nem interroganda non essent. Nec a singulis singula petet, sed prudenter & circumspecte pro ratione Personarum. Denique eam suavitatem teneat, ut illa omnia non tamquam judex exigere, sed ut benignus parens ob Subditi consolationem cognoscere velle videatur.

De ratione, atque Institutione Studiorum.

CAP. XVI.

Finis studiorum Societatis.

1. Cum ex primariis Societatis nostræ ministeriis unum sit, omnes disciplinas Instituto Nostro congruentes ita proximis tradere, ut inde ad Conditoris, ac Redemptoris nostri cognitionem, atque amorem excitentur: omni studio curandum sibi putet Præpositus Provincialis, ut tam multiplici scholarum nostrarum labori fructus, quem gratia nostræ vocationis exigit, abunde respondeat.

P. 4. Proœm. &c. 12. §. 1. p. 10. §. 3.

Præfectus studiorum generalis.

2. Proinde non solum id Rectori valde commendet in Domino, sed ei etiam Præfectum Studiorum, vel Cancellarium adjungat, Virum in litteris egregie versatum, qui & zelo bono, & judicio ad ea, quæ sunt ei committenda, polleat; cujus sit munus, generale Rectoris in-

P. 4. c. 17. §. 2.

stru-

strumentum esse ad studia bene ordinanda: cui Professores, & Scholastici omnes, tum qui in eodem Collegio, tum etiam ii qui in Convictorum, & Alumnorum Seminariis forte degunt, & Præfecti ipsi Studiorum in Seminariis in rebus ad studia pertinentibus ea, qua par est, humilitate pareant.

Præfectus studiorum inferiorum, & atrii.

3. Quod si ob Gymnasii amplitudinem, ac varietatem per unum Studiorum Præfectum non videatur scholarum omnium rationibus satis esse consultum, alterum constituat, qui ex generalis Præfecti præscripto inferioribus studiis moderetur; quin etiam, si ita res exigat, adjiciatur tertius, qui scholarum atrio præsit.

Professores quomodo comparandi. *P. 4. c. 6. §. 6.*

4. Multo ante provideat, quosnam pro unaquaque facultate Professores habere possit, observatis iis, qui ad eam rem videntur aptiores, qui docti, diligentes, & assidui, ac profectus studentium, tum in lectionibus, tum in aliis litterariis exercitationibus studiosi sint.

Sac. Scripturæ studium, & Magister. *P. 4. c. 12. §. 2. & B.*

5. Magnam diligentiam adhibeat in promovendo Sacrarum Litterarum studio; quod perficiet, si viros ad id muneris eligat non solum linguarum peritos (id enim maxime necessarium est), sed etiam in Theologia Scholastica, ceterisque scientiis,

tiis, in Historia, variaque eruditione, & , quoad ejus fieri potest, in eloquentia bene versatos.

Auditores, & tempus.

6. Hanc autem Sacræ Scripturæ lectionem per biennium, hoc est secundo fere, & tertio Theologiæ anno, Theologi audiant quotidie per tres circiter horæ quadrantes, ubi duo sunt Theologiæ Professores: ubi vero tres, vel singulis diebus breviorem, vel (si magis placeat) longiorem alternis.

Hebrææ linguæ professor qualis. *P. 4. c. 12. §. 2.*

7. Linguam Hebræam, si commode possit, doceat Sacræ Scripturæ Professor, vel saltem aliquis, qui sit Theologus; optandumque, ut esset etiam linguarum peritus, non solum Græcæ propter Novum Testamentum, & Versionem Septuaginta Interpretum; sed etiam Chaldaicæ, & Syriacæ, cum ex his linguis multa in Libris Canonicis sparsim habeantur.

Auditores, & studium. *P. 4. c. 6. lit. D.*

8. Ab hac lectione per annum audienda, hoc est, secundum fere, vel tertium Theologiæ, Theologi non eximantur, nisi qui ad eam inepti penitus censerentur. Præterea, ut monent Constitutiones, deliberare debet, quinam sint huic studio addicendi: qui vero addicti fuerint, biennio, quod repetendæ Theologiæ præscribitur, plus studii in Hebraicis ponant,

nant; immo in ipso cursu Theologiæ privata Academia saltem in vacationibus, si fieri potest, juventur.

9. §. 1. Quadriennio ex Constitutionibus Theologiæ cursum absolvi curet, idque a duobus, vel, si omnino aliter fieri non posset, a tribus ordinariis Professoribus pro diverso Provinciarum usu. Ubi autem tres erunt, tertia lectio erit Moralis Theologiæ, in qua ex professo, & solide explicentur materiæ morales, quæ ab ordinariis Professoribus, vel omnino prætermitti, vel brevissime perstringi solent. Quam quidem lectionem Nostri biennio saltem audiant, alteroque biennio Scripturam Sacram.

Theologiæ cursus, & magistri. *P. 4. c. 9. §. 3. & c. 15. §. 3. & p. 5. c. 2. §. 2. Congreg. 7. Decr. 28.*

§. 2. Illud autem in primis meminerit, non esse ad Cathedras Theologicas promovendos, nisi qui erga S. Thomam bene affecti fuerint: qui vero ab eo alieni sunt, vel etiam ejus parum studiosi, a docendi munere repellantur.

5. Congreg. Can. 9.

10. Initio quarti anni cum Rectore, Præfecto, Magistris, suisque Consultoribus designet aliquos, qui & probatæ virtutis in primis sint, & ingenio polleant, ut ad Theologiam privatim repetendam, & habendos actus Superioris arbitrio biennio, ut Constitutiones jubent, privatum, & quietum studium

Biennium ad Theologiam repetendam. *Reg. 52. Provinc. P. 4. c. 6. §. 14. & 16. & c. 15. §. 3.*

habeant, de quo privata inferius erit instructio, ex quibus, ubi Regionis mos est, poterunt aliqui, facta a Generali potestate, ad gradus Doctoratus, vel Magisterii promoveri.

Reg. 62. Provinc.

Promotio ad gradus. *P. 4. c. 6. §. 17. c. 15. §. 4. c. 17. §. 8. & litt. M.*

11. Ubi est consuetudo, ut publica fiat promotio ad gradus, Constitutio accurate servetur, nec ullus promoveatur, nisi Theses aliquot ex insignioribus Scripturæ locis Scholasticis Conclusionibus intermisceat: Ratio quoque promovendi, & reliqui ritus (modo ne Constitutionibus repugnent) pro cujusque loci consuetudine, statutisque teneantur.

Casuum Professorum. *Reg. 56. Provin.*

12. Duos in eo Collegio, ubi est pro Nostris Seminarium Casuum Conscientiæ, Casuum Professores constituat, qui universas ejus generis materias inter se divisas biennio explicent: vel unum, qui binas quotidie lectiones habeat.

Collatio casuum. *Reg. 57. Prov. & Præpos. 57.*

13. Bis in hebdomada in Domibus Professis, in Collegiis bis, aut semel, ut melius esse in Domino judicaverit, sive in iis aliqua sit, sive nulla publica Casuum lectio, Sacerdotes Nostri conveniant ad habendam inter se de Casibus collationem, aliquo Præside a se constituto, qui prudenter, ac tuto possit hanc provinciam sustinere, atque is Præses regulas Professoris Casuum, in quibus modus hu-

hujus collationis præscribitur, legat, ac servet.

14. Fiat etiam hujusmodi Casuum collatio in primariis Collegiis, sive unus, duoque sint Casuum Professores, sive nullus, potissimum pro omnibus Theologiæ auditoribus, sed semel tantum in hebdomada. Eadem collatio in Collegiis primariis.

15. Ab his autem omnibus, quas diximus, collationibus, præter Theologiæ, ac Philosophiæ Professores, & si quos alios excipiendos Superior judicaverit, nulli præterea Casistæ, nullique Sacerdotes, qui ex instituto, vel interdum Confessiones audiant, eximantur: immo Superior ipse, nonnisi raro, & graves ob causas absit. Ab ea non eximendi.

16. Philosophiæ Professores (nisi gravissima necessitas aliud exigat) oportet non modo cursum Theologiæ absolvisse, sed eamdem biennio repetiisse, ut eorum doctrina tutior esse possit, magisque Theologiæ deserviat: Si autem fuerint ad novitates proni, aut ingenii nimis liberi, hi a docendi munere sine dubio removendi. Philosophiæ Professores quales. *P. 4. c. 9. §. 2. & 3. 5. Congreg. decr. 55.*

17. Philosophicum cursum triennio absolvent, non autem minore tempore, ubi sunt Nostri: si autem soli sint externi auditores, relinquatur Provincialis ju- Philosophiæ cursus. *P. 4. c. 15. §. 1.*

dicio ; quotannis vero, si fieri potest, unus cursus absolvendus, & alter inchoandus.

Rhetoricæ, & humanitatis tempus.

18. Licet cursus temporis ad Humanitatis, & Rethoricæ studium definitus esse nequeat, & ad Superiorem pertineat expendere, quantum in his litteris quemquam hærere oporteat; Nostros tamen non ante ad Philosophiam mittat, quam biennium in Rethorica consumpserint, nisi ratio ætatis, aut aptitudinis, aut aliquid aliud obstare in Domino judicetur. Quod si aliqui indole ingenii ad magnos progressus in his potissimum studiis faciendos præditi sint, ut solidius fundamentum jaciant, videndum erit, an operæ pretium sit triennium impendere.

P. 4. c. 5. §. 2. & 3 & C. c. 3. § 4. c. 15. §. 1. & A.

P. 4. c. 6. § 4.

Triplex examen Philosophorum. *Decret. 28. Congreg. 7.*

19. §. 1. Postquam cursum Philosophicum ingressi fuerint, singuli sub anni cujusque finem serio examinandi erunt per designatos Examinatores, Rectore præsente, & ipso Provinciali, si possit: nemoque a primo anno Philosophiæ ad secundum, aut e secundo ad tertium admittendus, qui mediocritatem non attigerit; hoc est, ut ea, quæ audivit, bene intelligat, ac de iis etiam rationem possit reddere. Ad Theologiam vero Scholasticam audiendam nemo admittetur, qui me-

mediocritatem in Philosophia non superarit; ita nimirum, ut ejus assertiones defendere, tuerique cum approbatione possit; nisi forte præclara in mediocri aliquo ad gubernandum, aut concionandum talenta eluceant, propter quæ aliud statuendum Provinciali videatur; cui nulla in ceteris dispensandi sit facultas.

§. 2. In hac autem tota re, quia magni momenti in Domino judicanda est, & considerate admodum ob majorem Dei gloriam transigenda, servet in primis Provincialis Regulas 49. & 56. Officii sui: & potissimum rationem habeat virtutis. Virtutis ratio habenda.

§. 3. Simili ratione, qui Theologiæ dant operam, sub finem singulorum annorum examinandi sunt; nemoque ad insequentem progredi permittendus, qui in iis, quæ illo anno audivit, mediocritatem, Examinatorum judicio, non excesserit; iis dumtaxat exceptis, quos alioqui mediocres ob præclara, ut dictum est, talenta continuare debere Provincialis judicabit. Quadruplex Theologorum examen. *Decret.* 28. *Congreg.* 7.

§. 4. Si qui ergo in studiorum decursu inepti ad Philosophiam, aut ad Theologiam eo modo deprehensi fuerint, ad Casuum studia, vel ad docendum Provincialis arbitrio destinentur. Qui casibus destinandi.

Examinandi, qui extra Societatem studuerunt.

§. 5. Eodem etiam examine probandi sunt, qui vel totum cursum Philosophiæ, aut ejus partem; vel partem etiam aliquam Theologiæ, antequam in Societatem ingrederentur, audiverunt, ut idem de illis etiam statuatur: nisi mallent, quod emensi sunt, illorum studiorum iter remetiri; quod tamen justas ob causas Superior negare poterit.

Congreg. 11. *Decr.* 24. §. 4.

Congreg. 11. *Decr.* 24.

§. 6. Metaphysici, & a tertio ad quartum Theologiæ annum gradum facturi, unius horæ spatio examinandi sunt. In reliquis tum Philosophiæ, tum Theologiæ annis, dimidia minimum hora subeatur examen. Initium examinandi Metaphysicos statim post ferias Paschatis fiat, nisi examinandorum multitudo cogat antevertere. Reliqui sub finem anni. Et materia Examinis sit ea omnis, quæ a Magistris toto anni currentis spatio tradita fuerit, iis exceptis, quæ sub ipsum Examinis tempus decurrunt, Præfecti Studiorum judicio designandis.

§. 7. Examina hæc, quibus decernitur, an pergere ad insequentes annos debeant, qui Philosophiæ, vel Theologiæ student, secretis fiant suffragiis: & quod constitutum fuerit simul cum Examinatorum judicio, scriptum constet in libro ad id designato: serventque rem se-

decretam, qui examini interérunt.

§. 8. Verum, quoniam in hujusmodi examine, & judicio ingeniorum solent haud raro discrepantes esse sententiæ, penes Provincialem erit, re bene perpensa, perspectisque suffragiis, auditisque suis Consultoribus, id decernere, quod in Domino judicaverit expedire ad Majorem Dei Gloriam, & commune Societatis bonum. Quod si judicarit non esse quempiam ulterius illis studiis applicandum, notet hoc in libro, ut dictum est.

§. 9. De illa autem bonitate talenti ad concionandum, vel gubernandum, quam habere debent, quibus indulgetur, ut ad Scholasticam Theologiam, etiamsi mediocriter tantum in Philosophia profecerint, admittantur; aut ut in eadem Scholastica pergant, quamvis in ejus progressu mediocritatem non excedant; Provincialis serio cum suis Consultoribus, & aliis gravioribus viris, qui eos bene norunt, & de hujusmodi rebus judicare possint, consideret. De talentis quomodo judicandum.

§. 10. Maxime autem caveat, ne hac Studiorum indulgentia, & privilegio utatur, nisi erga humiles, & vere pios, & mortificatos, qui eo non putentur indigni.

Examen ad Professionem. *Decr.* 28. *Congreg.* 7.

§. 11. Sub finem anni quarti Theologiæ ultimum examen, duarum saltem in unoquoque horarum, Professionis causa instituatur; in quo varia e præcipuis Philosophiæ, ac Theologiæ capitibus percurrantur. Ad Professionem autem idoneus nemo censebitur, qui tantum doctrinæ in Philosophia, & Theologia assecutus non sit, quantum ad utramque facultatem cum approbatione docendam necesse sit. Quod si in aliquo imparis doctrinæ tam illustria gubernandi, concionandique talenta erunt, ut habenda eorum ratio videatur, judicium erit penes Præpositum Generalem. Cujus etiam erit de iis judicare, quibus ob eximiam Litterarum Humaniorum, vel Indicarum Linguarum cognitionem, indulgendum censuit Sexta Congregatio Decreto 29.

Decr. 29.

Secreta in eo suffragia. *Decr.* 28. *Congreg.* 7. Juramentum Examinatorum.

§. 12. Hoc vero ultimum examen, quo decernitur, utrum quis ad Professionem quatuor Votorum sufficientem habeat doctrinam, non solum secretis fiet suffragiis (in quibus dubium suffragium pro nullo habendum sit), sed tenebuntur etiam Examinatores juramento, tum de non revelandis suffragiis suis, tum de sincero examinandorum doctrinæ, & aptitudinis ferendo judicio.

§. 13. Scri-

§. 13. Scribent autem singuli suffragium suum tum ad Provincialem, tum ad Generalem, subscripto nomine proprio: sed ad Provincialem litteras *soli* inscriptas dabunt. Qui quidem in librum ad id designatum suffragiorum solum numerum, tacitis Examinatorum nominibus, referet, ea secreti cautione, ut nemo, ac ne Socius quidem ipse, in suffragantium cognitionem veniat. Eamque ob causam Examinatorum etiam litteras mox comburet. Suffragiorum modus. *Decr.* 89. *Congreg.* 7.

§. 14. Examinatores porro ad examina omnia supradicta in singulis Seminariis, tum Philosophicis, tum Theologicis, quatuor minimum esse debent, quos Generalis designarit: iique, quoad fieri poterit, ab eorum, qui examinandi sunt, Præceptoribus diversi. Quorum si quos vita fungi, aut aliis rebus distentos examini interesse non posse contigerit, Provincialis erit alios substituere, qui iisdem juramenti legibus in ultimo examine tenebuntur. Examinatores quot, & a quo designandi. *Decr.* 28. *Congreg.* 7.

§. 15. In Legum, Canonumque Doctoribus, qui Societatem ingrediuntur, id observari debet, quod Par. 5. c. 2. §. 2. B. continetur. Theologiæ vero Doctores, si qui sint, de quorum doctrina dubitetur, examinandi pariter erunt; & nisi Theologiæ Doctores an examinandi. *Decr.* 88. *Congreg.* 7.

nisi mediocritatem excedant, ad quatuor Votorum Professionem minime admittendi.

Mathematicæ Auditores, & tempus.

20. Audiant & secundo Philosophiæ anno Philosophi omnes in schola tribus circiter horæ quadrantibus Mathematicam Prælectionem. Si qui præterea sint idonei, & propensi ad hæc studia, privatis post cursum lectionibus exerceantur.

Scholæ inferiores quot.

21. §. 1. Scholæ studiorum inferiorum (omissis propter rationes, quæ afferuntur in parte quarta Constitutionum, Abecedariis) non plures, quam quinque esse debent, una Rethoricæ, altera Humanitatis, & tres Grammaticæ.

P. 4. cap. 12. litt. C.

Cur non permiscendæ, nec multiplicandæ

§. 2. Hi enim sunt quinque gradus ita apte inter se connexi, ut permisceri, aut multiplicari nullo modo debeant: tum ne ordinarios etiam Magistros frustra multiplicare necesse sit; tum ne multitudo scholarum, & ordinum longiore, quam par sit, tempore egeat ad hæc inferiora studia decurrenda.

Duo ordines in una classe.

§. 3. Quod si Scholæ pauciores sint, quam quinque; ne tum quidem hi quinque gradus varientur; sed poterunt duo ordines in una Classe ita constitui, ut uterque uni ex iis quinque gradibus respondeat eo modo, quo dicetur Regula octava Præfecti studiorum inferiorum.

§. 4. Il-

§. 4. Illud porro curandum, ut quando Scholæ pauciores sunt, altiores semper, quoad ejus fieri potest, retineantur, sublatis infimis. Altiores classes potius retinendæ.

§. 5. Quando autem dicimus Scholas Grammaticæ non plures esse debere, quam tres; & omnes inferiores non plures, quam quinque, intelligimus non tam de Scholarum, & Magistrorum numero, quam de numero graduum, quos modo descripsimus. Nam si multitudo discipulorum tanta sit, quantæ sufficere non possit unus Magister, tunc geminari poterit Schola, data a Generali facultate, ita tamen, ut idem gradus, eædem lectiones, eadem ratio, ac tempus docendi in utraque retineatur. Multiplicandæ interdum scholæ, non gradus. *Reg. 47. Provinc.*

§. 6. Hanc tamen geminationem fieri non oportet, nisi ubi sunt studia Societatis universalia, aut ratio exigit fundationis, ne plus, quam par sit, Societas oneretur. Ubi liceat multiplicare.

22. Ad conservandam humaniorum litterarum cognitionem, & Magistrorum veluti Seminarium fovendum binos minimum, aut ternos habere studeat in Provincia his litteris, & eloquentia præstantes. Quod consequetur, si ex iis, qui ad hæc studia idonei, propensique sunt, nonnullos subinde huic rei dicare studeat, Præstantes humanitatis Magistri comparandi.

cete-

ceteris facultatibus, quantum satis est, excultos, quorum opera, ac sedulitate bonorum Professorum genus quoddam, ac tamquam seges ali, ac propagari possit.

Grammatica Emmanuelis.

23. Dabit operam, ut nostri Magistri utantur Grammatica Emmanuelis. Quod si methodi accuratioris, quam puerorum captus ferat, alicubi videatur, vel Romanam accipiant, vel similem curet conficiendam, consulto Præposito Generali: salva tamen ipsa vi, ac proprietate omnium præceptorum Emmanuelis.

Magistri perpetui.

24. Perpetuos Grammaticæ, ac Rethoricæ Magistros, quam potest, plurimos paret. Id autem fiet, si post absoluta Casuum, aut etiam Theologiæ studia nonnullos, quos magis in hoc, quam in alio munere Societatem juvare posse in Domino judicaverit, ad id strenue applicet, hortenturque, ut se totos in tam salutare opus ob majus Dei obsequium impendant.

Ab ingressu parandi, nec removendi.

25. Proderit etiam in ipso Societatis ingressu aliquos, qui ad id accommodati viderentur, quique propter ætatem, vel ingenium in gravioribus studiis profecturi non essent, hac conditione recipere, ut vitam suam in his litteris docendis divino obsequio dicare velint: quod etiam adnotetur in libro Provincialis. Hi vero,

vel

vel ante, vel postquam aliquot annos docuerint, prout in Domino visum fuerit, aliquid ex Conscientiæ Casibus audire, & Sacerdotes fieri poterunt, ad idem docendi munus reversuri, a quo non removeantur sine gravi causa, & consultatione: nisi interdum ob defatigationem, ut uno, aut altero anno intermittant, Præpositus Provincialis statuerit.

A docendi munere non eximendi. *Decr. 73. §. 8. Congreg. 7. Ex Instr. pro Concionat.*

26. Discipulos interim Nostros Provincialis a docenda Grammatica, vel Humanitate non eximat, nisi aliter ob ætatem, aut aliam rationem statuendum in Domino videatur: curandum tamen, ut qui talenta ad concionandum ostendunt, præsertim rariora, non diutius, quam par est, in docendi munere tam Humaniores litteras, quam Philosophiam, & Theologiam detineantur; ne, si secus fiat, quando in iis studiis pene consenuerint, tum demum ad concionandum accedant.

Ex cursu ad Theologiam eligendi.

27. Ex singulis tamen cursibus seligat singulos, aut binos, ternosque, seu plures pro numero discipulorum, qui plus ceteris profecturi videantur, quos Theologiæ applicet: quibus tamen, si necesse sit, vel si videatur, uti poterit, absolutis Studiis, & tertio anno Probationis, ad docendam etiam Grammaticam, seu studia Humanitatis.

28. Hu-

Magisterii tempus.

28. Enitendum, ut scholis nequaquam præficiantur, qui Philosophiam, si eam audituri sunt, nondum audierint, cum qui jam audierint, non desunt.

Initium docendi a qua schola.

29. Curandum etiam, ut Nostri initium docendi faciant ab ea schola, qua superiores scientia sint, ut sic quotannis ad altiorem gradum cum bona parte suorum Auditorum possint ascendere.

Academia ad Magistros instituendos.

30. Atque ut instructiores sint, quando ad docendum veniunt, pernecessarium est, ut privata Academia ad id exerceantur: quod Rectori valde commendetur, quo, ut est in ejus Regula 9., diligenter efficiatur.

Confessarii non desint.

31. Efficiat, ut in Collegiis, præsertim primariis, in quibus numerus externorum discipulorum copiosior est, plures sint Confessarii, ne ad unum omnes ire necesse sit: quam etiam ob causam extraordinarii interdum exponantur, ut magis pœnitentibus satisfiat.

Nec Coadjutores. *P. 4. c. 3. §. 2. & c. 6. §. 3., & litt. B.*

32. In Collegiis vero, præsertim minoribus, operam dabit, ut Coadjutorum satis sit, ne Magistrorum, & discipulorum opera Rector ad munera domestica uti cogatur.

Redditus pro Bibliotheca.

33. Ne Nostris, quantum satis est librorum, desit, aliquem redditum annuum, sive ex Collegii ipsius bonis, sive aliunde,

de, amplificandæ Bibliothecæ attribuat, quem alios in usus convertere nulla ratione liceat. *P. 4. c. 6. §. 7.*

34. Omni vigilantia caveat, maximi momenti id esse ducendo, ut omnino in scholis nostris abstineatur a libris Poetarum, aut quibuscumque, qui honestati, bonisque moribus nocere queant, nisi prius a rebus, & verbis inhonestis purgati sint; vel, si omnino purgari non poterunt, quemadmodum Terentius, potius non legantur, ne rerum qualitas animorum puritatem offendat. Abstinendum a libris inhonestis. *P. 4. c. 5. lit. E. cap. 14. §. 2. Ibid. litt. D.*

35. Constituat, quibusnam toto anno horis inchoandæ, finiendæque sint scholæ, ubi certis anni temporibus variantur; quod autem constitutum fuerit, in eo constanter perseverandum; sicut nec facile permittendum, ut dies vacationis hebdomadariæ differatur, aut anticipetur: curandumque, ut ordo dierum, quibus docendum, & quibus vacandum est, omnino servetur. Constantia in scholarum horis, & vacationibus. *P. 4. cap. 13. litt. A.*

36. Ut assiduitas in litterario exercitio, sic & aliqua remissio necessaria est; cavendum tamen, ne ullæ novæ vacationes introducantur, & in iis, quæ præscribuntur, constantia servetur. De quibus hæc potissimum dicenda sunt. Vacatio. *P. 4. c. 13. §. 5.*

37. §. 1.

Vacatio generalis.

37. §. 1. Anniversariæ vacationes generales Classium Superiorum breviores non sint uno Mense, nec longiores duobus. Rethorica, nisi mos Universitatis aliud exigat, Mense vacet. Humanitas tribus hebdomadis. Suprema Grammaticæ duabus, una tantum reliquæ.

Dies festi.

§. 2. Ut certi, statique sint dies festi, quorum numerum minui magis, quam augeri oportet, eorum Catalogum conficiendum curet pro suæ Regionis ritu.

§. 3. A vigilia Natalis Domini ad festum usque Circumcisionis diem classes superiores; inferiores vero a meridie ejusdem vigiliæ usque ad festum diem Sanctorum Innocentium vacent.

§. 4. A Quinquagesima vacetur, ubi mos erit, usque ad feriam quartam Cinerum; quo tamen die post meridiem Magistri omnes doceant.

§. 5. A Dominica Palmarum usque ad Dominicam in Albis superiores classes; inferiores autem a meridie quartæ feriæ majoris hebdomadæ usque ad feriam tertiam Paschatis vacent.

§. 6. A vigilia Pentecostes in Scholis superioribus; in inferioribus a meridie ejusdem vigiliæ usque ad feriam tertiam vacetur, & præterea feria quinta.

§. 7. Pri-

§. 7. Pridie Solemnitatis Corporis Domini tum inferiores, tum superiores a meridie solum vacent; contra vero in Commemoratione Defunctorum solum ante meridiem.

§. 8. Porro his diebus, quibus Scholæ tantum inferiores habentur, nihil de legitimo tempore diminuatur.

§. 9. Si quando per supplicationes publicas non liceat habere Scholas antemeridianas, pomeridianæ certe habeantur; in Rogationibus tamen etiam antemeridianæ, ubi ea consuetudo viget. Supplicationes.

§. 10. Saltem singulis hebdomadis dies unus quieti destinatus sit: quod si duo dies festi in unam hebdomadam inciderint; nullus præterea erit vacationis dies: nisi forte id sæpius, atque ita accidat, ut alter in diem Lunæ, alter in Sabbati diem incidat; tum enim poterit alius dies indulgeri. Quod si unus in hebdomada dies festus fuerit, isque dies Mercurii, vel Jovis, eo die vacetur, non alio: sin autem die Lunæ, aut Sabbati, cessabitur item die Mercurii, vel Jovis: si denique die Martis, aut Veneris, tunc, si concio non habeatur, & liceat honestæ recreationi operam dare, non vacabitur alio die; si non liceat, vacabitur rursus die Jovis, aut Mercurii. Hebdomadariæ vacationes. *P. 4. cap. 13. litt. F.*

Diversa pro ratione classium.

§. 11. Et in superioribus quidem classibus hebdomadariæ cessationi dabitur integer dies. In inferioribus vero ante meridiem docetur; in Rethorica per horam cum dimidiata; in ceteris per duas horas; post meridiem omnes vacant: ab initio tamen Junii omnes tota die.

Observantia Rationis studiorum.

38. Denique, ut totus hic Societatis labor ad Majorem Dei Gloriam bene succedat, videat, ut omnes tum Superiores, tum Inferiores perfecte observent suas, quæ ad Rationem Studiorum pertinent, Regulas.

Varietas pro varietate regionum.

P. 4. c. 6 lit. K. c. 13. §. 2., & litt. A. c. 14. §. 5.

39. Et quoniam pro regionum, temporum, ac personarum varietate in ordine, & statutis horis studio tribuendis, in repetitionibus, disputationibus, & aliis exercitationibus, itemque in vacationibus potest varietas accidere: si quid in sua Provincia magis expedire ad majorem in litteris profectum existimabit, referat ad Præpositum Generalem; ut ea demum statuantur, quæ ad omnia necessaria descendat; ita tamen, ut ad communem ordinem Studiorum nostrorum maxime accedant.

P. 4. c. 7. §. 2.

Pietatis, & morum præcipua cura.

40. Ad extremum, quæ de pietate, & disciplina morum, ac de Doctrina Christiana tradenda in Regulis inferiorum Magistrorum, & quæ de moribus, ac pietate

te in Communibus omnium Magistrorum Regulis præcipiuntur, ut proxime ad salutem animorum spectantia, & toties in Constitutionibus inculcata, sibi præcipue commendata putet.

REGULÆ

SOCII PROVINCIALIS.

Socius Provincialis qualis esse debeat.

1. Cum Socius Provincialis sit ejusdem Minister, ordinarie apud ipsum manens, ut pro memoria, & manibus illi sit ad omnia, quæ scribenda, & tractanda fuerint; dare operam debet, ut proportione quadam se talem præbeat, qualem describunt Constitutiones Parte 9. cap. 6. §. 8. & 9.

Provincialis Socius idem, & Consultor, & Admonitor. Ejusdem facultates.

2. Cum vero non solum Socius sit, sed etiam Consultor, & Admonitor Provincialis, familiares sibi habeat Regulas his Officiis proprias, & magna sedulitate, & prudentia observare studeat. Porro concessam sibi facultatem absolvendi specialem intelligat ex Congregatione 8. Decr. 25. §. 3. Noverit quoque sibi concessam esse facultatem dispensandi, quæ Confessario Provincialis concessa declaratur Ordin. cap. 1. §. 22.

Ejus caritas, observantia, studium erga Provincialem.

3. Satagat impense, ut singulari caritate, humilitate, & obedientia interna, & externa cum Provinciali conjunctus sit: Ejusdem apud omnes, & Nostros, & externos, auctoritatem, & eorum erga ipsum benevolentiam, omnibus,

bus, quibus poterit, modis, conservans, & augens.

Peritia Instituti, & Ordinationum Provinciæ.

4. Diligere, & curare singulari quodam affectu commune bonum Provinciæ debet; adeoque ultra peritiam Instituti Societatis, & eorum in primis, quæ ad Regulas, & munus Provincialis pertinent, conetur accuratam habere cognitionem Consuetudinum, & Ordinationum Provinciæ propriarum.

Fidelitas, & tenacitas secreti.

5. Studeat vero, ut quamfidelissimus Provinciali sit, & adeo secreti tenax, ut si nihil omnino earum rerum sciret, quas oportet esse secretas.

In quo potissimum spectanda fidelitas.

6. Fidelitas ejus erga Provincialem in eo potissimum observabitur, si nihil clam eo, aut scribet, aut aget, quod ad negotia Provinciæ spectet; si nullam sibi Gubernationis partem usurpabit; si illi indicabit, quidquid aut in tota Provincia, aut in aliqua ejus parte, sed in iis potissimum, qui gubernant, observaverit, quod ejus indigeat providentia.

Modestia apud alios de Provincia.

7. Cum aliis de Provincia ita se geret, ut nullam auctoritatis speciem ostendat: nullum singulari studio, aut favore prosequatur: spe, ac promissis neminem alat: ostendat denique omnibus, se instrumentum tantummodo, & manum esse Provincialis.

Litteras non aperiat, nisi jussus.

8. Nullas litteras, nullos fasciculos, nulla scripta ad Provincialem missa ipse aperiat, aut aperta ab alio legat, nisi eodem jubente Provinciali; jubere autem intelligitur, quoties litteras illi, aut scripta resignata tradiderit.

Qualis esse debeat in scribendis litteris.

9. Caveat diligenter, ne in litteris, & maxime iis, quas Provincialis nomine scribet, species ulla immoderati affectus appareat: Provincialis animum induat, ejusque non solum sententiis; verum & verbis ingenium exprimat, ut non tantum idem, sed etiam eodem modo, quo Provincialis, si scriberet, dicturus esset, dicat.

Liber pugillaris ad memoriam.

10. Librum habeat pugillarem, ubi omnia, quæ ipsi facienda a Provinciali præscribuntur, memoriæ causa notet; uti & promissa omnia Provincialis, ut suo tempore præstentur, atque etiam res consultatione dignas.

Commentariolus stabilis agendorum.

11. Immo rerum omnium, quæ ad Provincialis pertinent providentiam, tam earum, quæ certo tempore, quam earum, quæ incerto præstari debent, prout res postulat, Commentariolum stabilem apud se habeat, sæpeque legat, ut earum ipse rerum ex suo Commentario recordatus, memoriam Provinciali renovet.

12. In

12. In primis commonebit Provincialem de commoditatibus, quatenus occurrent, aut prævideri poterunt, habendarum Consultationum principio cujusque mensis, ex præscripto Congr. 6. Dec. 36. §. 6. & 7. Quod si quid ejusmodi esse intelliget, ut videatur posse commode ferre dilationem, eum interroget, num de eo extraordinario tempore agi velit; ut etiam, an Procurator Provinciæ, aut alius, qui de re, de qua agendum erit, experientiam, aut magnam cognitionem habeat, interesse Consultationi debeat. Curæ Consultationum.

13. In Consultationibus de proponendis ad Regimen sollicitus sit, ut de iisdem prælegantur Consultoribus informationes Romam missæ inter ultimas Triennales. Si de quopiam, qui proponendus judicatur, nulla sit informatio inter ultimas Triennales, eam curet conficiendam ex præscripta Formula, Romamque mittendam, una cum litteris Provincialis, & Consultorum: quod non est faciendum, si de eodem sit informatio inter ultimas Triennales. In Consultationibus ad regimen prælegendæ informationes.

14. Una cum Provinciali attendat promovendis ad Gradum, ut de singulis curentur informationes, & consultetur in tempore. In concinnandis vero informationibus Romam mittendis, ultra ea, Curanda circa promovendos ad gradum.

quæ satis diserte Formula præscribuntur, curet primo, ut ad §. 1. & 2. exprimantur annus, & dies nativitatis, & ingressus in Societatem. Curet secundo, ut de iis, qui studia absolverunt Professioni quatuor Votorum necessaria, si non absolverint omnia in Societate, distincte explicetur, quotannis Philosophiæ, aut Theologiæ studuerint ante ingressum Societatis. De iisdem curet tertio, ut constet ex informationibus, in qua Provincia examinati sint, si extra Provinciam propriam studia absolverint. Curet quarto, ut ad §. tertium adnotetur expresse, propositos ad Professionem quatuor Votorum judicari excedere, vel non excedere mediocritatem in virtute, juxta sensum Decreti 6. Congr. 9., aut de hoc dubitari. Curet denique, ut Informationes singulæ justos habeant margines vacuos, quibus inscribi Romæ possit sententia de singulis ad Gradum propositis.

Curanda circa Informationes ad Gradum, & Regimen, in Archivo servandas.

15. Sub illud tempus, quo Provincialis suo munere defungetur, sollicitus sit, ut omnes Informationes Autographæ quatuor Patrum, tam ad Gradum, quam ad Regimen acceptæ ab eo Provinciali, in fasciculos componantur, sigillo Provincialis munitos, cum hac inscriptione: *Informationes ad gradum*, vel, *Infor-*

formationes ad Regimen, acceptæ a Patre N. N. Provinciali; non reserandæ sine expressa facultate Præpositi Generalis ex Reg. Socii Provincialis

15. Provideat denique, ut ex Informationibus consultatis, in Provincia servandis, intelligi nequeat, quid quisque Informator, aut Consultor senserit, nisi ubi omnes consentiunt.

Consultationes referendæ in Codicem.

16. In Codicem ad hoc designatum referat, quid in quaque Consultatione Provinciæ deliberatum, & quid conclusum fuerit, & ex quibus causis.

Curandæ literæ Consultorum ad Generalem.

17. Meminerit etiam, ordinarias Epistolas Consultorum Provincialis ad Generalem Mense Januario, & Julio colligere, & una cum suis mittere, nisi eas illi alia via mittere voluerint.

Socii obligatio specialis scribendi de regimine Provincialis.

18. Ipse vero vel hac, vel alia occasione, saltem semel quotannis, certiorem faciet Præpositum Generalem, quemadmodum suas Regulas observet Provincialis, ceterasque ordinationes executioni mandandas curet, & ut fructuose se gerat in obeunda Provincia.

Curandæ literæ ad Provincialem.

19. Moneat Provincialem, si quem Superiorem in Provincia localem, Magistrum Novitiorum, Consultorem, vel alium quempiam eorum, qui scribere ad illum debent, suo tempore non scripsisse deprehenderit.

20. Sol-

Item Suffragia, & Orationes.

20. Sollicitus sit, ut de morte Nostrorum in Provincia, uti & de Fundatoribus, & insignibus Benefactoribus, seu vivis, seu defunctis Provincialis Generalem admoneat, ut juxta Constitutiones suffragia pro iis fiant. Sed & Provincialem monebit, cum causæ inciderint, ut dispiciat de indicendis per Provinciam Orationibus, & Missis, juxta suam Regulam 21.

Item litteræ ad Principes.

21. Animadvertat, num expediat, Provincialem ad aliquos externos scribere, præsertim Principes Ecclesiasticos, aut Sæculares, Episcopos, Prælatos, aut alios magna auctoritate viros, ad conservandam eorum erga Societatem benevolentiam; idque illum admoneat.

Præstanda in Visitationibus Collegiorum.

22. Conetur strenuè adesse Provinciali visitanti Provinciam in iis omnibus, in quibus ejus operam requiret; ut in inspectione ipsorum Domiciliorum: in Regulis minorum Officialium cum ipsismet examinandis: in recensenda suppellectili sacra, & profana: in examinandis rationibus, ex libris Procuratoris, ipsoque Archivo, & ejus ordinatione; in lustrandis, & æstimandis Provisionibus, Victualibus, Vestiariis, ceterisque, ipsoque Domus ærario. In his vero, aliisque hujus generis sedulo ad-

adnotet defectus, errores, & abusus, qui occurrerint; ut de singulis edoctus Provincialis, examini tanti momenti facilius possit manum supremam imponere, & judicium formare de statu Collegii, aut Domus temporali. Denique cura sit, sub finem cujusque Visitationis conficere compendio temporalem statum, habitualem pariter, & actualem, Romam mittendum a Provinciali.

Curandum Archivum Provincialis.

23. Ad suam curam intelligat pertinere speciale Archivum Provincialis, quatenus libros continet manuscriptos Provinciæ gubernationi præcipue necessarios. Curet igitur, ut in eo Archivo sint, & mature suppleantur, saltem sequentes libri.

Liber continens Bullas, & Decreta Summorum Pontificum, aut SS. Congregationum ad Societatem pertinentia.

Liber continens Diplomata, & Placita Regum, ac Principum ad Provinciam, aut aliquam ejus Domum pertinentia.

Liber continens Ordinationes Generalium toti Societati communes, & non impressas.

Liber continens alterius generis Epistolas Generalium Encyclicas, non impressas.

Li-

Liber continens Ordinationes Generalium Provinciæ proprias.

Liber continens Acta Congregationum Provinciæ, subjunctis earumdem Postulatis, seu Quæsitis, atque ad hæc Roma Responsis.

Liber continens Declarationes Constitutionum, Regularum, Ordinationum; & Decisiones Casuum a Generalibus datas ad dubitationes, seu Quæsita Provincialium, Procuratorum, aut aliorum.

Liber continens Ordinata, & Responsa Generalium præcipui momenti pertinentia ad singularia Provinciæ Collegia, ac Domicilia, eorumque res proprias.

Liber continens sententias Generalium non impressas, de Doctrinis Philosophicis, & Theologicis permittendis, vel non permittendis in nostris Scholis.

Liber continens Consuetudines, cum Provinciæ universæ, tum Seminariorum, aliarumque Domuum a Generalibus approbatas.

Liber continens Ordinationes Visitatorum, & Provincialium toti Provinciæ communes a Generalibus approbatas.

Liber continens Memorialia Visitatorum, & Provincialium post Visitationes

nes relicta, & alia pro opportunitate ab iisdem præscripta, aut commendata cuique Collegio & Domui Provinciæ.

Liber continens Epistolas encyclicas Visitatorum, & Provincialium.

Liber continens Status temporales Collegiorum, & Domuum compendio descriptos post quamcumque Visitationem.

Liber continens judicia de annuis examinibus Nostrorum in Philosophia, & Theologia, adnotatis anno, mense, loco, & nominibus Examinatorum.

Liber continens Catalogum Patrum tertiæ Probationis, adnotato tempore, quo probati sunt, & judicio Instructoris, Rectoris, & Ministri de singulorum satisfactione.

Liber continens seriem Superiorum cum Provinciæ, tum Collegiorum, Domuumque.

Liber continens Catalogos Admissorum ad Societatem quoque anno, & Dimissorum ex Societate in Provincia.

Liber continens Catalogos Initiatorum prima Tonsura, Ordinibus minoribus, & majoribus, adnotatis anno, die, loco, nomine Episcopi.

Liber continens Catalogos admissorum ad Vota Simplicia, & promotorum

ad

ad Gradus Professionis quatuor, aut trium Votorum, Coadjutorum Formatorum Spiritualium, & Temporalium; adnotatis, anno, die, loco, nomine ejus, qui Vota suscepit.

Liber continens Catalogum Mortuorum in Provincia, adnotatis similiter anno, die, loco.

Liber continens Catalogos Triennales, primum, secundum, tertium.

Liber continens Catalogos annuos, seu breves.

Hos saltem libros curæ suæ commissos sciat Socius Provincialis; non tamen exclusis aliis, si quos alios adhiberi ad commodiorem Provinciæ gubernationem ferat mos Provinciæ; nisi quod ad curam solius Provincialis pertinet liber continens judicia de Scholasticis examinibus ad Gradum, expressa habens quidem nomina Examinatorum, sed avulsa a singulis judiciis, quod & in libro examinum annuorum observari convenit.

Cautelæ in communicandis Scripturis Archivi.

24. Ex Archivo nullum cuiquam monumentum, neque Domestico, neque externo, injussu Provincialis, tradet; & cum ejus jussu tradiderit, in libello notabit, quid, cui, & quando dederit; & si exrernus fuerit, syngrapham ab eo accipiet; ut sciat, recordeturque, ubinam sit,

sit, & possit suo tempore reposcere.

25. Sedulam operam navet, ut quam accuratissime concinnatæ sint Scripturæ quoque Triennio per electum Procuratorem Romam mittendæ; adeoque non solum Acta Congregationis Provinciæ, Rationes pro cogenda, vel non cogenda Congregatione Generali, & Postulata Provinciæ, quorum potissima cura pertinet ad Secretarium Congregationis; sed & Catalogus Primus, Secundus, Tertius: Catalogi quoque Defunctorum, Dimissorum, librorum in Provincia editorum, non sine singulorum exemplis: Fundationes, & Dotationes Collegiorum, & Contractus majoris momenti: Professiones, & Vota Formatorum: Informationes ad Regimen; denique Annuæ, & Supplementum Historiæ Provinciæ. Curandæ Scripturæ Triennales Romam mittendæ.

26. Ultra Catalogos Triennales supradictos, intelligat, ad suam curam pertinere Catalogum brevem quotannis a Provinciali Romam mittendum gemino exemplo, qui contineat nomina, & Ministeria, in quibus unusquisque Nostrorum illo anno occupatur, addito supplemento Primi, & Secundi Catalogi Triennalis. Catalogum vero hunc cum dicto supplemento mitti oportebit, præcipua Curandus Catalogus annuus.

Per-

Personarum ordinatione facta; adeoque saltem mense Januario; citius vero, si id fieri possit.

Cura perpetua Annuarum litterarum, & Historiæ.

27. Animadvertat litteras annuas, & supplementum Historiæ non esse negotium unius, aut paucorum mensium ante discessum electi Procuratoris; sed perpetuum, & continuum esse debere. Accuratam habeat rationem annorum, ad quos provectæ sint cujusque Collegii, aut Domus Annuæ, & Historia: non desinat monere Provincialem, ubi est opus, de tarditate: urgeat ipse pro opportunitate Superiores locales, & designatum in quamque Domum Investigatorem, & Adnotatorem rerum notabilium, & Scriptorem Annuarum, & Historiæ. Curet denique, ut in tempore designetur, qui acceptas ex tota Provincia Annuas, & Historias conferat, & digerat; & Provinciæ Annuas generales, & Historiam concinnet, Romam mittendas.

Curanda valetudo Provincialis.

28. Valetudinem Provincialis ita curet, ut si animadverterit, eum in laboribus, & in rigore nimio mensuram excedere, ipsum de hoc modeste admoneat, ac, si opus fuerit, Generalem non celet; utque eidem infirmo eam victus, & curationis rationem adhibendam procuret, quam necessitas, & ordinata caritas postulabunt.

29. Si

29. Si contingat Provincialem è vita excedere, neque sit in promptu, qui ejus partes Jure nostro suscipiat, Socius Provincialis defuncti tempestive, ac fideliter observabit armaria, ac scrinia ejus omnia cum scripturis, ac litteris omnibus, quæ apud ipsum reperientur; & claves apud se retinebit, donec eas tradere possit illi, qui Provinciali defuncto, saltem ut Vice-Provincialis succedat. Præstanda Socio in obitu Provincialis.

REGULÆ

PRÆPOSITI DOMUS PROFESSÆ.

De iis, quæ ad ejus personam, & totius Domus administrationem pertinent.

CAP. I.

Qualis esse debeat. *P. 4. c. 10. §. 4.*

1. Omni studio enitatur, ut talis sit, qualis optatur Rector in nostris Constitutionibus; atque eo magis, quod illis præsit, quos viros spirituales, & perfectionis studiosos esse oportet.

Oratione, &c. Domum sustineat. *P. 4. c. 10. §. 5.*

2. Primam Officii sui curam in eo positam esse intelligat, ut oratione, & sanctis desideriis totam Domum velut humeris suis sustineat; & quæcumque in iis, quibus præest, ad ipsorum, aliorumque ædificationem, juxta Instituti nostri rationem, optare debet, prius in seipso præstare studeat.

Vitet particularia in omnibus.

3. Communes Regulas ipse servet, & particularia in cibo, indumentis, & aliarum rerum usu, quantum fieri potest, vitet, & familiaritate, atque indulgentia cum quibusdam, alios ne offendat.

4. In-

4. Intra annum, postquam Officium Præpositi prima vice inierit, quadraginta diebus Christianam Doctrinam eo modo, quo in secunda Congregatione de Rectore expositum est, legat, aut doceat: sed ex causa per alium id munus cum facultate Provincialis obire poterit. Quando Christianam Doctrinam docebit. *P. 4. cap. 10. §. 10. & Can. 15. Congreg. 2.*

5. Consuetudines receptas, & a Generali, vel Provinciali approbatas servet, ac servari faciat: si tamen aliqua alia a præcedenti Præposito inducta fuerit, non mutet inconsulto Provinciali: ipse vero, nisi suo Superiore approbante, nullam introducat. Consuetudines approbatæ servandæ. Novæ non inducendæ.

6. Eos, qui domestica obeunt ministeria (exceptis quibusdam, quorum electio ad Provincialem pertinet) prudenter constituat, suas cuique regulas tradat, aliquando visitet, & prout in Domino convenire judicabit, vel in eisdem ministeriis detineat, vel ab eis removeat. Quia vero officia quædam, ut bene fiant, experientiam requirunt, qui ad ea idonei inveniuntur, non facile mutari debebunt. Constituendi, qui domestica obeant ministeria. *P. 4. c. 10. §. 5. & 6.* *Ibid. litt. E.*

7. Ut prospicere Officialibus de subsidio, si necessarium id fuerit, ne labore graventur, debebit; ita cum tempus vacuum illis fuerit, ut illud utiliter impendant Divino servitio, curabit. Officiales juvandi. *P. 4. c. 10. §. 6.*

Designatio Confessarii. *P. 3. c. 1. §. 11.*

8. Etsi potestatem habet designandi Confessarios suis subditis, ordinarium tamen Confessarium Domus non constituet sine approbatione Provincialis.

Quando in virtute obedientiæ jubendum. *P. 6. cap. 5.*

9. Quamvis *in virtute Obedientiæ* jubere possit, nonnisi rarissime, & ex gravi, ac urgenti causa id faciat.

Quales pœnitentiæ imponendæ.

10. Ordinarias tantum pœnitentias imponat, quales sunt parva mensa, reprehensio, conclusio in circulo, edere sub mensa, osculari aliorum pedes, orare in refectorio, dicere culpam suam, subtractio cibi usque ad panem, & aquam, si res postulaverit, disciplina publica in refectorio, & alia exercitia humilia, & domestica.

Quando dispensat in Regulis. *P. 4. cap. 10. litt. B. & p. 9. c. 3. §. 8. Vid. Cong. 18. Dec. 7.*

11. Sicut ad Præpositum pertinet dispensare in Regulis, & Constitutionibus, & Decretis Congregationum Generalium cum particularibus, quando necesse erit; sic & cum dispensaverit in rebus majoris momenti, quæ videntur urgere, & in quibus sine gravi incommodo Provincialis responsum expectari non potest, eum primo quoque tempore de huiusmodi dispensatione, ac ejus causa admonere.

Vota solemnia & simplicia notanda.

12. Nomina eorum, qui Vota solemnia, vel simplicia emiserunt, in libro ad hoc parato notentur; in Professis quidem

dem, & Coadjutoribus Formatis cum nominibus admittentium; in reliquis vero post biennium cum nominibus celebrantium, adnotato loco, & tempore, juxta Constitutiones. *P. 5. cap. 3. §. 4. & cap. 4. §. 4.*

13. Quas habeat facultates, partim ex iis, quæ ipsi in his Regulis conceduntur, partim ex Compendio Facultatum Societatis intelligat, ut in iis, quas non habet, sciat ad Superiorem recurrere. Unde cognoscet suas facultates.

De iis, quæ Præpositum ad bonam administrationem juvabunt.

CAP. II.

14. Sit sollicitus, ne Minister, & reliqui Officiales suo desint officio, omissis aliis, quæ possent impedire. Nè Minister, & alii suo desint officio.

15. Singulis, vel saltem alternis hebdomadis cum suis Consultoribus conveniat, (nisi pro re nata aliquid extraordinarie esset consultandum) deque rebus majoris momenti, quæ pro temporum, & negotiorum varietate occurrunt, cum illis agat: quamquam, iis auditis, penes ipsum erit de singulis statuendi facultas. Consultationes faciendæ. *P. 4. cap. 10. §. 7. & p. 3. c. 6. §. 14.*

16. Consultores, aliosque omnes, cum ei aliquid proponunt, libenter & benigne excipiat, & præcipue eum, cui Admonitor, & Consultores libenter audiendi. *P. 9. c. 4. §. 4.*

Monitoris Officium commissum est: efficiatque, ut in sua domo, quæ in formula scribendi præscripta sunt, serventur.

Visitationes, & Ordinationes scribendæ.

17. Habeat librum, in quo scribantur Visitationes Domus a Generali approbatæ; in quo etiam scribantur Ordinationes aliæ alicujus momenti, quæ a Generali mittuntur: & quæ perpetuæ fuerint, ab iis, quæ temporariæ sunt, separatim notentur: alia vero, quæ Visitator, & Provincialis præscripserint, in alio libro scribantur.

Unde Institutum Societatis cognoscat.

18. Institutum Societatis cognoscat ex lectione Litterarum Apostolicarum, Constitutionum, & Decretorum Generalium Congregationum: magis autem particularia ex lectione Regularum tam Communium, quam Officii sui, & aliorum, qui sub ipsius cura sunt, ac Provincialis, & Compendii Facultatum Societatis, atque ex observatione consuetudinum receptarum, ac demum ex recursu ad Superiorem in iis, de quibus dubitabit.

Quæ in libellum referenda.

19. Libellum habeat, in quem referat quæcumque sibi ad bonum Domus statum subinde occurrent, ne memoria excidant, præcipue illa, de quibus ad Generalem, vel Provincialem scribendum putat.

20. Pro

20. Pro occurrentibus necessitatibus Communibus, & privatis Missas, & orationes suorum (moderate tamen) juxta consuetudinem Societatis applicare poterit. Missas applicare potest. *P. 2. c. 3. §. 2. & p. 7. cap. 2. litt. M. & c. 4. §. 3. & 4. p. 10. §. 1. & litt. B.*

De cura Nostrorum in spiritu.

CAP. III.

21. Curet, ut cuique in suo officio integram Obedientiam ceteri præstent, & Officiales Ministri, & sibi etiam omnes: studeatque eisdem exemplo obedientiæ præire, quam ipse suis Superioribus, quos Christi loco habet, præstare debet. Obedientia in omnibus curanda. *P. 4. c. 10. §. 8.*

22. Det operam, ut Constitutiones, & Regulæ observentur: omnibus domesticis cum omni sollicitudine invigilet, eosdemque ab iis, quæ nocere possint, domi, & foris defendat, tum præveniendo, tum etiam, si quid mali acciderit, remedium adhibendo. Observantia Regularum. *P. 4. cap. 10. §. 5. & p. 6. §. 1. & p. 10. §. ult. In Proœm. declar.*

23. Efficiat, ut sibi, vel aliis ab ipso deputatis statis temporibus ratio Conscientiæ reddatur juxta modum, qui in Officio Provincialis præscribitur, & instructionem ad reddendam conscientiæ rationem; a Professis quidem, & Coadjutori- Ratio conscientiæ. *In Exam. c. 4. §. 36. 38. & & p. 6. cap. 1. §. 2. Vid. Cong. 12. Dec. 13.*

toribus Formatis semel in anno, ab aliis vero bis: & aliquos præterea maturiores Patres assignet, qui eorum Confessiones Generales excipiant, nisi Provincialis tunc adsit.

Vid. Cong. 12. Dec. 16.

Renovatio votorum quando. *P. 4. c. 4. §. 5. & p. 5. c. 4. §. 6. & Can. 14. Congreg. 2.*

24. Meminerit, ut Scholastici, si qui erunt, & Coadjutores non Formati bis singulis annis circa festa Circumcisionis Domini nostri, & Apostolorum Petri, & Pauli Vota sua renovent, præmissis iis, quæ fieri solent.

Exhortatio quando, & quibus de rebus habenda. *P. 3. c. 1. §. 28.*

25. Singulis, vel alternis diebus Veneris exhortationem Nostris, vel ipse faciat, vel aliquis alius, qui rationem Nostri Instituti bene teneat; in qua agatur de observatione Constitutionum, & Regularum, de fraterna caritate, humilitate, patientia, mortificatione, & aliis virtutibus, præsertim de obedientia: tametsi exhortationis loco spiritualis collatio eisdem de rebus aliquando haberi potest.

Crebrò subditos alloquatur, eorumque necessitatibus tempestivè prospiciat.

26. Crebro, & magna caritatis significatione alloquatur Subditos, eorumque necessitatibus non corporis tantum, sed multo etiam magis animæ paterno affectu prospiciat. Si quem vero intelligat aliqua tentatione pulsari, præsertim gravi, ejus peculiarem curam, & sollicitudinem non solum per se, sed etiam,

si

si necesse fuerit, per alios gerat; nec remedium longius differendo, difficiliorem morbi curationem reddat.

27. In correctionibus, & pœnitentiis injungendis rationem habebit dispositionis personarum, & ædificationis universalis, & particularis earum ad Gloriam Dei. Ratio in pœnitentiis habenda. *P. 3. c. 1. §. 15.*

28. Nisi prudentia rebus particularibus adhibita aliter procedendum dictaverit, illud in correctionibus observet, ut ii, qui peccant, primo in caritate, & dulcedine admoneantur: secundo in caritate quidem, sed eo tamen modo, ut eis confusio, & rubor injiciatur: tertio amori ea, quæ timorem incutiant, si opus erit, adjiciantur. Modus in correctionibus servandus. *P. 3. c. 1. li. N.*

29. De publicis defectibus publica debet esse pœnitentia, iis tantum, quæ ad omnium ædificationem faciunt, declaratis. Publicæ pœnitentiæ. *P. 3. c. 1. li. N.*

30. Poterit mittere interdum aliquem ex suis, ut ostiatim petat eleemosynam, aut comitetur emptorem, aut ut inserviat hospitali, aut in plateis concionetur, Christianamque Doctrinam doceat, prout magis in Domino expedire videbitur; habita ratione ædificationis, & spiritualis utilitatis Nostrorum. Mortificationes publicæ.

31. De-

Pœnitentiarum approbatio. *In Exam. c. 1. litt. C.*

31. Delegare poterit Confessario, vel aliis vices suas, ut eas pœnitentias approbent, vel improbent, quas ad majorem sui spiritus profectum assumere quisque volet: & ut Nostris, qui Sacerdotes non sunt, facultatem dare possint frequentius, quam octavo quoque die communicandi, quos ea ratione magis in spiritu juvari in Domino judicaverint.

Mensura in pœnitentiis nè excedatur. *In 1. Congreg. Dec. 96. & in Exam. cap. 1. §. 6.*

32. In danda facultate jejunandi, sicut & in aliis pœnitentiis concedendis, videat, ne mensuram rectæ rationis excedat; detque operam, ut omnes intelligant ad singularitatem non pertinere, si quis jejunet aliis non jejunantibus, dummodo ordinaria consuetudo jejunandi, quæ juxta Constitutiones non sit, non introducatur.

Nostrorum curet unionem. *P. 3. c. 1. §. 18. Ibid. litt. P.*

33. Unio, & conformitas mutua diligentissime curanda est, nec ferenda inter ullos domesticorum perturbatio, vel ira mutua: si quid autem hujusmodi accideret, curet, ut statim cum satisfactione debita in gratiam invicem redeant.

Officia domestica a Sacerdotibus obeunda. *P. 3. c. 1. §. 19.*

34. Tam ipse, quam omnes alii Sacerdotes, qui ei videbuntur, juxta Constitutiones aliquando intra annum officium, vel officia eorum, qui Domi inserviunt, ad tempus aliquod obibunt.

35. Vi-

35. Videat scripta, & litteras omnes, quæ scribuntur ad domesticos, & quas ipsis alii scribunt; aut aliquem virum fidelem, & qui donum discretionis habeat, Domi constituat, qui eas lectas reddat, aut non reddat, prout in Domino magis expedire judicabit: sibique referat, si quid invenerit, quod tanti momenti sit, ut de eo Superior monendus videatur. Res autem vanas, aut quæ alia ratione offendere possint, neminem scribere permittat: nec sigillum quemquam habere sinat sine Provincialis facultate.

Litteræ dandæ. *In Exam. c. 4. §. 6. & p. 3. c. 1. litt. B.*

36. Non sint Domi arma, nec instrumenta musica, nec libri lascivi, aut vani, nec novæ ullæ recreationes introducantur.

Arma, instrumenta musica, & libri lascivi, &c. *P. 3. c. 1. §. 14. & litt. M.*

De auxilio Animarum.

CAP. IV.

37. Meminerit hoc pertinere ad scopum totius Societatis, ut ad animarum salutem, & perfectionem cum Divina gratia promovendam incumbat; & nostri Instituti puritatem in Domibus Professis præcipue elucescere debere, quæ non tam circa media ad hunc finem præparanda (quemadmodum Collegia), quam circa

Instituti perfectio in Domibus Professis. *In Exam. c. 1. §. 2. & par. 4. in proœm.*

ca finem ipsum, & usum mediorum ac eum conferentium versantur.

Zelus animarum.

38. Videat, an Nostri zelum habeant animarum, & an strenue, ac diligenter earum salutem procurent, ut ii solent, quos sanctus Dei amor impellit: nec solum immoderatos pro ratione virium labores suscipi non sinat; sed multo etiam minus in proximis juvandis negligentiam toleret.

Assiduè in Ecclesia prædicandum. *P. 4. c. 8. §. 3. & 6. & p. 7. c. 4. §. 6. & 7. & Can. 21. Congreg. 1. & Can. 20. Congreg. 2.*

39. Proponatur populo assidue in Ecclesia Verbum Dei in prædicationibus, & Sac. Scripturæ, vel Doctrinæ Christianæ lectionibus; quod etiam in aliis Ecclesiis, plateis, & locis præstari potest, quando ad Majorem Dei Gloriam conferre videbitur: nominatim vero puerorum, ac rudium personarum in Christianismo institutionem, tamquam proprium nostræ vocationis ministerium valde commendatum habeat: intelligatque, Christianam Doctrinam canendo doceri posse, ubi ad majorem ædificationem id fore observabitur. Modus autem, sive id canendo, sive secus fiat, pro locorum ratione ad ædificationem, & majorem utilitatem exigatur. *Can. 14. Congreg. 1.*

Confessarii non desint. *P. 4. c. 8. §. 4. & p. 7. cap. 4.*

40. Procuret diligenter, ne desint designati Confessarii, qui Domi in administratione Sacramentorum Confessionis,

nis, & Communionis cum fructu exerceantur: quique extra Domum ægrotorum Confessiones audire, morientibus opem ferre, & eos, qui in carceribus, & hospitalibus inveniuntur, visitare, & consolari possint, & reliquis pietatis operibus, quæ in Litteris Apostolicis Instituti Nostri, & Constitutionibus proponuntur, incumbere: sed hæc omnia ipsę juxta ordinem a Provinciali præscriptum exequatur, qui pro ratione loci, & copia Nostrorum metietur, quantum in hujusmodi rebus operæ sit ponendum. §. 5. & n. 9. & in Bulla nostri Instituti Pauli III., & Julii III.

41. Curet, ut Nostri in Spiritualibus Exercitiis tradendis accurate exerceantur, postquam ea in re fuerint experti: nullus tamen deberet ea tradere, nisi prudentia, ac rerum spiritualium usu satis probatus esset. Exercitia Spiritualia a quo tradentur. P. 4. c. 8. §. 5. & p. 7. cap. 4. §. 8.

42. Si Operariorum copia suppetet, poterit suos mittere ad alia loca vicina, habito consensu Provincialis, ut similibus operibus caritatis functi Domum constituto tempore redeant. Ad loca vicina mitti possunt nostri.

43. Non permittat eodem tempore omnes Sacerdotes abesse; sed semper Domi, aut in Ecclesia aliqui maneant, qui occurrentibus necessitatibus proximorum satisfacere possint. Aliqui Domi maneant.

44. Cum

Operariis prospiciendum.

44. Cum quis Prædicationi, Lectioni Sacræ, aut Confessionibus audiendis vacat, provideat, ne studii tempus, aliaque necessaria illi desint.

De promovendis ad aliquod munus. *P. 4. c. 8. §. 2. & p. 7. cap. 4. §. 5. & 6.*

45. Si quis ad Sacros Ordines promovendus, aut in Confessarium, vel Concionatorem esse eligendus videbitur, Provincialem admoneat.

Quid de iis, qui offendiculo sunt.

46. Si quem ex iis, qui in Ecclesia Nostra assidue ad Sacramenta accedunt, intelligeret vitæ suæ exemplo alios offendere, quantum in ipso est, remedium per Confessarium, vel aliquem alium, convenienti ratione adhibere curet.

Religiosarum curam ne suscipiant nostri. *P. 4. c. 7. §. 5. Vid. Congr. 7. Dec. 56.*

47. Non permittat, ut Nostri curam mulierum religiosarum, & aliarum quarumcumque suscipiant, ut ordinarie illarum Confessiones audiant, vel ipsas regant: quamvis nihil repugnet aliquando apud eas concionari, aut semel unius Monasterii Confessiones, speciales ob causas, audire; quod tamen non fiet, nisi postulent ii, qui eis præsunt.

Concionari, & Confessiones audire potest. *P. 9. c. 6. §. 1.*

48. Etsi proprium Præpositi Officium est, Domum sibi commissam diligenter, ac fideliter gubernare, neque is propter aliud quidquam huic muneri deesse debet; si quando tamen per Officii sui occupationes licebit, & concionari, & Confessiones audire, & alia Societatis ministeria exercere poterit, ac debebit. *De*

De Ordine Domestico.

CAP. V.

49. Quotidie post orationem matutinam fiat Sacrum, cui intersint omnes, qui Sacerdotes non sunt; nisi aliquibus, propter peculiares causas, aliud tempus ad Sacrum audiendum concessum sit. Sacrum quotidie audiendum.

50. Tempore orationi, & examini assignato sit aliquis, qui observet, num omnes iis vacent, quod & Minister ipse aliquando faciat, & Præpositus huic rei diligenter invigilet. In oratione, & examine visitandum.

51. Syndicum Domi constituat, ubi Ministri, aut Subministri opera ad id non uteretur, cujus Officium erit observare in omnibus, quod ad honestatem, & decentiam externam pertinet, Ecclesiam, & domum in locis publicis perlustrando, & si quid, quod non conveniat, annotaverit, Superiori referendo. Syndici officium. *P. 3. c. 1. §. 16. & p. 4. cap. 10. §. 7.*

52. A posteriore prandii signo ad cœnam octo, ut minimum, horæ intersint: aliquid vero amplius usque ad refectiunculam diebus Veneris, & jejuniorum, juxta morem regionis: a tempore autem, quo se Nostri cubitum receperunt Qua hora ad cœnam, & cubitum eundum. *P. 3. c. 2. li. E*

us-

usque ad signum, quo excitantur, septem.

Benedictio mensæ, & gratiarum actio. *Can. 6. Congreg. 1.*

53. Benedictio, & gratiarum actio in Refectorio juxta usum Breviarii Romani in prima mensa fiant: in secunda vero, & privata, retineri possunt antiqua benedictio, & gratiarum actio, quæ a singulis submisse, & stando fieri debent.

Ordo in mensa servandus. *Can. 30. Congreg. 1.*

54. In mensa Sacerdotes præcedant alios ad eum gradum non promotos; sed nec inter Sacerdotes, nec inter eos, qui Sacerdotes non sunt, ullus ordo constituatur.

Adsit primæ mensæ Minister.

55. Si aliqua de causa Præpositus primæ mensæ adesse non poterit, curet, ut Minister adsit.

Horæ recreationis. *P. 3. c. 1. li. D.*

56. A Prandio, & a Cœna hora una, diebus autem Veneris post collationem vespertinam dimidia recreationi religiose impendatur, idque in uno loco, si commode fieri poterit; sed neque extra hujusmodi horas labores nimium continuari, sine aliqua convenienti relaxatione, sinat.

Conferentiæ casuum conscientiæ.

57. Conferentiæ Casuum Conscientiæ bis singulis hebdomadis habeantur, quibus Sacerdotes omnes, qui commode poterunt, interesse debent, Præside docto aliquo, qui ea, de quibus agetur, luculentius explicare, ac definire possit.

De iis, quæ pertinent ad res Temporales,

CAP. VI.

58. Magno, & constanti animo speret a Divina Bonitate suæ Domui subsidia temporalia adjicienda, si & Nostri ad quærendum Dei regnum sibi, & proximis serio incumbant, & ipse, ratione indigentiæ, Instituti Nostri integritatem violari numquam permittat. Fiducia in DEUM.

59. Habeat Procuratorem, qui eleemosynas petat; cui alios ad eam rem substituere poterit, si necessarium judicabit; ita tamen, ut quampaucissimi in mendicando occupentur. Procurator eleemosynarum. *P. 6. c. 2. §. 10.*

60. Singulis mensibus a Procuratore rationem accepti, & expensi, præsente Ministro, exigat, ut totius Domus administrationis ratio ipsi constet, eamque reddere possit, cui, & quando per Superiorem constituetur: caveat autem, ne Domus alieno ære gravetur. A Procuratore rationem exigat. *P. 4. c. 2. §. 5. & p. 9. cap. 3. §. 4. litt. C.*

61. In iis, quæ ad rationem victus, & aliarum rerum vitæ necessariarum, aut convenientium spectant, quamvis curandum est, ut communis illa sit, & valetudini Nostrorum accommodata; haben- In victu, & vestitu modo ratio. *P. 6. c. 2. §. ult. litt. N.*

da tamen semper est ratio humilitatis, paupertatis, ac spiritualis ædificationis in Domino.

Qui in vinea Domini subleuandi sunt.

62. Ut curare debet, ne ii, qui in Vinea Domini magno cum proximorum fructu se exercent, necessario subsidio privati, majora bona relinquere cogantur, neve morbo, aut ætate debiles ministerio fraternæ caritatis destituantur; ita iis, qui neutra ratione aliorum indigent opera, adjutores assignare non debet.

Ægrotorum magna habenda cura. *P. 3. c. 2. lit. G.*

63. Ægrotorum vero cura habeatur magna, & observetur diligenter tam in victus ratione, quam in ceteris, quod Medicus præscripserit.

Eleemosynæ in commune dispensandæ.

64. Si cui particulari quidpiam ab externo aliquo mittatur, id in communem usum accipiatur, ac dispensetur.

Collegiorum redditibus non utantur. *In Exam. c. 1. §. 4. & p. 4. cap. 2. litt. F. & p. 6. cap. 2. §. 3.*

65. Caveat, ne Domus ipsa, aliquisque Professorum, aut Coadjutorum redditibus Collegiorum, præterquam in rebus minimis, utatur.

Stabilia statim vendenda. *P. 6. c. 2. lit. E.*

66. Si quid stabile donatum, legatumque Domui fuerit, Provincialem admoneat, ut quamprimum vendatur, & pretium in usus necessarios juxta illius judicium expendatur: temporis tamen opportunitas ad vendendum non est excludenda.

67. Li-

67. Lites forenses fugiat, nec ullam, inconsulto Provinciali, intentet, nec intentæ respondeat, nisi cogatur. Lites fugiendæ. *Can. 26. Congreg. 2.*

68. Si bona alicujus ex Nostris distribuenda essent, si ineundi contractus, si fabrica alicujus momenti, & expensæ extraordinariæ faciendæ, aut si bona offerantur cum aliqua obligatione, rem ad Provincialem deferat. Expensæ extraordinariæ. *P. 3. c. 1. §. 7. & 9. & Can. 3. Congreg. 2.*

69. Depositum pecuniæ nullum prorsus admittat; aliarum vero rerum, nonnisi cautissime, dummodo sint eorum, quibus multum debeamus, aut alioqui id officii sine magna offensione denegari non possit. Deposita non admittantur.

70. Neminem ex Nostris in causis civilibus, nedum criminalibus, examinari (nisi, qui ad peccatum obligare potest, compelleret) permittat absque licentia; quam minime dabit, nisi in causis, quæ ad Religionem Catholicam pertinent, aut alioqui piæ sint, & ita uni faveant, ut non in alterius detrimentum cedant. Examinatio Nostrorum in civilibus. *P. 6. c. 3. §. 8.*

71. Nullum domi jumentum equitandi causa ad usum alicujus de ipsa Societate ordinarie habeatur, nisi, aut propter continenter infirmam alicujus valetudinem, aut propter publica negotia, id necessarium, & urgens judicaret Generalis. Quomodo jumento domi utendum. *P. 6. c. 2. §. 14. Ibid. litt. K.*

De communicatione cum externis, & gratitudine erga Fundatores, & Benefactores.

CAP. VII.

Mulierum visitatio, & ad eas litteræ.

72. Mulieres invisere, aut ad eas scribere, nisi in necessitate, aut cum spe magni fructus, Nostros non sinat: ne hoc quidem permittat, nisi viris valde probatis, & prudentibus.

Domum non ingrediantur mulieres. *P. 3. c. 1. §. 14.*

73. Non permittat feminas domum nostram ingredi.

Magni viri quando invisendi. *P. 6. c. 2. §. 9.*

74. Curet, ne primarios viros invisere Nostri consuescant, nisi sancto studio piorum operum ducerentur, vel quando intima benevolentia in Domino conjuncti essent.

Munuscula. *P. 6. c. 2. §. 9.*

75. Non sinat offerri munuscula, quæ Magnatibus ad res majores obtinendas offerri solent.

Nostri non capiant cibum apud externos, nec ab eis visitentur, cum ægrotant. *P. 10. litt. E.*

76. Non permittat, ut Nostri cibum capiant apud externos, aut ab eis, cum ægrotant, visitentur, nisi causa non levis momenti ad id concedendum moveret; quam eamdem esse oportebit, si quando externus aliquis ad mensam, præsertim Refectorii, invitandus videretur.

77. Ami-

77. Amicos conservare, & eos, qui male erga nos affecti sunt, præcipue si homines sint non vulgaris auctoritatis, orationibus, & rationibus convenientibus in amicitiam revocare, aut saltem, ne adversarii sint, efficere studeat. Amici conservandi, inimici reconciliandi. *P. 10. litt. B.*

78. Observet, quæ erga Fundatores, & Benefactores, tam vivos, quam mortuos observanda sunt, eisque gratitudinem exhibeat; & si quam aliam obligationem Domus habet, ei satisfieri curet. Gratitudo erga Fundatores, & Benefactores. *P. 4. cap. 1.*

De iis, qui admitti petunt, ad Domum divertunt, aut foras mittuntur.

CAP. VIII.

79. In Societatem neminem admittat, nisi a Generali, vel Provinciali id ipsi committatur: sed de iis, qui admitti petunt, ad Provincialem referat, vel scribat, quales illi sint, & quibus donis Dei præditi. In Societatem neminem admittat. *P. 1. c. 1. §. 2.*

80. Si is, qui admitti petit, ad Institutum Societatis valde idoneus videbitur, & necessitas urget, poterit eum tamquam hospitem Domi recipere, donec responsum a Provinciali accipiat, vel ad Quid cum valdè idoneis agendum. *P. 1. c. 1. lit. A.*

eumdem mittere, si expedire judicaverit.

Quid cum veniente sine licentia. *P. 2. c. 4. §. 1. & litt. A.*

81. Recedentem sine licentia ab alio loco Societatis, vel ab ea dimissum non admittat: sed si expedire videretur, ad Provincialem de eo scribat, & ejus ordinationem expectet; illo domi, ut hospite, vel in alio pio loco, si videbitur, detento.

Caritas erga alios per domos transeuntes. *P. 4. c. 2. li. F. & p. 6. cap. 2. litt. D. Vid. Cong. 7. Dec. 18.*

82. Caritatem magnam exhibeat erga alios de Societate per domum transeuntes, eosque amanter hospitio excipiat; ac meminerit, se aliquo viatico, aut eleemosyna eos, si indigerent, juvare posse: curet item diligenter dirigere, ac juvare expeditiones hospitum, qui negotiorum causa domi versantur.

Externi quando domi pernoctabunt.

83. Externi ne accipiantur hospitio, ut Domi pernoctent, nisi ii sint, quibus multum debeatur, aut id officii sine magna offensione prætermitti non possit: qua in re habeatur præcipua ratio Religiosorum, cum necessitatis causa ad nos divertunt.

Cum socio Domo egrediendum. *P. 3. c. 1. §. 3.*

84. Cum quis Domo egredietur, det ei socium convenientem: si quando autem aliquis solus foras mittitur, is sit, cui merito possit confidere.

Non sine patentibus mittendi. *P. 7. c. 2. li. M.*

85. Neminem ex sua Domo in alium locum mittat sine litteris patentibus.

86. Si

86. Si quis experimento comperiretur ferre non posse Domus cœlum, & male habere continenter cerneretur, vel alia ratione videretur mutandus; Provincialem admoneat, an alio mitti debeat. Quid de malè habentibus. *P. 3. c. 2. li. G.*

87. Profecturi ad alia loca, ea, quam *sottanam* vocant, & aliis interioribus indumentis, quibus utuntur, privari non debent, nisi forte ratio temporis, aut alioqui caritatis suaderet melioribus esse commutanda. Reliqua vero omnia, quæ ad iter necessaria erunt, magna caritatis significatione ab eo loco, unde mittuntur, subministrentur; sumptibus tamen eorum, quorum erit expensas itineris solvere. Quid cum profecturis alio.

REGULÆ
RECTORIS.

De iis, quæ ad ejus personam, & totius Collegii administrationem pertinent.

CAP. I.

Oratione Collegium sustineat. *P. 4. c. 10. §. 4. & 5.*

1. Omni studio enitatur, ut talis sit, qualis optatur in nostris Constitutionibus, primamque Officii sui curam in eo positam esse intelligat, ut oratione, & sanctis desideriis totum Collegium, velut humeris suis, sustineat.

Particularia vitet. *P. 4. cap. 10. §. 10. & Can. 15. Congreg. 2.*

2. Communes Regulas ipse servet, & particularia in cibo, indumentis, & aliarum rerum usu, quantum fieri potest, vitet: & familiaritate, atque indulgentia cum quibusdam, alios ne offendat.

Doctrinam Christianam doceat.

3. Intra annum, postquam Officium Rectoris prima vice inierit, quadraginta diebus Christianam Doctrinam, eo modo, quo in secunda Congregatione expositum est, legat, aut doceat: sed ex causa per alium id munus cum facultate Provincialis obire poterit.

4. Con-

4. Consuetudines receptas, & a Generali, vel Provinciali approbatas servet, ac servari faciat: si tamen aliqua alia a præcedenti Rectore inducta fuerit, non mutet, inconsulto Provinciali: ipse vero, nisi suo Superiore approbante, nullam introducat. Consuetudines servet, & nihil immutet.

5. Eos, qui domestica obeunt ministeria (exceptis quibusdam, quorum electio ad Provincialem pertinet) prudenter constituat, suas cuique regulas tradat, aliquando visitet, & prout in Domino convenire judicabit, vel in eisdem ministeriis detineat, vel ab eis removeat. Quia vero officia quædam, ut bene fiant, experientiam requirunt, qui ad ea idonei invenientur, non facile mutari debebunt. Ministeria domestica distribuat. *P. 4. cap. 10. §. 5. & 6.* *Ibid. litt. E.*

6. Ut prospicere Officialibus de subsidio, si necessarium id fuerit, ne labore graventur, debebit; ita cum tempus vacuum illis fuerit, ut utiliter illud impendant Divino Servitio, curabit. Officiales sublevandi. *P. 4. cap. 10. §. 6.*

7. Etsi potestatem habeat designandi Confessarios suis subditis; ordinarium tamen Confessarium Collegii non constituet sine approbatione Provincialis. Designatio Confessarii.

8. Quamvis *in virtute Obedientiæ* jubere possit; nonnisi rarissime, & ex gravi, ac urgenti causa id faciat. Quando in præcepto jubendum. *P. 6. cap.* :.

9. Or-

Quales Pœnitentias imponet.

9. Ordinarias tantum pœnitentias imponat, quales sùnt parva mensa, publica reprehensio, conclusio in circulo, edere sub mensa, osculari aliorum pedes, orare in Refectorio, dicere culpam suam, subtractio cibi usque ad panem, & aquam, si res postulaverit, disciplina publica in Refectorio, & alia exercitia humilia, & domestica.

Quando in Regulis dispenset. *P. 4. cap. 10. litt. B. & p. 6. cap. 3. §. 8.*

10. Sicut ad Rectorem pertinet dispensare in Regulis, Constitutionibus, & Decretis Congregationum Generalium cum particularibus, quando necesse erit; sic, & cum dispensaverit in rebus majoris momenti, quæ videntur urgere, & in quibus sine gravi incommodo Provincialis responsum expectari non potest, eum primo quoque tempore de hujusmodi dispensatione, ac ejus causa admonere.

Notentur in libro, qui vota emiserunt. *P. 5. c. 3. §. 4. & c. 4. §. 1.*

11. Nomina eorum, qui Vota Solemnia, vel Simplicia emiserunt, in libro ad hoc parato notentur: in Professis quidem, & Coadjutoribus Formatis cum nominibus admittentium; in reliquis vero post biennium, cum nominibus celebrantium, adnotato loco, & tempore, juxta Constitutiones.

Unde suas facultates intelligat.

12. Quas habeat facultates, partim ex iis, quæ ipsi in his Regulis conceduntur, partim ex Compendio Facultatum Societatis

tatis intelligat, ut in iis, quas non habet, sciat ad Superiorem recurrere.

De iis, quæ Rectorem ad bonam administrationem juvabunt.

CAP. II.

13. Sit sollicitus, ne Minister, & reliqui Officiales suo desint officio, omissis aliis, quæ possent impedire. Ne desint officio suo officiales.

14. Singulis, vel saltem alternis hebdomadis cum suis Consultoribus conveniat (nisi pro re nata aliquid extraordinarie esset consultandum), deque rebus majoris momenti, quæ pro temporum, & negotiorum varietate occurrunt, cum illis agat: quamquam, iis auditis, penes ipsum erit de singulis statuendi facultas. Singulis hebdomadis Consultandum. *P. 4. c. 10. §. 7. & p. 9. cap. 6. §. 14.*

15. Consultores, aliosque omnes, cum ei aliquid proponunt, libenter, ac benigne excipiat, & præcipue eum, cui Monitoris officium commissum est: efficiatque, ut in suo Collegio, quæ in formula scribendi præscripta sunt, accurate serventur. Consultores, & Admonitorem benignè audiat. *P. 9. c. 4. §. 4.*

16. Habeat librum, in quo scribantur visitationes Collegii a Generali approbatæ; in quo etiam scribantur ordinationes aliæ alicujus momenti, quæ a Generali Quæ in libris scribenda.

rali mittuntur: & quæ perpetuæ fuerint, ab iis, quæ temporariæ sunt, separatim notentur: alia vero, quæ Visitator, & Provincialis præscripserint, in alio libro scribantur.

Unde institutum cognoscet.

17. Institutum Societatis cognoscat ex lectione Litterarum Apostolicarum, Constitutionum, & Decretorum Generalium Congregationum: magis autem particularia ex lectione Regularum tam Communium, quam Officii sui, & aliorum, qui sub ipsius cura sunt, ac Provincialis, & Compendii Facultatum Societatis, atque ex observatione consuetudinum receptarum, ac demum ex recursu ad Superiorem in iis, de quibus dubitabit.

In libellum referat, quæ ad bonum Collegii occurrunt.

18. Libellum habeat, in quem referat, quæcumque sibi ad bonum Collegii statum subinde occurrent, ne memoria excidant, præcipue illa, de quibus ad Generalem, vel Provincialem scribendum putat.

Missas applicare potest. *P. 2. c. 3. §. 2. & p. 7. cap. 2. lit. M. & c. 4. §. 3. & 4.*

19. Pro occurrentibus necessitatibus communibus, & privatis Missas, & orationes suorum (moderate tamen) juxta consuetudinem Societatis applicare poterit.

De cura Nostrorum in spiritu.

CAP. III.

20. Curet, ut cuique in suo officio integram Obedientiam Collegiales præstent, & Officiales Ministro, & sibi etiam omnes, studeatque eisdem exemplo Obedientiæ præire, quam ipse suis Superioribus, quos Christi loco habet, præstare debet. Obedientia in omnibus servanda. *P. 4. c. 10. §. 8.*

21. Det operam, ut Constitutiones, & Regulæ observentur: omnibus Collegialibus cum omni sollicitudine invigilet, eosdemque ab iis, quæ nocere possint, Domi, & foris defendat, tum præveniendo, tum etiam, si quid mali acciderit, remedium adhibendo, ita ut in virtutibus, & litteris proficiant. Constitutionum, & Regularum observantia. *P. 4. c. 10. §. 5. & p. 6. c. 1. §. 1. & p. 10. §. ult. in proœ. decl.*

22. Efficiat, ut sibi, vel aliis ab ipso deputatis, statis temporibus ratio conscientiæ reddatur a suis juxta modum, qui in officio Provincialis præscribitur, & instructionem ad reddendam conscientiæ rationem: & aliquos præterea maturiores Patres assignet, qui eorum Confessiones Generales excipiant, nisi Provincialis tunc adsit. Conscientiæ ratio reddenda. *In Exam. c. 4. §. 36. 38., & 41. & p. 6. c. 1. §. 2.*

23. Me-

Vota bis in anno renovanda. *P. 4. c. 4. §. 5. & p. 5. cap. 4. §. 6. & Can. 14. Congr. 2.*

23. Meminerit, ut Scholastici, & Coadjutores non Formati bis singulis annis circa festa Circumcisionis Domini Nostri, & Apostolorum Petri & Pauli, Vota sua renovent, præmissis iis, quæ fieri solent.

Quando exhortationes Nostris faciendæ. *P. 3. c. 1. §. 28.*

24. Singulis, vel alternis diebus Veneris exhortationem Nostris, vel ipse faciat, vel aliquis alius, qui rationem Nostri Instituti bene teneat, in qua agatur de observatione Constitutionum, & Regularum, de fraterna caritate, humilitate, patientia, mortificatione, & aliis virtutibus, præsertim de obedientia; tametsi exhortationis loco spiritualis collatio eisdem de rebus aliquando haberi potest.

Subditos cum caritate alloquatur.

25. Crebro, & magna caritatis significatione alloquatur Subditos, eorumque necessitatibus non corporis tantum, sed multo etiam magis animæ paterno affectu prospiciat. Si quem vero intelligat aliqua tentatione pulsari, præsertim gravi, ejus peculiarem curam, & sollicitudinem, non solum per se, sed etiam, si necesse fuerit, per alios gerat: nec remedium longius differendo, difficiliorem morbi curationem reddat.

Modus injungendi pœnitentias. *P. 3. c. 1. §. 15.*

26. In correctionibus, & pœnitentiis injungendis rationem habebit dispositionis personarum, & ædificationis univer-

versalis, & particularis earum, ad Gloriam Dei.

27. Nisi prudentia rebus particularibus adhibita aliter procedendum dictaverit, illud in correctionibus observet, ut ii, qui peccant, primo in caritate, & dulcedine admoneantur; secundo in caritate quidem, sed eo tamen modo, ut eis confusio, & rubor injiciatur; tertio amori ea, quæ timorem incutiant, si opus erit, adjiciantur. Correctio ut facienda. *P. 3. cap. 1. litt. N.*

28. De publicis defectibus publica debet esse pœnitentia, iis tantum, quæ ad omnium ædificationem faciunt, declaratis. Publica pœnitentia. *P. 3. cap. 1. litt. N.*

20. Poterit mittere interdum aliquem ex suis, ut ostiatim petat eleemosynam, aut ut inserviat hospitali, aut comitetur Emptorem, aut in plateis concionetur, Christianamque Doctrinam doceat, prout magis in Domino expedire videbitur, habita ratione ædificationis, & spiritualis utilitatis Nostrorum. Publicæ mortificationes.

30. Delegare poterit Confessario, vel aliis vices suas, ut eas pœnitentias approbent, vel improbent, quas ad majorem sui spiritus profectum assumere quisque volet. Pœnitentiarum approbatio. *In Exam. c. 1. litt. C.*

31. In danda facultate jejunandi, sicut & in aliis pœnitentiis concedendis, Ut concedendæ.

vi-

In 1. Congreg. tit. 6. Dec. 17. videat, ne mensuram rectæ rationis excedat, detque operam, ut omnes intelligant, ad singularitatem non pertinere, si quis jejunet aliis non jejunantibus, dummodo ordinaria consuetudo jejunandi, quæ juxta Constitutiones non sit, non introducatur.

Unionem curet. *P. 3. c. 1. §. 18. Ibid. litt. P.*

32. Unio, & conformitas mutua diligentissime curanda est, nec ferenda inter ullos domesticorum perturbatio, vel ira mutua: si quid autem hujusmodi accideret, curet, ut statim cum satisfactione debita in gratiam invicem redeant.

Officia domestica à Sacerdotibus obeunda. *P. 3. c. 1. §. 19.*

33. Tam ipse, quam omnes alii Sacerdotes, qui ei videbuntur, juxta Constitutiones, aliquando intra annum officium, vel officia eorum, qui Domi inserviunt, ad tempus aliquod obibunt.

Nostri quando communicabunt. *P. 4. cap. 4. litt. B.*

34. Non permittat Nostros Scholasticos frequentius, quam octavo quoque die communicare, nisi particulares ob causas, habita magis ratione necessitatis, quam devotionis: diebus tamen solemnibus in hac re dispensare poterit. Coadjutoribus vero, & iis, qui litteris non dant operam, longe facilius concedi potest, ut etiam intra hebdomadam communicent; & Præfecto rerum spiritualium, aut Confessario delegari, ut id concedat iis, quos ea ratione magis in spi-

spiritu juvari in Domino judicabit.

35. Videat scripta, & litteras omnes, quæ scribuntur ad domesticos, & quas ipsi alii scribunt; aut aliquem virum fidelem, qui donum discretionis habeat, domi constituat, qui eas lectas reddat, aut non reddat, prout in Domino magis expedire judicabit; sibique referat, si quid invenerit, quod tanti momenti sit, ut de eo Superiori monendus videatur. Res autem vanas, aut quæ alia ratione offendere possint, neminem scribere permittat: nec sigillum quemquam habere sinat sine Provincialis facultate.

Litteræ dandæ. *In Exam. c. 4. §. 6. & p. 3. c. 1. litt. B.*

36. Non sint in Collegio arma, nec instrumenta Musica, nec libri lascivi, aut vani, nec novæ ullæ recreationes introducantur.

Arma, instrumenta musica, libri lascivi, &c. *P. 3. c. 1. §. 14. & litt. M.*

De Litterarum Studiis.

CAP. IV.

37. Neminem ad inchoanda Studia admittat, nec eos, qui ad illa ex Provincialis commissione admissi fuerint, ad aliam facultatem promoveat, absque ejusdem Provincialis approbatione; cui post maturam considerationem, & examen, de unoquoque suo tempore significabit, quid sentiat.

Ad studia admittendi. *P. 4. c. 5. §. 2. & c. 13. §. 4.*

Scholasticorum curam geret.
P. 4. c. 6. §. 3. p. 4. c. 4. §. 1. Dec. 93. §. 17. 7. Congr.

38. Impedimenta removeat, quæ a Studiis animos Scholasticorum avocant, qualia sunt nimiæ mortificationes, vel devotiones, vel externæ occupationes, aut colloquia cum externis; quæ quidem raro, & paucis, nec sine expressa ipsius licentia permitti debent. Et circa illorum valetudinem peculiari cura animadvertat, ut, & in laboribus mentis modum servent, & in iis, quæ ad corpus pertinent, religiosa commoditate tractentur, ut diutius in Studiis perseverare, tam in litteris addiscendis, quam in eisdem exercendis, ad Dei Gloriam possint.

Professores suo munere fungantur.
P. 4. c. 6. §. 15. P. 3. c. 1. §. 18. & litt. O., & p. 4. c. 5. §. 4. & p. 8. c. 1. §. 8. litt. K.

39. Videat, quomodo Professores omnes suo munere fungantur, curetque diligenter a Philosophiæ, & Theologiæ Professoribus ea servari circa opinionum diversitatem, quæ in Constitutionibus, & Ratione Studiorum præscripta sunt. Intelligat etiam per se, vel per alios, quomodo Scholastici in suis studiis proficiant: quod si animadverteret, aliquem in iis inutiliter tempus terere, ad Provincialem referat.

Dies vacationis.
P. 4. c. 13. §. 5. & p. 6. c. 2. litt. D.

40. Singulis hebdomadis dies unus, saltem a prandio, Scholasticis ad quietem destinatus sit, in quo eos ad hortum, aut prædium Collegii, vel alio, exercitii corporis, vel recreandi animi gratia, mit-

mittere poterit: in reliquis autem Studiorum intermissionibus sequatur ordinem a Generali, vel Provinciali constitutum.

41. Etsi Præceptorem publicum in Scholis instituere non potest absque Provincialis facultate; ad tempus tamen necessitatis gratia id facere poterit. Quando præceptores instituet. *P. 4. c. 6. li. F.*

42. In actibus promovendorum ad gradus litterarios (ad quos Nostri sine facultate Generalis promoveri non possunt), si qua in re alicujus momenti dispensatione opus esset, Provincialem admoneat. De dispensatione ad gradus litterarios. *P. 4. c. 6. §. 17. & c. 15. §. 4.*

43. Constitutiones, sive Regulæ, quæ ad Scholasticos Societatis pertinent, publice in Refectorio bis, aut ter singulis annis legantur. Regulæ publicè legendæ. *P. 4. cap. 10. litt. L., & Can. 6. Congreg. 2.*

44. Sub finem Studiorum cujusque, suarum esse partium Rector intelligat, auditis Consultoribus, Provincialem de uniuscujusque talento admonere; &, quantum singuli profecerint, referre, & num aliqui ad Sacros Ordines promovendi sint, aut in Confessarios, aut Concionatores, aut Lectores eligendi, proponere. De cujusque talentis Provincialem admoneat. *P. 4. c. 9. §. 3. Ib. c. 6. lit. C & c. 8 §. 2. & p. 7. cap. 4. §. 5.*

De Ordine domestico.

CAP. V.

Sacrum quotidie audiendum.

45. Quotidie post orationem matutinam fiat Sacrum, cui intersint omnes; qui Sacerdotes non sunt; nisi aliquibus propter peculiares causas aliud tempus ad Sacrum audiendum concessum sit.

In Ecclesia communicandum. *In Exam. c. 4. §. 25. & p. 3. c. 1. §. 11.*

46. Quando Nostri ad Sacram Communionem accessuri sunt, præsertim diebus Dominicis, curet, ut in Ecclesia (si commode fieri potest) id faciant; separati tamen ab externis, quantum locus feret.

In oratione, & examine visitandum.

47. Tempore orationi, & reliquis exercitiis assignato sit aliquis, qui observet, num omnes iis vacent: quod etiam Minister, & ipsemet Rector aliquando faciat.

Syndici officium. *P. 3. c. 1. §. 16. & p. 4. cap. 10. §. 7.*

48. Syndicum domi constituat, ubi Ministri, aut Subministri opera ad id non uteretur; cujus Officium erit observare in omnibus, quod ad honestatem, & decentiam externam pertinet, Ecclesiam, & domum in locis publicis perlustrando, & si quid, quod non conveniat, adnotaverit, Superiori referendo. Præter hunc alios particulares Syndicos in classibus sin-

Ibid. cap. 17. §. 7.

singulis habeat, qui, quantum fieri poterit, ex prudentioribus, & maturioribus deligantur.

49. Omnes, præter illos, quos ipse judicaverit excipiendos, horæ quadrantem ante prandium, vel cœnam, corporis exercitationi tribuant. Corporalis exercitatio. *P. 3. c. 2. §. 4.*

50. A posteriore prandii signo ad cœnam octo, ut minimum, horæ intersint: aliquid vero amplius usque ad refectiunculam vespertinam diebus Veneris, & jejuniorum, juxta morem regionis: a tempore autem, quo se Nostri cubitum receperunt usque ad signum, quo excitantur, septem. Qua hora ad cœnam, & cubitum eundum. *P. 3. c. 2. lit. E.*

51. Benedictio, & Gratiarum Actio in Refectorio juxta usum Breviarii Romani in prima mensa fiant: in secunda vero, & privata retineri possunt antiqua benedictio, & gratiarum actio, quæ a singulis submisse, & stando fieri debent. Benedictio mensæ, & gratiarum actio. *Can. 6. Congreg. 1.*

52. In mensa Sacerdotes præcedant alios ad eum gradum non promotos; sed nec inter Sacerdotes, nec inter eos, qui Sacerdotes non sunt, ullus ordo constituatur. Ordo in mensa servandus. *Can. 30. Congreg. 1.*

53. Si aliqua de causa Rector primæ mensæ adesse non poterit, curet, ut Minister adsit. Adsit primæ Mensæ Minister.

Quando concionandum in Refectorio. *P. 3. c. 1. §. 5. & 11., & in Exam. cap. 4. §. 25. Decr. 93. §. 6. Congr. 7.*

54. Dominicis diebus, & festis, si commode fieri potest, & aliis etiam, si Superiori videatur, sint aliqui pro multitudine Scholarium a Superiore delecti, qui inter cœnandum pro lectione concionem habeant, quibus ad se parandum bidui fere spatium pro Superioris arbitrio dandum erit.

Horæ recreationis. *P. 3. c. 2. lit. D.*

55. A Prandio, & a Cœna hora una, diebus autem Veneris post collationem vespertinam dimidia recreationi religiose impendantur; idque in uno loco, si commode fieri poterit: sed neque extra hujusmodi horas labores nimium continuari, sine aliqua convenienti relaxatione, sinat.

Toni quando faciendi. *P. 3. c. 2. §. 21.*

56. Scholastici omnes, ubi aliqua fuerit eorum copia, pro more Societatis (nisi quis eximendus videretur) diebus saltem Dominicis ad finem recreationis post prandium in Tonis, seu ratione concionandi exerceantur; de iis crebro tractantes, quæ ad sui abnegationem, & in virtutibus profectum, & fraternam caritatem spectant. Utilitas autem major erit, si quadrante horæ circiter præmoneantur, qui Tonos facturi sunt, themate illis assignato.

Decr. 93. §. 7. Congreg. 7. Ex Instruct. pro Concion.

De

De iis, quæ pertinent ad res Temporales.

CAP. VI.

57. Singulis mensibus a Procuratore rationem accepti, & expensi, præsente Ministro, exigat, ut totius Domus administrationis ratio ipsi constet; eamque reddere possit, cui, & quando per Superiorem constituetur: caveat autem, ne Collegium ære alieno gravetur. A Procuratore ratio exigenda. *P. 4. c. 2. §. 5. & p. 9. cap. 3. §. 4. litt. C.*

58. In iis, quæ ad victum, vestitum, & habitationem, & alia corpori necessaria pertinent, curet, ut quamvis sit, in quo probetur virtus, & sui ipsius abnegatio; non dêsit tamen, quo sustentetur natura, habita convenienti ratione personarum in Domino. Cum Scholasticis vero in iis, quæ ad vestitum attinent, magis, quam cum iis, qui probantur, exterioris decentiæ ratio habeatur. Quæ ratio in victu, & vestitu servanda. *P. 3. c. 2. §. 1. P. 3. c. 2. lit. C.*

59. Ægrotorum cura habeatur magna, & observetur diligenter, tam in victus ratione, quam in ceteris, quæ Medicus præscripserit. Ægrotorum cura.

60. Si cui particulari quidpiam ab externo aliquo mittatur, id in communem usum accipiatur, ac dispensetur. A sæcularibus missa.

Usus reddituum Collegiorum. *In Exam. c. 1. §. 4. & p. 4. c. 2. litt. F. & p. 6. cap. 2. §. 3.*

61. Caveat, ne qua Domus Professorum, aut aliquis eorum, vel Coadjutorum Formatorum redditibus Collegii sui, præterquam in rebus minimis, utatur, nisi is eidem Collegio necessarius sit, aut conveniens, ut in eo commoretur.

Lites fugiendæ. *Can. 26. Congreg. 2.*

62. Lites forenses fugiat, nec ullam, inconsulto Provinciali, intentet, nec intentæ respondeat, nisi cogatur.

Expensæ extraordinariæ. *P. 3. c. 1 §. 7. & 9. & Can. 3. Congr. 2.*

63. Si bona alicujus ex Nostris distribuenda essent, si ineundi contractus, si fabrica alicujus momenti, & expensæ extraordinariæ faciendæ, aut si bona offerantur Collegio cum aliqua obligatione, rem ad Provincialem deferat.

Deposita non admittantur.

64. Depositum pecuniæ nullum prorsus admittat; aliarum vero rerum, nonnisi cautissime; dummodo sint eorum, quibus multum debeamus, aut alioqui id Officii sine magna offensione denegari non possit.

Quando Nostri in civilibus examinandi. *P. 6. c. 3. §. 8.*

65. Neminem ex Nostris in Causis Civilibus, nedum Criminalibus examinari (nisi, qui ad peccatum obligare potest, compelle et) permittat absque licentia, quam minime dabit, nisi in Causis, quæ ad Religionem Catholicam pertinent, aut alioqui piæ sint, & ita uni faveant, ut non in alterius detrimentum cedant.

De

De auxilio Animarum, communicatione cum externis, & gratitudine erga Fundatores, & Benefactores.

CAP. VII.

66. Det operam, ut a Nostris ministeria Societatis, juxta Provincialis præscriptum, & cujusque talentum, exerceantur, non solum in nostra, sed etiam in aliis Ecclesiis, carceribus, & aliis locis, quantum commode fieri poterit; nominatimque ministerium Doctrinæ Christianæ commendatum habeat.

Ministeria Societatis. *P. 4. c. 2. §. 3. & 6., & p. 7. c. 4. §. 6. & 7. Can. 21. Congreg. 1., & Can. 20. Congreg. 2.*

67. Curet, ut Nostri in Spiritualibus Exercitiis tradendis accurate exerceantur, postquam ea in re fuerint experti: nullus tamen deberet ea tradere, nisi prudentia, ac rerum spiritualium usu satis probatus esset.

Exercitia spiritualia à quo tradentur. *P. 4. c. 8. §. 5. & p. 7. cap. 4. §. 8.*

68. Non permittat, ut Nostri curam Mulierum Religiosarum suscipiant, & aliarum quarumcumque, ut ordinarie illarum Confessiones audiant, vel ipsas regant: quamvis nihil repugnet aliquando apud eas concionari, aut semel unius Monasterii Confessiones, speciales ob causas, audire; quod tamen non fiet, nisi postulent ii, qui eis præsunt.

Religiosarum curam ne suscipiant Nostri. *P. 6. c. 3. §. 5.*

69. Etsi

Concionari, & Confessiones audire potest. *P. 9. c. 6. §. 1.*

69. Etsi proprium Rectoris Officium est, Collegium sibi commissum diligenter, ac fideliter gubernare; neque is propter aliud quidquam huic muneri deesse debet; si quando tamen per Officii sui occupationes licebit, & concionari, & Confessiones audire, & alia Societatis ministeria exercere poterit.

Mulierum visitatio, & litteræ.

70. Mulieres invisere, aut ad eas scribere, nisi in necessitate, aut cum spe magni fructus, Nostros non sinat: neque hoc quidem permittat, nisi viris valde probatis, & prudentibus.

Collegium non ingrediantur feminæ. *P. 3. c. 1. §. 14.*

71. Non permittat feminas Collegium nostrum ingredi.

Magni viri quando invisendi. *P. 6. c. 2. §. 9.*

72. Curet, ne primarios viros invisere Nostri consuescant, nisi sancto studio piorum operum ducerentur, vel quando intima benevolentia in Domino conjuncti essent.

Munuscula. *P. 6. c. 2. §. 9.*

73. Non sinat offerri munuscula, quæ Magnatibus ad res majores obtinendas offerri solent.

Nostri non capiant cibum apud externos, nec ab eis visitentur, cum ægrotant.

74. Non permittat, ut Nostri cibum capiant apud externos, aut ab eis, cum ægrotant, visitentur, nisi causa non levis momenti ad id concedendum moveret; quam eamdem esse oportebit, si quando externus aliquis ad mensam, præsertim Refectorii, invitandus videretur.

75. Ami-

75. Amicos conservare, & eos, qui male ergo Nos affecti sunt, præcipue si homines sint non vulgaris auctoritatis, orationibus, & rationibus convenientibus in amicitiam revocare, vel, saltem ne adversarii sint, efficere studeat. Amici conservandi, &c. *P. 4. cap. 10. litt. C. & p. 10. litt. B.*

76. Observet, quæ erga Fundatores, & Benefactores, tam vivos, quam mortuos, observanda sunt, eisque gratitudinem exhibeat: & aliis obligationibus, si quas Collegium habet, satisfieri curet. Gratitudo erga Fundatores, & Benefactores. *P. 4. cap. 1.*

De iis, qui admitti petunt, ad Collegium divertunt, aut foras mittuntur.

CAP. VIII.

77. In Societatem neminem admittat, nisi a Generali, vel Provinciali id ipsi committatur: sed de iis, qui admitti petunt, ad Provincialem referat, vel scribat, quales illi sint, & quibus donis Dei præditi. In Societatem neminem admittat. *P. 1. c. 1. §. 2.*

78. Si is, qui admitti petit, ad Institutum Societatis valde idoneus videbitur, & necessitas urgeret; poterit eum tamquam hospitem domi recipere, donec responsum a Provinciali accipiat, vel ad eumdem mittere, si expedire judicaverit. Quid cum valde idoneis agendum. *P. 1. c. 1. lit. A.*

79. Re-

Quid cum veniente sine licentia. *P. 2. c. 4. §. 1. litt. A.*

79. Recedentem sine licentia ab alio loco Societatis, vel ab ea dimissum, non admittat: sed si expedire videretur, ad Provincialem de eo scribat, & ejus ordinationem expectet: illo domi, ut hospite, vel in alio pio loco, si videbitur, detento.

Caritas erga alios per domos transeuntes. *P. 4. c. 2. lit. F. & p. 6. cap. 2. litt. D.*

80. Caritatem magnam exhibeat erga alios de Societate per Collegium transeuntes, eosque amanter hospitio excipiat: ac meminerit se aliquo viatico, aut eleemosyna eos, si indigerent, juvare posse: curet item diligenter dirigere, ac juvare expeditiones hospitum, qui negotiorum causa domi versantur.

Externi quando domi pernoctabunt.

81. Externi ne accipiantur hospitio, ut domi pernoctent, nisi ii sint, quibus multum debeatur, aut id officii sine magna offensione prætermitti non possit: qua in re habeatur præcipua ratio Religiosorum, cum necessitatis causa ad nos divertunt.

Cum socio domo egrediendum. *P. 3. c. 1. §. 3.*

82. Cum quis domo egredietur, det socium convenientem: si quando autem aliquis solus foras mittitur, is sit, cui merito possit confidere.

Non sinè patentibus mittendi. *P. 7. c. 2. lit. M.*

83. Neminem ex suo Collegio in alium locum mittat sine litteris patentibus.

Quid de male habentibus.

84. Si quis experimento comperiretur ferre non posse Collegii cœlum, & ma-

le

le haberè continenter cerneretur, vel alia ratione videretur mutandus, Provincialem admoneat, an alio mitti debeat. *P. 3. c. 2. lit. G.*

85. Profecturi ad alia loca, ea, quam *sottanam* vocant, & aliis interioribus indumentis, quibus utuntur, privari non debent; nisi forte ratio temporis, aut alioqui caritas suaderet melioribus esse commutanda. Reliqua vero omnia, quæ ad iter necessaria erunt, magna caritatis significatione ab eo loco, unde mittuntur, subministrentur; sumptibus tamen eorum, quorum erit expensas itineris solvere. Quid cum profecturis alio.

De Ratione, atque Institutione Studiorum.

CAP. IX.

86. Cum ideo Collegia & Universitates Societas amplectatur, ut in his Nostri commode possint, & doctrina, ceterisque rebus, quæ ad adjuvandas animas conferunt, instrui; &, quæ didicerint ipsi, communicare cum proximis; post religiosarum, & solidarum virtutum curam, quæ præcipua esse debet, in illud maxime incumbat, ut finem hunc, quem in Gymnasiis admittendis So- Studiorum cura. *P. 4. proœm.*

Societas sibi proposuit, Deo juvante consequatur.

Præfecti auctoritas. *P. 4. c. 17. §. 2.*

87. Ad Studia moderanda adjutorem habebit Studiorum Præfectum; cui omnem tribuet potestatem, quam ad rectam ejus Officii administrationem pertinere judicabit.

Litterariis exercitationibus intersit. *P. 4. c. 6. §. 9.*

88. Ita reliqua negotia dispenset, ac temperet, ut omnes litterarias exercitationes fovere, atque amplificare possit. Adeat interdum scholas, etiam inferiores; frequenter intersit Theologorum, Philosophorumque disputationibus, tum privatis, tum publicis; an, & quibus de causis hujus exercitationis fructus impediatur, observet.

Præcidendæ discipulis occupationes. *Reg. 38. Rectoris.*

89. Nullo modo ferat auditorum quempiam a disputationibus, aut repetitionibus abesse; ut omnes eam rem magnæ sibi curæ esse intelligant: proinde occupationes omnes discipulis præcidat, quæ Studiis impedimento esse possint.

Præsertim biennio repetentibus.

90. Eos, qui biennio recolunt Theologiam, habendis concionibus in Ecclesiis, vel in Cœnobiis Virginum, quamminime potest, occupet, idque consulto Provinciali.

Magistris qui substituendi.

91. Ex iisdem, si quando ordinarii vel Philosophiæ, vel Theologiæ Præceptores desint, in eorum locum aliquos suf-

suffici par erit: iidemque poterunt, si opus sit, domesticis tum repetitionibus, tum disputationibus Præceptorum loco præsidere; immo etiam, consulto Provinciali, Philosophiam, vel Theologiam in Scholis ad tempus prælegere.

Linguarum Academiæ. *P. 4. c. 6. §. 5. litt. D.*

92. Efficiat, ut Hebrææ, Græcæque Linguæ Academiæ instituantur inter Nostros, in quibus Academici bis, aut ter in hebdomada, certo aliquo, puta vacationis, tempore, exerceantur; ut inde prodire possint, qui harum linguarum scientiam, & dignitatem privatim, ac publice tueantur.

Linguæ Latinæ usus. *P. 4. c. 6. §. 13.*

93. Domi Linguæ Latinæ usum inter Scholasticos diligenter conservandum curet: ab hac autem Latine loquendi lege non eximantur, nisi vacationum dies, & recreationis horæ; nisi forte in aliquibus Regionibus Provinciali videretur his etiam temporibus facile posse hunc Latine loquendi usum retineri: faciendum quoque, ut Nostri, qui nondum Studia absolverunt, litteras, cum ad Nostros scribunt, scribant Latine. Bis præterea, aut ter in anno, cum aliqua celebritas, ut Renovationis Studiorum, aut Votorum agitur, Philosophi etiam, ac Theologi carminum aliquid condant, affigantque.

94. Ne

Academia ad Magistros instituendos.

94. Ne Magistri classium inferiorum docendi rudes ad docendum accedant, Collegii, ex quo humaniorum litterarum, & Grammaticæ Magistri solent eduei, Rector deligat unum aliquem docendi peritissimum, ad quem sub finem Studiorum ter in hebdomada per horam conveniant proxime futuri Præceptores ad novum instituendi magisterium; idque vicissim prælegendo, dictando, scribendo, emendando, aliaque munia boni Præceptoris obeundo.

Rhetores Nostri quomodo erudiendi.

95. Si Nostri Rhetores, & Humanistæ, vel ad publicas non accedunt prælectiones; vel accedunt quidem, is tamen, qui scholæ præest, & externos discipulos exercet, non potest nimio fortasse oneri Externorum & Nostrorum probe instituendorum sufficere; Nostros alteri cuipiam idoneo Rector committat, a quo, ex Formula in Regulis Professoris Rhetoricæ præscripta, domi privatim diligenter exerceantur.

Quomodo exercendi. *P. 4. c. 6. §. 12. & 13.*

96. Videat etiam, ut interdum aliquæ a Nostris Rhetoricis Orationes, aut Poemata Latine, vel Græce, tum in mensa habeantur, tum in aula de re aliqua ad ædificationem domesticorum, & externorum pertinente, qua ad perfectiora in Domino animentur; aliæque exercitationes

nes non desint, quæ in Constitutionibus commendantur.

97. Curandum est, ut Alumni Nostri, sive Convictores annum (quoad ejus fieri potest) Rhetoricam audiant, antequam Philosophiam aggrediantur; eorumque parentibus, quantum id expediat, demonstrandum. Ceteris quoque externis idem suadendum, qui, si volent nihilominus aliam rationem sequi, cogendi non erunt. Si qui tamen adhuc plane pueri ad Philosophiam velint accedere, ex quibus perturbatio potius timeatur; posset cum iis agi, quod cum illis; qui nollent promissione obligari, vel nomina in matriculam dare, agendum Constitutiones statuunt.

Externi ad Rhetoricam hortandi. *P. 4. cap. 13. litt. E.*

P. 4. cap. 17. litt. D.

98. Tragœdiarum & Comœdiarum, quas nonnisi Latinas, ac rarissimas esse oportet, argumentum sacrum sit, ac pium: neque quidquam actibus interponatur, quod non Latinum sit, & decorum; nec persona ulla muliebris, vel habitus introducatur.

Tragœdiæ, & Comœdiæ. *Reg. 58. Provinc.*

99. Præmia distribui publice poterunt semel quotannis; modo id fiat sumptu clarorum hominum, eoque moderato, pro Scholarum numero, Collegiique ratione. Eorum autem, qui sumptus suppeditant, in ipsa præmiorum distribu-

Præmia. *Congreg. 1. Can. 16.*

tione honorifica mentio erit facienda. Magna autem cura caveat, ne discipuli, dum se ad hujusmodi res comparant, morum faciant, studiorumque jacturam.

Oratio in studiorum renovatione.

100. Non committat, ut Oratio in Studiorum instauratione publice ab alio, quam a Magistro aliquo insigniore, nisi necessitas cogat, habeatur.

Quæ scriptiones in codicem referendæ. *Reg.* 21.

101. Servandum curet, quod est in Regulis Præfecti Bibliothecæ, de referendis in Codicem his rebus, quæ publice exhibentur, scribunturque in Collegio, seu extra Collegium a Nostris, hoc est, dialogis, orationibus, versibus, & aliis hujusmodi, Præfecto, aut aliis harum rerum peritis dato negotio seligendi.

Librorum distributio.

102. Bibliothecarium in librorum distributione a Studiorum Præfecti præscripto jubeat non discedere.

Consultationes Magistrorum.

103. Singulis, aut alternis saltem mensibus Consultationes habeat omnium Magistrorum infra Logicam, præsente utroque Præfecto: ceterorum etiam interdum præsente Præfecto Generali: in quibus primum aliquid ex Regulis Magistrorum, tum Communibus omnium, præsertim iis, quæ ad pietatem, ac morum disciplinam spectant, tum propriis singulorum ex ordine recitetur. Moneat autem cuique licere proponere, si quid

in

in iis difficultatis occurrat, aut si quid forte non observetur.

Hebdomadaria cessatio. *P. 4. c. 13. §. 6. litt. F.*

104. Scholæ inferiores hebdomadaria cessatione non careant semel in hebdomada, vel per integrum diem, vel saltem pomeridianis horis, prout Regionum usus tulerit.

Magistrorum fovenda alacritas.

105. Studeat etiam diligenter caritate religiosa Magistrorum fovere alacritatem; curetque, ne muneribus domesticis gravius onerentur: quod autem Rectori præscribitur Regula vigesima quinta sui Officii, id peculiari studio cum iis exequatur.

Exhortationes ad discipulos.

106. Deliberet, an, præter Magistrorum hebdomadarias exhortationes, alia insuper a Patre quopiam gravi habenda sit singulis, vel alternis mensibus in loco aliquo ampliore, in quem inferiores classes cogantur: & an ex usu sit, ut ipsemet Præfectus, aliusque per classes interdum monita salutaria, & propria puerorum tradat.

Præfecti atrii regula.

107. Ubi Præfecto Studiorum Inferiorum a Provinciali Socius addetur, qui & Atrii Præfectus dici poterit, ad illum pertinebit Regula secunda Præfecti inferioris, & Regulæ ejusdem, quæ ad mores pertinent, a numero trigesimo septimo usque ad finem; &, si videatur, Regu-

læ de novis examinandis a numero nono usque ad tertium decimum.

Congregatio B. Virginis.

108. Det operam, ut Divæ Mariæ Annunciatæ Congregatio ex Romano Collegio in suum propagetur: cui, qui nomen non dederit, non esset in Academiam, in qua recoli solent litterariæ exercitationes, admittendus; nisi forte ipse Rector aliter expedire in Domino judicaverit. Verum ea, quæ ad Congregationem, vel Academiam spectant, ne fiant eo tempore, quo in Templo nostro Sacræ Conciones, seu Lectiones habentur.

Quædam Provinciali permissa.

109. Denique de vacationibus, de gradibus, de Nostris, quibus biennium ad recolendam Theologiam concedendum erit, deque aliis Provincialem consulat; & diligenter, quæ ipse statuerit, exequatur.

ER-

REGULÆ
EXAMINATORIS.

Quæ in Examinatore requirantur, & quid præstare debeat.

CAP. I.

1. Qui examinat eos, qui Societatem ingredi petunt, habeat oportet cognitionem rerum ejusdem Societatis, ac zelum boni progressus ipsius, ut nulla ratione dimoveri ab eo possit, quod magis in Domino convenire judicaverit. Qualis esse debeat. *P. 1. c. 1. §. 1.*

2. Moderatus admodum sit in admittendi desiderio: nam, ut par est sollicite cooperari Vocationi Divinæ, ut augeatur in Societate numerus Operariorum vineæ Christi; ita diligenter curandum est, ne quis admittatur, nisi qui illis Dei donis præditus sit, quæ ad Ipsius Gloriam hoc Institutum exigit. Quales admittendi. *P. 1. c. 1. li. C.*

3. Quando aliquis Societatem ingredi petit, primus ipse agat cum eo, ut intelligat, quæ sint ejus dotes, & vocatio: si quis autem clare deprehenderetur ineptus ad Institutum Societatis, Superiori significet, &, acceptâ ab eo facultate, illum Eorum dotes agnoscat. *P. 1. c. 1. §. 3.* *Ibid. c. 4. §. 2.*

lum consilio, &, si quid aliud caritas suggerit, adjutum statim dimittat : alios vero ad eos mittat, qui a Superiore designati fuerint, ut cum illis colloquantur.

Eod. cap. 4. lit. D.

Superiorem informet.

4. Postquam omnes designati eum, qui admitti desiderat, allocuti fuerint, curet Examinator, ut a Superiore vocentur, & referant, quid de eo sentiant : Superior autem, quid facto opus sit, constituet.

Quid cum non admodum notis.

P. 1. c. 4. lit. D.

5. Si ille, qui ingredi cupit, nulli fuerit domi satis notus, intellecto ejus nomine, & eorum, quibus cognitus est, extra domum inquiri poterit, cujusmodi homo ille sit : juvabit etiam ad hoc ipsum, si ad Sacramenta in Ecclesia Nostra frequenter accedat. Quod si adhuc de eo dubitaretur, non parum conferet, si in Spiritualibus Exercitiis constituatur: quibus peractis, si res nondum constaret, intelligat a Superiore, utrum differendum responsum, aut omnino dimittendus sit.

Ibid. §. 3. li. D.

Bre-

Breve Examen, quo uti debet cum iis, qui ingredi petunt.

CAP. II.

6. In primis qui admitti vult, interrogetur decenter de quinque impedimentis essentialibus: prudenter tamen; ut ea impedimenta esse, quæ a Societate excludunt, ille non intelligat, ne veram occultandi occasionem accipiat. De essentialibus impedimentis interrogandi. *In Exam. c. 2. & p. 1. cap. 3.*

7. Si aliquod ex iis impedimentis, in quoquam detegeretur, non est, quod ulterius procedatur; sed, quoad fieri poterit, cum consolatione dimittatur: si tamen in eo dona aliqua Dei illustriora cernerentur, prius oporteret rem omnem cum Superiore conferre. Quid cum impedimentum innotuerit. *In Exam. c. 2. §. 7.*

8. Si nullum tale impedimentum esset, ulterius interrogetur, an omnino decreverit sæculum relinquere, quibus de causis, aut quomodo desideria hæc ei in mentem venerint, & quam dudum ea habuerit; an in hac animi sententia remissior aliquando factus fuerit, & quatenus. Quærenda circa vocationem *Exam. c. 3. §. 13.*

9. A quo tempore deliberaverit Societatem ingredi, & quid ipsum impulerit, ut hoc potius, quam aliud Institutum amplecteretur. An a quoquam, præsertim Tempus vocationis. *In Exam. c. 3. §. 14.*

e Nostris, primum ad id motus fuerit. Num deliberatum habeat animi propositum vivendi, & moriendi in Domino in hac Societate. Et an fuerit in eam alias admissus, & quare sit egressus.

Quæ obligationes. *In Exam. c. 3. §. 6. Ibid. §. 8.*

10. Num habeat æs alienum, aut alias obligationes. Num morbum aliquem occultum, vel manifestum, & an hæreditarium, vel defectum in aliqua sui parte patiatur.

De penuria parentum &c. *In Exam. c. 3. §. 1. Ibid. §. 2.*

11. Interrogetur de ætate, patria, parentibus, & eorum conditione, an rerum temporalium penuria premantur, & an ea causa, vel quacumque alia necessario ipsius opera indigeant, aut probabiliter indigere possint.

De parentum origine. *In Exam. c. 3. §. 2.*

12. An sit ex legitimo matrimonio, num a progenitoribus jam olim Christianis, an a modernis, vel hæreticis descendat. An aliquis ex ejus progenitoribus notatus fuerit, vel declaratus ob aliquem errorem contra nostram Christianam, & Catholicam Religionem.

Circa doctrinam, & prudentiam. *In Exam. c. 5. §. 1.*

13. Si litteris præditus est, interrogetur, ubi eis operam dederit, quantum profecerit: ingenii autem, & judicii specimen ex sermone, & aliis conjicere licebit.

Quid a Coadjutoribus petet.

14. Si Coadjutor est futurus, petatur de ætate, ac viribus; an omnino sorte

Mar-

Marthæ contentus futurus sit, & num aliquam artem noverit; & observetur, an ad virtutem, & devotionem propensus sit. *P. 1. c. 2. §. 2. & 3.*

15. Tandem curandum est, ut qui admitti desiderant, summam Nostri Instituti, probationesque, ac difficultates, quæ in eo sunt, bene intelligant. De iis vero, quæ hic interrogantur, aut de Instituto explicanda dicuntur, plura, aut pauciora, juxta personarum qualitatem, & cognitionem, inquiri, & explicari poterunt. Ut Institutum intelligant. *P. 1. c. 4. §. 3.*

16. Reliqua, quæ ad Officium Examinatoris pertinent, si quando cum iis, qui in prima Probatione sunt, vel aliis Nostris illi obeunda erunt, petat ex Officio Magistri Novitiorum. Reliqua unde petenda.

17. Ceteri vero a Superiore designati, ut cum illis colloquantur, qui admitti petunt, iisdem fere interrogationibus utentur, exceptis iis, quæ interrogato ruborem injicere possunt. Eadem petent Consultores &c.

RE-

REGULÆ
INSTRUCTORIS PATRUM
TERTIÆ PROBATIONIS.

Hujus Probationis necessitas.

1. Adniti ante omnia debet, qui huic muneri præficitur, ut memor utilitatis, necessitatisque, ob quam in Societate instituta est hæc probatio; tum serio ipse, ac diligenter in Officium incumbat, tum eos excitet, qui in ea exercendi sunt, ut magno animi studio, & alacritate illam suscipiant.

Exercitia quænam.

2. Quod ad rationem Probationis attinet; iisdem omnino, quibus Novitii probationibus, tam spiritualibus, quam corporalibus exercendi sunt, hoc est, sex experimentis Societatis, & aliis similibus, quæ ad perfectam sui abnegationem conferant, sumpto exordio a Spiritualibus Exercitiis per integrum mensem: Ad Magistri autem prudentiam pertinebit, pro ratione virium cujusque, ac dispositione, hæc omnino sic temperare, ut nec severius, quam par sit, nec remissius exigantur; sed ad majorem eorum profectum, solidarumque virtutum adeptionem singula referantur.

3. Ex-

3. Exhortationes, quæ ad ipsos habebuntur, similes earum esse non debent, quæ ad Novitios haberi solent; sed magis ad eorum captum accommodatæ: De perfectione, oratione, Instituto, zelo animarum, ministeriis erga proximos tractetur. Idemque judicium est Conferentiarum. Quare ubi a Novitiis separati non erunt; tum nihilominus ad illos privatim sermo subinde aliquis, & conferentia instituatur de re illis propria, & apposita, ut dictum est. Exhortationes diversæ. Conferentia.

4. Pro explicatione Doctrinæ Christianæ, quæ Novitiis tradi solet, utilior, & congruentior erit alia quæpiam exercitatio, in qua de iis agatur, quæ illorum statui magis conveniunt, cujusmodi sunt Directorium, & modus tradendi Exercitia Spiritualia; modus juvandi cum fructu animas ex industriis P. Polanci, & aliis id genus: modus item adjuvandi eos, qui moriuntur: Collationes de Instituto, & Constitutionum iis partibus, quæ ad virtutes, missiones, auxiliumque animarum spectant: & de Regulis Sacerdotum, Confessariorum, Concionatorum. Conferet etiam fortasse, si præmissa lectione opusculi Beati Bonaventuræ de Cœremoniis Missæ, aut aliorum hujusmodi tractatuum, de nonnullis Loco Doctrinæ Christianæ.

lis postea capitibus inter se tractent, quæ ad majorem reverentiam, affectumque in tanti mysterii celebratione inflammandum conducant.

Habeant ipsi practicas exhortationes.

5. Non abs re forsitan erit, si practicas interdum de aliqua virtute exhortationes habere jubeantur, ut de obedientia, humilitate, paupertate, fraterna caritate, oratione, ac ceteris: & in his suos potius conceptus, ac sensus exprimant, quos Dominus ipsis communicaverit, tamquam ad promovendum spiritum efficaces, quam aliud quidpiam ad Concionum morem meditatum, & compositum.

Exercitia corporalia.

6. Exercitia corporalia valde moderata sint, & non qualia Novitiorum: eademque ad mortificationem potius, mentaliumque avocationem, quam ad defatigationem apposita: tametsi vilia indumenta, & aliæ id genus mortificationes prætermitti non debent.

Nullis ministeriis occupentur, nisi Missionibus.

7. Concionibus habendis, multo minus Scholis docendis operam non dabunt, quamvis ad aliquam Missionem unius, vel alterius mensis destinari poterunt, ut per villas, & pagos Doctrinam Christianam tradant, & alia hujusmodi ministeria obeant. Sub tempus autem Missionum, ne imparati ad eas proficiscantur, instituendæ erunt per men-

mensis unius spatium Conferentiæ de nonnullis Conscientiæ Casibus magis necessariis. Sacerdotes etiam in audiendis Confessionibus nondum excitati, per mensem unum exercendi erunt, ubi, & quando Provinciali, vel Instructori videbitur.

8. Ad vicina Societatis loca Probationis causa, sicuti solent Novitii, ad breve tempus mitti poterunt, ut ibi similiter, atque in Domo Probationis, in humilibus officiis exerceantur: dummodo eorum ratio habeatur, ut bene occupati sint, & non otientur. Mittendi ad loca nostra vicina.

9. Procuranda erit ad illorum usum librorum spiritualium copia juxta Indicem, qui subjicietur. Concedi etiam illis fere debebunt Societatis Constitutiones, Regulæ Communes, ac Sacerdotum, Missionum item, & Concionatorum, Bullæ præterea, quæ ad Societatis Institutum pertinent, Julii III., & Gregorii XIII., & quæ contra Apostatas est Pii V., & Gregorii XIV. Libri Spirituales. Constitutiones, Regulæ.

10. Confitebuntur ordinarie suo Instructori, qui potestatem habebit etiam a reservatis absolvendi, tametsi Domus, vel Collegii Superior non sit. Idem etiam pœnitentias ex devotione, & alias id genus mortificationes concedere poterit. Instructor eorum Confessarius a Reservatis absolvet.

rit. In iis vero, quæ ad domesticam disciplinam spectant, ut cum foras exeundum erit, aut mensæ inserviendum, cum Regularum exigenda observatio, aut errata pœnitentiis corrigenda, aut iis affinia, Rectoris, aut Ministri munus erit, Instructore consulto.

Litteræ. 11. Non scribent, nec accipient litteras officiosas, multoque minus de rebus novis ullam in partem: sed cum alicujus momenti negotium erit, dispiciet Instructor, penes quem sigillum erit, an litteras reddi conveniat, aut responderi.

Sigillum.

Vinea. 12. Ad vineam, aut prædium recreationis causa mitti poterunt singulis mensibus, vel etiam sæpius, si Provinciali videbitur. In hebdomadaria autem recreatione servabitur Regula 62. Magistri Novitiorum. Extra tempora porro quotidianæ recreationis concedi eis poterit, ut in horto aliqua diei hora deambulent; sed singuli seorsim, & in silentio.

Instructor eos alloquatur sæpe, & instruat. 13. Provincialem de singulorum statu certiorem sæpe faciet, quibus item a defectibus emendentur. Eamque ob causam, atque ut fructuosius eos promoveat, frequenter illos interrogabit, quomodo in orationis industria, in coercendis affectibus, in superandis difficultatibus, in continua rerum omnium mortifi-

tificatione, indifferentiaque ad gradus, & Societatis ministeria, ac demum in spirituali animæ suæ profectu se habeant. Sub anni vero finem plenam informationem de singulis ad Provincialem mittet, quomodo, & quibus in rebus bene, aut male se gesserint: idemque ut faciant, Rectorem, & Ministrum admonebit.

Provincialem informet de singulis.

14. Hæc Instructori hactenus suppeditant Ordinationes General. cap. 3. Titulo: *Pro Instructore*. Debet vero juvari iis, quæ habet eadem Ordinatio Titulo: *Pro Provincialibus*. Sed illis potissimum, quæ habet Titulo: *Pro iis, qui tertium Annum agunt Probationis*; quæ ut ab iisdem accurate observentur, studiose, & industrie adlaborabit.

Ordinatio de tertio anno Probationis.

15. Cum Provincialem sæpe debeat facere certiorem de statu singulorum Patrum, adnotare non omittat, si in illorum quopiam judicet operam perdi, ut mature alio evocetur, postea remittendus juxta Ordinationem.

De quibus Provincialem facere debeat certiorem.

16. Superiori Domus, in qua fit tertia Probatio, subordinatus erit in iis, quæ ad disciplinam domesticam spectant: non tamen erit sub obedientia Ministri. Ac neque in iis, quæ pertinent ad munus

Quousque subordinatus sit Superiori Domus. An etiam Ministro?

nus dirigendi, & instruendi Patres, dependebit a Superiore Domus.

Destinatio Patrum ad Missiones.

17. Instructoris erit Patres destinare ad Missiones, monito tamen, & non improbante Provinciali, & conscio Superiore Domus, uti & sex illorum experimentis tempus designare, & ordinem, modumque præscribere.

Sigillum Instructoris, ejusque, & Patrum Litteræ.

18. Sigillo, quò utitur ad Patrum Litteras, etiam ad suas obsignandas uti poterit, & sibi, Patribusque scriptas resignare, uti & cubiculi clavim propriam habere.

REGULÆ

MAGISTRI NOVITIORUM.

De iis, quæ ad ejus personam, & instructionem pertinent.

CAP. I.

1. Rem esse magni momenti sibi commissam intelligat, quandoquidem ex prima Novitiorum institutione pendet majori ex parte eorumdem profectus, & spes nostræ Societatis in Domino: curetque, ut in dies per studium propriæ perfectionis instrumentum aptius ad eos juvandos reddatur. Officii necessitas, & gravitas.

2. Amabilem se præstet, & vitæ integritate, ac discretione ita se gerat, ut omnes, qui in Probatione sunt, ad eum in suis tentationibus confidenter confugiant, eique se ipsos confidenter aperiant, & ab eo consolationem, & auxilium in omnibus in Domino sperent. Amabilem se præbeat. *P. 3. c. 1. §. 12.*

3. In Domibus Probationis separatis, præter has Regulas Officii sui, habeat etiam Regulas, & omnes facultates aliorum Rectorum, exceptis iis, quæ Novitiatui non conveniunt. Habeat etiam Regulas, & facultates Rectorum.

Socios habebit.

4. Habeat Socium Sacerdotem, fidelem, & in rebus spiritualibus exercitatum, a Provinciali designatum, qui in iis, quæ in Novitiatu agenda sunt, sit ejus Coadjutor. Habeat etiam aliquem Fratrem ex antiquioribus, in virtute probatum, & prudentem, qui juxta ordinem obedientiæ significet unicuique exercitia exteriora, in quibus occupandi sint, & manuducat illos, cum opus est, ad illa facienda.

In Domo conjuncta Collegio &c. cui erit subordinatus.

5. In Domo Probationis conjuncta Domui Professorum, vel Collegio, habitatione tamen distincta, Magister Novitiorum erit subordinatus Præposito, vel Rectori: non tamen erit sub Obedientia Ministri, sicut nec ejus Socius: in ea autem Domo, vel Collegio cœnatio sit communis, mensa aliqua Novitiis, & eorum Magistro designata.

Quando pœnitentias imponet.

6. Hic Magister Novitiorum pœnitentias in Novitiatu tantum suis Novitiis imponere poterit; extra vero, nonnisi consulto Superiore.

Potestas ordinaria absolvendi a reservatis.

7. Habeat hic idem Magister Novitiorum potestatem ordinariam absolvendi a casibus reservatis Novitios, qui sub ipsius cura degunt; nisi ejus Superiori hæc facultas aliqua de causa restringenda videretur.

8. Ha-

8. Versatum esse oportebit in lectione librorum spiritualium, ut deceptiones, quæ in spirituali vita accidunt, non tantum experimento, sed etiam lectione intelligat. Quibus autem utiliter ipse uti poterit, ii fere sunt, qui in subjecto Catalogo numerantur. Novitiis vero eos tantum legendos tradet, qui nostro Instituto conveniunt, ne quid ab eo alienum hauriant, aut quacumque ratione quidquam detrimenti capiant.

Versatus sit in lectione librorum spiritualium.

LIBRI

Ad usum Magistri Novitiorum accommodati.

Basilii Ascetica, & Regulæ.
Gregorii Moralia.
Augustini Confessiones, & Meditationes.
Bernardus.
Bonaventuræ Opuscula.
Cassianus.
Homiliæ Dorothæi, Macarii, Cæsarii Arelatensis Episcopi.
Opuscula Ephrem, Nili, Esaiæ Abbatis.
Diadochus.
Hugo de S. Victore, de claustro animæ.
Richardus de S. Victore.
Huberti Institutiones Spiritualis vitæ.

Innocentius de contemptu mundi.
Thomas de Kempis, de Imitatione Christi, & alia ejus Opuscula.
Vincentii, Tractatus de vita spirituali.
Ludovici Blosii Opera.
Dionysii Carthusiani Opuscula.
Albertus Magnus de Virtutibus.
Epistolæ Catharinæ Senensis.
Ludolphus de Vita Christi.

HISTORICI.

Gregorii Dialogi.
Gregorius Turonensis de gloria Confessorum, & Vita S. Martini.
Eusebii Historia Ecclesiastica.
Severus Sulpitius de Vita S. Martini.
Vitæ Patrum selectæ.
Vitæ Sanctorum Lipomani, & Surii.
Petrus Damianus.
Petrus Cluniacensis de Miraculis.
Litteræ Indicæ.
Vita Patris Nostri Ignatii, & alii similes ad Novitiorum utilitatem accommodati: ex quibus desumet aliquos pro illorum usu.

De Prima Probatione.

CAP. II.

9. Postquam in Domino statuetur, ad probationem aliquem admittendum esse, in domo, vel habitatione separata primæ Probationis, hospitum more, duodecim dies, vel usque ad viginti, & amplius, prout Superiori videbitur, diversetur: ut eo tempore de iis, quæ pertinent ad Societatem, ipse certior reddatur, & Societas eumdem plenius in Domino cognoscat.

Admissus quanto tempore hospitum more diversabitur. *In Ex. c. 1. §. 13. & p. 1. cap. 4. §. 1.*

10. Postridie ei declarabitur, quomodo in eo loco se gerere debeat, ac nominatim ne verbo, aut scripto (nisi Superiori aliqua de causa non levis momenti aliud videretur) cum externis, vel domesticis agat, præterquam cum iis, quos ad id Superior designaverit.

Ei, quomodo se gerere debeat, declarandum. *P. 1. c. 4. §. 4.*

11. Librum completum Examinis absque declarationibus, Latina lingua pro iis, qui eam intelligunt, & vulgari pro aliis habeat, nec non in eisdem linguis Summarium Constitutionum, & Regulas Communes habere debet.

Ad id necessarios libros habebit. *P. 1. c. 1. lit. D.*

12. Elapsis duobus, aut tribus diebus examinari accuratius incipiat, & relin-

Quando examinabitur accuratius.

In Exam. c. 1. §. 13., & lit. A., & p. 1. cap. 4. §. 5.

quatur ei scriptum prædictum Examen, ut solus id maturius consideret; nisi in aliquo particulari aliud Examen brevius proponendum esse Superior judicaverit.

Consideret Regulas, & Litteras Apostolicas. *In Exam. c. 1. §. 13., & p. 1. c. 4. §. 5.*

13. Postea Litteræ Apostolicæ Julii III. anno 1550. & Summarium Constitutionum, & Regulæ Communes eidem ostendantur, & relinquantur, ut omnia per otium magis consideret: iis vero, qui Litteras Apostolicas Latinas non intelligerent, satis esset earum Summam declarare.

Ordo examinandi. *In Exam. c. 1. litt. E.*

14. Ordo examinandi esse debet, in primis proponere, ac prosequi, quæ quatuor primis capitibus Examinis continentur: deinde ea, quæ speciatim ad litteratos pertinent, vel Coadjutores, vel Scholares, aut Indifferentes: quamvis autem omnibus integrum Examen relinquatur; non sunt tamen omnes particulariter examinandi, nisi de iis, quæ ad unumquemque pertinent: & si quid alicujus momenti occurrerit, quod Superiorem scire oporteat, scripto notabit.

Quæ magis illi explicanda. *Decr. 97. §. 16. Congreg. 7.*

15. In his omnibus proponendis, & declarandis paulatim procedatur, ut, qui examinantur, res omnes Nostri Instituti, juxta ipsorum gradum, bene percipiant, ad suam majorem satisfactionem, & stabilitatem: & illa præsertim sunt ma-

magis explicanda, quæ postea aliquam difficultatem afferre possent, ut de animi promptitudine ad serviendum Deo ubique, & in re quavis; de manifestatione tum suorum, tum alienorum defectuum juxta Constitutiones; de manifestatione etiam Conscientiæ statutis temporibus; de indifferentia ad gradus Societatis in Scholaribus, & litteratis: ad quam indifferentiam diserte intelligant, tum initio, cum Societatem ingrediuntur, tum postea sexto quoque mense, præcipue vero cum Vota biennio elapso emittere debent, Nostros omnes obligari quarto quodam Voto; quod verba illa Formulæ Votorum Scholasticorum continent, scilicet (*Promitto eamdem Societatem me ingressurum*); ut scilicet gradum Coadjutoris Formati, vel Professi recipiant, prout Generalis Præpositus judicaverit. *Ex Decr. 50. 5. Congr. Gen.*

16. Si quis ad Studia majorem propensionem, quam par esset, & minorem indifferentiam, quam ad alia ministeria Societatis præseferret, & videretur nihilominus ad ea minus aptus, non tantum proponatur ei scriptum Examen, ut reliquis; sed & §. 2. cap. 7. accurate illi explicetur, interrogeturque, an patienter se dimitti sinet a Societate, dummodo *Quid cum propenso ad studia, & non indifferente. Dec. 78. Congreg. 4.*

do ab omni Voto, ac promissione liber maneat.

Quid cum non sincerè respondit. *In Exam. c. 3. §. 1., & lit. A. & c. 2. lit. A.*

17. Admoneatur, ut vere omnino, ac sincere respondeat: nam aliter multa gravia incommoda inde oriri possent; & nihilominus admoneri Confessarium oportet, ut, si quis vere non respondisset, ejus de ea re conscientiam stimulet.

In interrogationibus servandum secretum. *In Ex. c. 3. §. 1. Ibid. c. 4. §. 8.*

18. Si quid erit in interrogationibus, quod secretum requirat, id observabitur, ut par est, & interrogato placuerit: declaretur tamen ei, quod juxta Constitutiones licebit rem omnem Superiori manifestare.

Promissio abdicandi se bonis. *In Ex. cap. 4. §. 2., & Can. 1. Congreg. 3.*

19. Promittat relicturum se omnia bona sua post unum annum ab ingressu, quandocumque injunctum a Superiore ei fuerit: & declaretur, quod actus hujus promissionis, nec Votum est, nec solum propositum, sed promissio simplex, illa conditione affecta, si ipse perseveraverit, & Superior ei injunxerit.

Accuratè informetur de Instituto. *P. 1. c. 4. §. 1. ex Decr. 67. Congreg. 4.*

20. Hoc tempore primæ Probationis per quinque, vel sex dies accurate informentur prædicto modo de iis, quæ ad Institutum, & ad ipsos pertinent; & lectione alicujus pii libelli, qualis esset de Imitatione Christi, subinde recreentur.

Coadjutores temporales, quomodo instruendi.

21. Coadjutores vero Temporales, qui legere non didicerunt, aut qui minus ad

hæc

hæc tractanda idonei videbuntur, quamvis in propria vocatione, juxta ipsorum captum, plene instituendi sunt; poterunt tamen hoc tempore aliquo exercitio corporali, aut labore manuum, judicio Superiorum, occupari, sejuncti tamen ab aliis. *Congreg. 7. Dec. 27., & Congreg. 8. Dec. 21.*

22. Deinde qui litteris operam dederunt, de singulis facultatibus, in quibus versati sunt, singulas prælegant lectiones coram eis, qui a Superiore ad eorum talentum cognoscendum in doctrina, & proponendi modo sunt constituti; postea exhortationem unam quisque faciat. Lectiones prælegendæ, & exhortatio facienda. *In Exam. c. 5. §. 6., & p. 1. c. 4. §. 5., & Decr. 67. Congreg. 4.*

23. Tum si quis, antequam fuerit in Societatem admissus, Spiritualia Exercitia non fecerit, hoc primum experimentum (ut sequenti capite, ubi de experimentis agitur, mox dicetur) juxta 4. c. Exa. §. 10. aggrediatur, & juxta Exercitia suo tempore generaliter confiteatur; nisi ante ingressum fuerit alicui de Societate generaliter confessus: tunc enim satis erit, si ab eo tempore generalem Confessionem incipiat: & eodem tempore conscientiam suam Superiori, aut ei, quem Superior designaverit, aperiat, juxta Par. 1. Const. c. 4. §. 36.; & si ab aliqua censura virtute nostrorum Privilegiorum absolutus fuerit, admoneatur, quod Spiritualia Exercitia, primum experimentum. *Decr. 67. Congreg. 4.* *Exam. cap. 4. §. 41.* *Exam. cap. 4. §. 36.*

quod si non perseveraverit, in eamdem reincidet. Declaretur etiam illi, si quæ Vota, cum adhuc esset in sæculo, emisit (præterquam Religionis determinatæ) in nostra Societate tamdiu suspensa esse, dum ipse in Societate manserit; quod si recesserit, eadem obligatione teneri, qua ante ingressum tenebatur. Expleto autem tempore hujus experimenti, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum accipiet, & communem domum habitationis ingredietur, ubi cum aliis versari, & in secunda Probatione diutius exerceri Novitii solent.

Can. 22. Congreg. 1.

P. 1. c. 4. §. 6.

Quæ causæ differendi spiritualia Exercitia.

24. Si, vel cujusquam valetudo, vel aliqua temporis, aut personæ ratio persuaserit, non esse tamdiu hæc mentalia exercitia continuanda; antequam Exercitia aggrediatur, per quatuor, vel quinque dies vacare, & separatim recreari poterit; vel si Magistro Novitiorum videretur, facta Confessione generali, & peractis Exercitiis primæ hebdomadæ. Sed quando hæc relaxatio longius ob valetudinem, aut aliam rationem protrahenda Magistro Novitiorum visa fuerit, poterit, sumpta Eucharistia, etiam ad communem convictum admitti; & ubi firmior fuerit, sua Exercitia peraget.

Dec. 67. Congreg. 4.

25. Si

25. Si Superior judicaverit eum Domi retinendum, curet, ut in libro ad id designato, quem penes se Procurator habere debet, scribatur, quidquid unusquisque Domum attulerit, cum subscriptione ejus, qui examinatus est, & ut hæc alicubi separatim asserventur, quousque biennio expleto consueta Vota emiserit. Asserventur, quæ a Novitiis afferuntur. *In Ex. cap. 4. §. 4., & p. 1. c. 4. §. 6.*

26. In alio libro, quem apud se habebit, notabit diem, & annum ingressus uniuscujusque, incipiendo a die, quo primum Probationem intravit; & nomen, & patriam, & quod contentus sit observare omnia ei proposita. Quando vero aliqui in Coadjutores Temporales, & Indifferentes admittentur, speciatim id scripto declaretur, quod ut tales examinati, & admissi fuerint; & hæc, qui examinatus est, manu sua subscribat; & si scribere nescit, alius ejus nomine scribat. Notet diem ingressus uniuscujusque. *P. 1. c. 4. §. 6.*

De secunda Probatione.

CAP. III.

De Experimentis.

27. In primis diligenter curet, ut Novitii sex illis experimentis, quæ in Con- Experimenta seriò capiantur.

In Ex. cap. 4. §. 9. Constitutionibus traduntur, serio, & cum desiderato fructu exerceantur: intelligatque præcipuam Novitiatus partem in his probationibus positam esse.

Quomodo Exercitia Spiritualia tradenda. *In Ex. cap. 4. §. 10, & p. 3. c. 1. §. 20.*

28. Exercitia Spiritualia primum singulis, eo, quo procedunt ordine, præscripto tempore, atque exacte tradantur, secundum uniuscujusque dispositionem, & captum, juxta Regulas libri Exercitiorum; prætermissis tamen his, quæ ad electiones spectant; ut inde, præter alia, certam, ac nostro Instituto consentaneam mente, & voce orandi rationem habeant, quam in posterum servare debeant.

Secundum Experimentum quomodo peragendum. *In Ex. cap. 4. §. 18.*

29. Quoad secundum Experimentum, quo Hospitalibus per mensem servire debent, videbit ipse, quid magis expediat; an Nostros ibidem cibum capere, & dormire; an vero per aliquot horas quotidie ministerium ægris impendere.

Morbos, ac mulieres vitent, ubi sunt.

30. In hac Probatione advertat, ne Nostri nimio fervore suæ valetudini noceant, aut periculo contagionis alicujus morbi se exponant: admonebitque, ne ingrediantur partem illam Xenodochii, ubi mulieres habitare solent.

Peregrinationes. *In Ex. cap. 4. §. 11.*

31. Mense alio ad peregrinandum sine pecunia mittantur, ostiatim pro Christi amore mendicando, ut ad incommodita-

ditatem comedendi, & dormiendi assuescant, & ut, omni spe abjecta, quam in pecuniis, & rebus aliis creatis possent constituere, eam integre, & vera cum fiducia in Domino constituant.

32. Advertendum, ne imbecilles, aut tenerioris ætatis his Peregrinationibus notabile detrimentum patiantur; ne fiant asperiore hyeme, aut ferventiore æstate; illisque Regulas Peregrinorum, litteras patentes, &, cum opus erit, particularem etiam instructionem tradet, & ab ultimo loco, ad quem perveniunt, testimonium a Superiore Domus, vel Collegii Societatis, si ibi fuerit, vel ab alio fide digno secum ferant, quod suam devotionem secuti sine ulla cujusquam querela eo pervenerint. Et in secundo, quinto, & sexto Experimento juxta Constitutiones idem servetur.

Quomodo subeunda. *In Ex. c. 4. §. 20.* *Ibid. §. 19., & 22.*

33. In quarto Experimento, quo in officiis abjectis exercentur, advertat, ne nimia corporis fatigatione spiritus obruatur: & a Scholasticis fiat potius ad propriam cujusque abnegationem, & humiliationem, quam pro domestica aliqua necessitate. Dum autem hæc probatio fit in Domo Probationis, vacabit, qui ita probatur, ab aliis exercitiis aliorum Novitiorum, exceptis conferentiis, & exhortatione ordinaria.

Advertendum in 4. experimento. *In Ex. c. 4. §. 13.*

34. Cum

Novitiorum cura extra Domum probationis. *In Exa. c. 4. §. 16. P. 3. c. 1. §. 3. & lit. D.*

34. Cum hæc Probatio non fit in Domo Probationis, sed in Domibus Professis, aut Collegiis, sit aliquis, qui Novitiorum peculiarem curam gerat, ubi in recreatione separati sint, adjunctis aliis, a quibus in Domino adjuvari possint.

Doctrinæ Christianæ qualis usus. *In Exa. c. 4. §. 14.*

35. In docenda Doctrina Christiana pueros, ac personas rudes, publice, vel privatim, prout occasio se obtulerit, & in Domino ei commodius visum fuerit, tamquam in re propria Nostri Instituti Novitios exercendos curabit, habita personarum ratione.

Qui probandi in Confessionibus, & prædicatione. *In Exa. c. 4. §. 15.*

36. In Confessionibus audiendis, & prædicatione Divini Verbi, Domi, aut foris, circa finem primi anni probentur; qui ad hujusmodi ministeria idonei invenientur, & bonæ ædificationis specimen jam dederint; eo tamen modo, ne tamquam Operarii ordinarii ad ministeria hæc exercenda exponantur, sed brevi tempore, & ad probationem.

Experimentorum permutatio.

37. Tametsi Exercitia Spiritualia exacte omnibus in principio tradenda sint; quo ad reliqua tamen experimenta, si quod eorum permutandum, aut multum moderandum judicaret, id ne faciat inconsulto Provinciali: quamquam anteponere, aut postponere ipse ea poterit, pro ratione personarum, temporum, aut locorum. 38. Ad-

38. Advertat, ut hæ probationes inter se debitis spatiis distinguantur, ita ut Novitii, una peracta, aliquamdiu ad solita exercitia Domus Probationis redeant; ut corpore, & spiritu recreati uberiorem fructum ex præteritis laboribus colligant, ea tamen ratione, ut intra annum omnes absolvantur. Quod si peculiari aliqua de causa hæ probationes ad secundum annum differendæ viderentur, prius Provincialis consulatur.

Probationes ex intervallo intra annum absolvantur.

In Exa. c. §. 16.

39. Præter hæc experimenta, alia fieri hoc biennio Probationis possunt, & hæc eadem ex parte repeti, quando in Domino ita expedire judicaverit: & quidem omnia cum maturitate, & prudentia, & ædificatione etiam externorum sunt facienda.

Alia experimenta fieri, & hæc repeti possunt.

In Exa. c. 4. §. 16., & p. 9. c. 3. §. 8. lit. E.

De Institutione, & Regimine Novitiorum.

40. Ne fiant mortificationes publicæ, nisi ordinariæ, juxta Constitutiones, ut sunt præter solita experimenta, petere ostiatim eleemosynam, comitari emptorem ad comportanda ea, quæ emuntur, indui vestibus vilioribus, quæ tamen Religiosos deceant, & alia id genus, ut in officio Rectoris dicitur.

Mortificationes publicæ ordinariæ.

41. Con-

Quando Vestitu humili probentur. *P. 3. c. 2. lit. C. & in Exa. c. 1. §. 13. lit. F.*

41. Convenit, ut, qui probantur, vestitus ratione ad mortificationem, & abnegationem sui, & ad mundum, ejusque vanitatem sub pedibus conculcandam juventur; & id quidem, quantum consuetudo, officium, & personarum circumstantiæ patientur. Discretioni autem ejus relinquitur, habita ratione ædificationis, an cum eisdem vestibus, quas ex seculo tulerunt, incedere sint permittendi, an vero cum aliis eas permutari oporteat.

Obedientia, & paupertate exerceantur. *P. 3. c. 1. lit. V.*

42. Conferet, ut aliquando occasionem præbeat iis, qui probantur, exercendi Obedientiæ, & Paupertatis virtutem, eosdem tentando ad majorem ipsorum utilitatem spiritualem: in hoc tamen mensura juxta uniuscujusque vires observetur.

Modus in pœnitentiis. *P. 6. c. 3. §. 1.*

43. In pœnitentiis, & corporis afflictionibus advertat, ne nimius hujusmodi rerum usus tantopere vires debiliret, ut postea ad ministeria Nostri Instituti inutiles reddantur: nec contra tanta in illis sit relaxatio, ut, fervore spiritus refrigescente, humani, ac inferiores affectus incalescant.

Lectiones de rebus Instituti.

44. Lectiones fiant de his, quæ ad Institutum pertinent, & continentur Litteris Apostolicis, Regulis, & Consti-

stitutionibus; præcipue vero de iis, quæ in Examine, & tertia Parte habentur, aut de aliis, quæ eo feruntur, mutata interdum materia, ut tædium tollatur: modus vero lectionum facilis sit, & simplex, & ad Novitiorum animos ad Instituti amorem, & solidarum virtutum perfectionem promovendos accommodatus.

Doctrina Christiana, & modus in Sacramentis, Missa, oratione, lectione tenendus. P. 3. c. 2. §. 26.

45. Explicetur brevi enarratione Doctrina Christiana, ac modus bene, & cum fructu confitendi, communicandi, Missam audiendi, & eidem decenter ministrandi; orandi itidem, meditandi, & libros denique pios legendi pro captu uniuscujusque tradatur.

Quibus de rebus Novitii monendi. P. 3. c. 1. §. 26. P. 10. §. 2.

46. Admoneat crebro Novitios, ut in omnibus rebus Deum quærant, & in suis actibus intentionem puram ad Dei beneplacitum dirigant; ut familiares cum Deo in spiritualibus devotionis exercitiis esse curent; & tamdem ita sint instructi Novitii, ut nihil perfectionis, quod Divina Gratia consequi possint in absoluta Nostri Instituti observatione, prætermittant. P. 6. c. 3. §. 1.

Omnes perspectos habeat, & rationem sui suaviter exigat.

47. Omnes perspectos habeat, ut magis illis prodesse possit: ad quod juvabit, cum illis frequenter sigillatim agere, & rationem ab unoquoque rerum suarum suaviter exigere: in his autem privatis

colloquiis magnam utilitatem positam esse sciat.

In Regulis modestiæ instituat. *P. 1. c. 1. §. 4.*

48. Det operam, ut Novitii religiosam modestiam præseferant juxta Constitutiones, & Regulas, quæ de ea conscriptæ sunt; in quibus tempore Novitiatus diligenter instituendi erunt.

Rerum spiritualium rationem requirat.

49. Cognoscat, quem procedendi modum in oratione, & examine servent: & petat interdum, an contra aliquem defectum adhibeant examen particulare; & quando resistunt tentationibus, an propriis remediis utantur: in acquirendis virtutibus, quam rationem teneant: & intelligat demum, an in his omnibus præstent ea, quæ ab ipso acceperunt.

Quando quis mutandus de loco. *P. 3. c. 1. li. A.*

50. Si aliquis sollicitetur, vel perturbetur ab hominibus, qui in via spiritus non bene procedunt, & expediat illum in alium locum transferri, Provincialem tempestive moneat.

Quales in cubiculo sint. *P. 3. c. 1. li. D.*

51. Si duo in eodem cubiculo habitent, alter eorum ejusmodi sit, ut minime dubitetur, quin alter sit ejus societate profecturus: & eamdem ob causam inter cubicula, quæ seorsum unicuique juniorum assignantur, par est, aliquos maturos ex antiquioribus intermisceri.

52. Si

52. Si aliquando permittendum videretur, ut aliquis consanguineos, vel amicos, quos in seculo habebat, alloqueretur, coram aliquo a Superiore ad id designato id fiat, & breviter; nisi particulares ob causas aliud statueret Superior totius Domus, vel Collegii. Quando, & quomodo cum externis loquendum. *P. 3. c. 1. li. B.*

53. Novitii non sunt ut plurimum assignandi in socios Nostris, qui adeunt domos secularium; nec debent habere officia publica, in quibus necessarium sit agere cum externis, ut Emptoris, Janitoris, & Sacristæ. Officia publica ne habeant.

54. Videat, num aliqui in schedulis Novitiis assignandi sint, ut cum eis loqui possint, quorum exemplo, & colloquiis proficiant in Domino: & si cum aliis sine facultate egerint, debitam eis pœnitentiam injungat. Assignandi, qui cum Novitiis loqui possent. *P. 3. c. 1. §. 3. & lit. D.*

55. Admoneat eos, ne Vota ante biennium emittant sine Superioris facultate, quam in primo anno Novitiatus solus Provincialis, re mature considerata, dare poterit. Horum autem, qui hæc Vota semel apud se ex licentia Superioris, juxta Formulam Societatis, emiserint, memoria in libro aliquo asservetur, & postea tempore Novitiatus, bis in anno, statutis temporibus, seorsum ab aliis, qui biennium expleverunt, ipsi Facultas, & modus emittendi vota ante biennium. *P. 3. c. 1. li. T. P. 5. c. 4. li. G. Can. 9. Congreg. 4. Can. 1. Con. 2. Congreg. 12. Act. 39., & Ord. MS.*

P. Noyelle 7. Aug. 1683. simul inter se illa renovabunt. Noverint tamen, eos obligationem contrahere ad ea servanda; sed non propterea veros Religiosos constitui, aut ad eos retinendos resultare obligationem ullam in Societate.

Quid de ineptis. 56. Diligenter observare debet in toto Probationis decursu, an ineptus aliquis, aut inutilis nostro Instituto probabiliter futurus sit: in quo major habenda est ratio boni communis Societatis ad Gloriam Dei, quam particularis cujusque: quid autem sentiat in hac re, ad minimum sexto quoque mense ad Provincialem scribat, ut ipse provideat.

Vota in fine biennii emittenda. 57. De singulis etiam sub finem biennii ad eumdem scribat; ut cum illius facultate consueta Vota Societatis emittant, aut diutius probentur: prius autem quam Vota emittant, per hebdomadæ spatium se colligant, & aliqua Exercitia Spiritualia, præter alia, quæ præscripta sunt, faciant. Moneantur etiam Renovationes Votorum a se deinceps de more faciendas habere vim primæ nuncupationis, si forte ex aliquibus defectibus prima Vota vim suam non obtinuerint. Curandum autem erit, ut in libro, in quo notantur nomina eorum, qui hujusmodi Vota simplicia emittunt, postquam illa quis emi-

In Exa. c. 1. §. 11. & c. 4. §. 43.
Ibid. cap. 4. §. 41.
In Exa. c. 4. §. 16.
Congreg. 8. Decr. 22.
Ex Decr. 66. S. Cong. Gen.

emi-

serit, subscribat, se tali die, & anno emisisse vota, & clare intellexisse, vim illius promissionis esse, manere se obligatum ad eam indifferentiam, de qua in Regula 15. dictum est; in hanc formam: Formula subscriptionis:

Ego (N.) statis temporibus examinatus emisi Vota Scholasticorum approbatorum, juxta formulam consuetam Societatis, die tali, & anno, celebrante (N.) & clare intellexi, illis verbis, Promitto me ingressurum, &c. *contineri quartum votum, quo me obligavi ad acceptandum quemcunque gradum Coadjutoris Formati, sive Professi, prout Præposito Generali ad majus Dei obsequium fore videbitur.*

58. Scholastici, qui studiis absolutis tertium Probationis annum peragunt, in variis experimentis, & speciatim in nonnullis jam dictis, quamvis illis prius jam perfuncti fuerint, probentur. Hujus autem Probationis tempore in schola affectus se exerceant, & in rebus spiritualibus, quæ ad profectum in humilitate, & abnegatione universi amoris sensualis, voluntatis, & judicii proprii, & ad majorem cognitionem, & amorem Dei conferunt, insistant. Tertiæ probationis peragendæ modus. *In Exa. c. 4. §. 16. P. 5. c. 2. §. 1.*

59. Adhibeat diligentiam, ut Coadjutores Temporales in modo orandi juxta Coadjutores in quibus struendi. *P. 4. c. 4.*

In Exa. c. 6. §. 6. & 7., & p. 1. c. 2. §. 2. Constitutiones instruantur; eosque mysteria Rosarii doceat, & privatim instruat, ut ad suæ vocationis ministeria afficiantur, & sorte Marthæ contenti sint.

Exhortationibus omnes intersint. 60. Exhortationibus ordinariis omnes intersint; Coadjutores tamen Temporales, & Indifferentes non interrogentur in Conferentiis, nisi cum rerum, & personarum delectu, nec ad Tonos conveniant: & ii quidem per annum ad minimum in Domo Probationis sint: reliquo autem biennii tempore sic sub cura Magistri erunt, ut aliis officiis ad instar aliorum Coadjutorum vacare possint, & tempus ordinarium orationis Domus, vel Collegii, ubi agent, habeant: experimenta tamen, ad quæ apti fuerint, intra annum absolvant.

In conferentiis quinam interrogandi. *Dec. 93. §. 15. Congreg. 7.*

Lectiones, conferentiæ, & toni. 61. Quando erit Concio Domi, vel in Ecclesia, quam Novitii sint audituri, eo die a Lectionibus, & Conferentiis, & Tonis liberi erunt.

Dies vacationis. 62. Singulis hebdomadis die una a solitis exercitiis vacent, in qua aliquid honestæ recreationis poterunt sumere domi, vel foris.

De

De examine semestri Novitiorum.

63. Sexto quoque mense per biennium Probationis, Litteras Apostolicas, & Regulas unusquisque videre, & considerare debet, & Examen, relicto secundo, & tertio capite, & aliis, quæ ad gradum suum non pertinent, ut Regula 12. & 13. dictum est. Deinde postquam hæc omnia viderit, interrogetur. Sexto quoque mense considerandа. *In Exa. c. 1. §. 13. & c. 4. §. 4. P. 1. c. 1. li. D.*

64. An prædictis omnibus contentus sit, an vero aliquid dubii, vel difficultatis circa ea occurrat: quæ experimenta peregerit, & quomodo in illis se habuerit. De quibus est præterea interrogandus.

65. An vires sibi corporales, & spirituales suppetere sentiat ad labores perferendos, qui in Societate requiruntur: num deliberatum habeat animi propositum vivendi, & moriendi in hac Societate Jesu Domini Nostri. Propositum vocationis. *In Exa. c. 5. §. 4. Ibid. c. 1. §. 14.*

66. Examen hoc factum esse notetur scripto, ut constet. Quod si quid novi occurrat, aut si qua mutatio alicujus momenti accidat, Superiorem certiorem reddat. Examen scripto constet.

Cui ratio conscientiæ, & generalis Confessio facienda. *In Exa. c. 4. § 48. Ibid. §. 41.*

67. Demum qui sic examinatus est, reddet rationem conscientiæ suæ Superiori, aut ei, quem Superior delegaverit: & ab ultima Confessione generali incipiendo generaliter confitebitur Sacerdoti, qui fuerit a Superiore designatus.

De ordine Domus Probationis.

CAP. IV.

Quid manè cum surgunt.

68. Novitii mane post pulsum campanæ, dum surgunt, dum se induunt, & lectum decenter operiunt, aliquas orationes ad Deum fundant, aut aliquid in Domino meditentur: & reliquo semihoræ spatio pia aliqua lectione, aut alia ratione ad orationem se præparare poterunt.

Una hora orabunt. *P. 4. c. 4. §. 3. & 4. litt. B. & C. & Can. 6. Congreg. 4.*

69. Postea integram horam orationi mentali, aut vocali, vel meditationi dent, juxta cujusque captum, & Magistri Novitiorum instructionem.

Semihora ad cubiculum componendum. *P. 4. c. 4. §. 4.*

70. Absoluta oratione, media illis conceditur hora ad lectum, & cubiculum componendum, & ad dispiciendum, quem fructum ex oratione collegerint.

Missam audiant. *P. 3. c. 1. §. 12. & 20.*

71. Post hæc Missam devote, & reverenter audiant: qua absoluta, intersint lectioni, seu exhortationi, quæ de re-

rebus spiritualibus bis in hebdomada per dimidiam horam illis fiet : reliqua autem dimidia statim repetent audita, & conferent inter se terni, aut quaterni, sine ulla disputatione, sed cum humilitate, & modestia.

Collationum modus, & materia.

72. Sequenti die, iis de rebus, ut melius ad praxim reducantur, eadem hora fient collationes, hac ratione, ut lectione præcedenti breviter per unum, aut plures a Magistro designatos repetita, proponat aliquis, quomodo vincatur talis tentatio, aut difficultas in re proposita; aut unde oriatur hoc, vel illud impedimentum, & quid remedii possit adhiberi, & alia similia : postquam autem aliqui dixerint, quid sibi occurrat, Magister constituet, quid tenendum sit.

In corporalibus se exerceant.

P. 4. c. 4. §. 3. & 4.

P. 3. c. 1. §. 10.

73. Reliquo toto tempore usque ad examen, quod semper ante prandium fiet per quartam horæ partem, in suis officiis, aut in aliquo exercitio corporali, aut labore manuum a Magistro Novitiorum præscripto occupabuntur : aliquid tamen temporis quotidie, præsertim ante prandium, tribuant Regulis, & Doctrinæ Christianæ, & aliis, quæ judicio Magistri Novitiorum cuique convenient, addiscendis, & memoriæ mandandis.

74. Post

Horâ recreationis transigenda. *P. 3. c. 2. li. D.*

74. Post examen sequatur prandium, quo absoluto horam integram recreationi dabunt, tam qui in priore, quam qui in posteriore mensa pransi erunt. Tempore autem recreationis poterunt mutuo colloqui, dummodo pauciores, quam quatuor non conveniant, nisi aliter Magistro videretur. Agent autem de exemplis Vitæ Christi, vel Sanctorum, aut de his, quæ cum ædificatione in Societate fiunt, aut de re aliqua utili in Domino.

Quid post expletam recreationem.

75. Expleto recreationis tempore, audito campanæ pulsu sese ad cubicula recipiant (præter eos, qui in aliquibus officiis occupati erunt), ut aliquid legant, vel scribant, vel quid aliud agant, juxta Magistri præscriptum.

Memoriter recitabunt. *P. 3. c. 1. §. 20.*

76. Post finitam horam, omnes cum Magistro convenient, & pensum aliquod eorum, quæ antea memoriæ mandaverint, reddent. Postea explicabitur illis bis singulis hebdomadis per dimidiam horam Doctrina Christiana: deinde eam recitabunt uno stante, & interrogante, & aliis respondentibus, vel sese invicem interrogantibus: & instruantur in modo docendi illam, juxta morem regionis. Uno verò die cujusque hebdomadæ fiant Toni.

77. His

77. His expletis, ad sua officia, vel ad aliquid legendum, aut alias occupationes se conferent: deinde ante ultimam horam, quæ cœnam præcedit, per semihoram orationi vacabunt: ipsam verò horam ultimam sequentem ante cœnam, partim officiis domesticis, partim corporali exercitationi, vel aliis occupationibus, quas Magister præscripserit, impendent. Ad exercitium redibunt. *Dec. 41. Congregat. 2., & Can. 12. Congreg. 1.*

78. Post cœnam horam integram recreationi dabunt, reliquo tempore usque ad examen (quod semper fiet, antequam cubitum eant, per quartam horæ partem) poterunt aliquid legere, vel alia ratione se ad orationem sequentis diei præparare, vel aliud facere, pro arbitrio Magistri Novitiorum. Recreatio post cœnam. *P. 4. c. 4. §. 3. & 4.*

79. Novitios inter se conversari non convenit: sed silentium invicem, & cum aliis observare, nisi in rebus, in quibus loqui necesse sit; excepto recreationis tempore, de quo jam supra dictum est. Silentium quando, & quomodo servandum. *P. 3. c. 3. li. D.*

De

De examine eorum, qui biennio absoluto in Scholasticos approbatos admittuntur.

CAP. V.

Interrogationes post biennium. *P. 4. c. 3. §. 3.*

80. Postquam quis biennium Noviciatus, peractis experimentis, expleverit, & ad interrogationes, quæ sexto quoque mense fiunt, responderit, antequam Vota Scholasticorum emittat, interrogetur.

Circa studia. *In Exa. c. 7. §. 3.*

81. An velit se duci sincere circa ea, quibus studere debet, ac studiorum modum, & tempus, juxta quod Superiori videbitur.

De indifferentia ad omnia. *In Exa. c. 7. §. 4.*

82. An contentus futurus sit eodem, atque alii, modo in Collegio agere, nullisque privilegiis, aut prærogativis minimum omnium, qui in eo fuerint, anteire, omnem sui curam Superiori relinquendo.

Circa gradum, & ingressum Societatis. *In Exa. c. 7. §. 5.*

83. An statuerit omnino apud se, studiis absolutis, ac probationibus peractis, Societatem, ad vivendum in ea, & moriendum, ingredi in eo gradu, quem Superior constituerit, ad Majorem Dei Gloriam.

84. Ad-

84. Admoneatur, quod Votis post biennium ab ipso emissis non poterit sine facultate Generalis a Societate nostra recedere, nec ad ullam aliam Religionem, ne Carthusiensium quidem excepta, transire sub pœna excommunicationis ipso facto incurrendæ, partim juxta Bullam Pii V. anno 1566. expeditam, partim per communicationem Privilegii a Paulo V. concessi Carmelitis Discalceatis. Post vota non manet liber.

De examine Scholasticorum studiis absolutis.

CAP. VI.

85. Scholastici, studiis suis absolutis, statim, postquam ad tertium annum Probationis peragendum missi fuerint, generatim interrogandi sunt, an firmi in sua deliberatione, & votis, & promissione Deo oblatis, antequam ad studia se conferrent, permaneant; ut eorum status melius cognoscatur, & ipsi magis in Domino juvari possint. An sint firmi in suis votis, & deliberatione. *In Exa. c. 7. §. 7.*

86. Interrogentur etiam, & examinentur particulatim eisdem interrogationibus, & examine, quo sexto quoque mense, antequam ad studia mitterentur, Alia interroganda. *In Exa. c. 7. §. 1.*

tur, interrogati fuerunt; ut Superioribus eorum memoria renovetur, & mutatio, si aliqua in rebus jam affirmatis accidisset, cognoscatur.

Reddent conscientiæ rationem. *In Exa. c. 4. §. 39.*

87. Postremò reddent rationem vitæ suæ, inchoando ab eo tempore, quo eam reddiderunt, quando ad studia missi sunt.

RE-

REGULÆ

SOCII MAGISTRI NOVITIORUM.

1. Quoniam Magistro Novitiorum assignatur Socius Sacerdos, qui in iis, quæ in Novitiatu agenda sunt, sit ejus Coadjutor: consequens est, ut eidem esse debeat fidelis, in Rebus Spiritualibus exercitatus, & quam proximè accedens ad eas Virtutes, & dotes, quas in Magistro Novitiorum requirunt Nostræ Constitutiones Parte 3. cap. 1. §. 12. Qualis esse debeat.

2. Magistro Novitiorum ità subordinetur, ut tamen in Domo Probationis conjuncta Domui Professorum, aut Collegio, altius subordinatus sit Præposito, vel Rectori; non etiam Ministro. Subordinatur Magistro Novitiorum, & Superiori Domus.

3. Ut quamparatissimum se præbeat instrumentum ad ea omnia, in quibus ejus operam requisierit Magister Novitiorum, lectione sedula sibi reddat familiarem eam præcipuè partem Instituti nostri, quæ ad instructionem, directionem, & manuductionem Novitiorum pertinet; adeoque Examen Generale, Regulas Magistri Novitiorum, In- Calleat ex Instituto præcipuè, quæ ad Novitios pertinent.

Instructionem 6., & 16. P. Claudii Aquaviva, & quæ eodem reduci possunt ex cap. 13. Ord. Gen. & P. Claudii industrias ad curandos animi morbos, & quæ sunt alia hujus generis: Ordinem denique Domesticum, & approbatas Consuetudines Domus Probationis.

Ordinem quoque, & Consuetudines, Domus.

Curet præcipuè Religiosam observantiam.

4. Ad suum munus imprimis existimet pertinere, cum vitæ exemplo, tum prudenti, cum caritate, & amore dirigere Novitios in externa disciplina Religiosa exactè servanda, ad normam Constitutionum, Regularum, Ordinum communium, & approbatarum Consuetudinum Domus. Singularem verò det operam, ut Novitii Religiosam Modestiam præseferant, juxta Regulas de ea conscriptas.

Sed inprimis Modestiam.

Quæ cura eorum, qui in Prima probatione.

5. Præcipuè tamen illis attendat, qui in Prima Probatione versantur, eosdemque magna caritate instruat, ac doceat, ut sibi a Magistro fuerit præscriptum, & juxta hujus Regulas.

Quid possit debeatve circa directionem interiorem, & Confessiones Novitiorum.

6. Quid præstare possit debeatve, circa directionem Novitiorum interiorem, intelligat ex Magistro Novitiorum, neque sibi præscriptos ab hoc limites excedat. Quapropter cum ipse non sit Novitiorum Confessarius Ordinarius, Ma-

Magistri erit dispicere, an, & quantam partem hujus ministerii Socio committi conveniat.

Visitet cubicula.

7. Visitet identidem cubicula Novitiorum, & alias Domus partes ipsorum exercitiis, & usibus destinatas, ut videat, an omnia sint composita ad ædificationem; curet quoque, nè quidquam illis desit, sive ad vestitum, & habitationem, sive ad cetera necessaria pertineat, Superiore Domus consulto: Sed eorum potissimum rationem habeat, qui in corporis cura minorem de seipsis sollicitudinem gerunt: curetque, ut adsit, cum Medicus ægros Novitios inviset.

Curet, nè desint Novitiis necessaria ad valetudinem.

Novitiorum recreationibus intersit.

8. Ubi non est consuetudo, ut Novitiorum recreationi post prandium, & cœnam semper, vel ordinariè intersit, ibi curet saltem, ut intersit identidem; studeatque etiam exemplo suo, ut tempus illud transigere discant agendo de exemplis Vitæ Christi, vel Sanctorum, aut de his, quæ cum ædificatione in Societate fiunt, aut de re aliqua utili in Domino. Etiam extraordinariis Novitiorum relaxationibus, quæ juxta probatas Domus consuetudines concedentur, attendat, ut ad refectionem, & non ad effusionem spiritus tendant.

Attendat quoque extraordinariis relaxationibus.

Utatur opera Manuductoris.

9. Utatur opera Fratris Manuductoris in iis, quæ commode per se facere non poterit, juxta præscriptum Magistri Novitiorum, aut Superioris. Curet ab eodem Fratre se moneri quotidie de rebus ad ordinem Domus, & observantiam pertinentibus. Sed & ipse, die, & hora sibi designatis, de iisdem, aliisque ad suum munus spectantibus, rationem reddat Magistro Novitiorum; a quo excipiet in Libello ad id parato, quæ ei facienda committet: & cum primum commode poterit, eidem referat, quæ exsecutus fuerit.

Magistrum Novitiorum adeat stato tempore.

Foveat Novitiorum caritatem.

10. Studeat in animis Novitiorum fovere mutuam inter ipsos caritatem, & amorem, ac reverentiam erga Magistrum, & Superiorem; & velit potius in se (quoad fieri potest) suscipere invidiam, cum sic fert occasio, quam in illos derivare; veluti in injungendis pœnitentiis, quas ipse nonnisi juxta illorum præscriptum imponet; & tam in eis, quam in reprehensionibus ab animi perturbatione caveat, caritatemque præseferre studeat.

Studeat Superiori magis, quam sibi.

Facultas dandi, & accipiendi.

11. Facultatem Novitiis accipiendi, dandique mutuo minima, atque inter se de rebus necessariis loquendi dare po-

poterit, si Magister illorum, aut Superior non abnuerit. Ceterum alios, qui Novitii non sunt, alloquendi, vel Domo egrediendi, sive ad januam eundi potestatem ipse non faciet, sine Magistri consensu; a quo, & accipiet divisionem personarum in cubiculis, & rationem mutuò inter se sociandi, cum egrediuntur domo, & Socium designandi, si aliquando permittendum videretur, ut aliquis consanguineos, vel amicos, quos in seculo habebat, alloqueretur. Aliis loquendi. Novitiorum sociatio.

12. Statis diebus explicet Novitiis brevi enarratione Doctrinam Christianam per dimidiam horam. Deinde eam jubeat illos recitare, uno stante, & interrogante, & aliis respondentibus, vel sese invicem interrogantibus: ipse verò omnes instruat in modo docendi illam, juxta morem regionis. Ad hæc hora consueta pensum aliquod eorum, quæ antea memoriæ mandaverint, exigat. Uno verò die cujusque hebdomadæ audiat, dirigat, corrigatque dicentes Tonos. Sed & hæc, & alia, in quibus Magistro Novitiorum placuerit uti ejus opera, nonnisi ex judicio ejusdem, & forma ab ipso præscripta. Doctrina Christiana. Modus eam docendi. Toni.

Procuratio quinque Librorum.

13. Socio denique Magistri Novitiorum recte mandabitur procuratio quinque Librorum, quorum Primo, quem penes se Procurator habere debet, inscribatur, quid unusquisque Novitius in Domum intulerit: Secundo, dies & annus ingressus uniuscujusque: Tertio, Examen Semestre singulorum Novitiorum: Quarto, eorum nomina, qui Vota ante expletum biennium emiserint: Quinto, eorum nomina, una cum declaratione ex præscripta formula, qui Vota emiserint expleto biennio.

REGULÆ
ADMONITORIS.

1. Ea modestia, & humilitate officium suum obeat, ut subditum decet erga Superiorem, quem Christi loco habet: niti enim debet, nè hujus muneris occasione reverentia, atque obedientia interior, vel exterior in ipso debilior reddatur. Officium suum modeste, & humiliter obeat. *P. 9. c. 4. §. 4.*

2. Animadvertat autem, nè reverentia hæc, & obedientia fidelitatem, aut necessariam libertatem opprimat; quominus Superiorem admoneat de iis, quæ, præmissa oratione, proponenda in Domino judicabit. Servet necessariam libertatem.

3. Admoneat Superiorem de iis, quæ major pars Consultorum ei dicenda judicaverit: de aliis verò, quæ, sive ipsi in mentem venient, sive ab aliis suggerentur, non facilè eum admonebit; sed de iis dumtaxat, quæ non levis momenti post orationem esse censuerit, sive illa ad personam, sive ad officium Superioris pertinebunt, juxta Constitutiones, & Decreta. De quibus Superior admonendus.

4. Ea, quorum Superiorem admonuerit, meminerit tacitus apud se ser- Quali secreto teneatur.

vare; quamvis interrogatus a Consultoribus de iis, quæ ipsi commisissent dicenda, vel a Superioribus, rationem sui officii eis debebit reddere.

Quid, si Superior admonitus remedium non adhibet.

5. Cum Superior cujuspiam rei admonitus illi remedium non adhibuerit, Admonitoris erit cum debita submissione iterum, & sæpius eum commonefacere: quod si emendationem non sperat, facta prius oratione, id Superiori significet.

Consultorum litteras mittet.

6. Admonitoris erit, ordinarias epistolas Consultorum suis temporibus colligere, atque ad mediatos Superiores mittere; nisi eas illi alia via mittere voluerint: simulque referet eisdem, utrum illi scripserint, an non.

Subditorum erga Superiores observantiam non imminuat.

7. Caveat, ne occasione sui officii debitam subordinationem, & observantiam subditorum erga suos Superiores aliqua ex parte imminuat, aut debilitet.

Sigillo quomodo, & quando utatur.

8. Sigillum apud se habeat, quo suas, & Consultorum, ac aliorum Nostrorum litteras, si ad eum detulerint, qui ad mediatos Superiores scribere voluerint, obsignare possit. Hoc tamen nulla ratione, sine facultate Superioris, uti licebit, nisi in iis litteris, quæ ad Superiores mediatos scribentur.

RE-

REGULÆ
PROCURATORIS PROVINCIÆ.

1. Generatim in negotiorum tractatione verbo, & exemplo eos omnes ædificet, quibus cum versatur, & in his, quæ ad officium suum spectant, fidelitatem, prudentiam, & dexteritatem habere studeat; atque eos sibi benevolos conservet, quorum opera ad negotia peragenda indiget. Studeat ædificationi, dexteritati, &c.

2. Ad ipsum pertinent negotia omnia sibi a Provinciali commissa, ad expeditiones, administrationes, rationes, lites, & quosvis contractus ineundos spectantia, quæ ad universæ Provinciæ Collegia, & Domos pertinebunt. Nullum vero gravioris momenti negotium, quamvis sibi commendatum a Superioribus, vel Procuratoribus Collegiorum, aut Domorum, agere incipiat, nisi a Provinciali approbatum, & commissum ipsi fuerit. Quæ negotia ad ipsum pertineant.

3. Ut sit expeditior ad negotia Provinciæ, procul a se amoliri conetur negotia Externorum. Si quando tamen aliud videretur postulare caritas, aut gratitudo Societatis, illa non attinget, nisi consulto Provinciali, & ex hujus judicio. Negotia Externorum vix attingenda.

Quomodo audiendi Superiores Collegiorum, quorum negotia gerit.

4. A Superioribus, & Procuratoribus Domorum, aut Collegiorum, quorum negotia gerit, non solum accurata postulet documenta; sed & consilia, rationemque tractandi negotia libenter accipiat; ipse vero, si ab illis dissentiat in re alicujus momenti, ad Provincialem referat, qui re deliberata definiet, quæ ratio sit tenenda.

Devitet omnem speciem negotiationis.

5. Studiose devitet omnem speciem negotiationis, aut quæsiti lucri, emptione, aut venditione rerum aliunde acceptarum, aut alio mittendarum, permutatione pecuniarum, aliterque. Si tamen contingeret, ex negotiorum gestione lucrum aliquod sua quasi sponte enasci, sciat, non licere ipsi de eo disponere, nisi ex judicio Provincialis, & illud omne deducendum esse in Rationes, haud secus, ac cetera accepta, & expensa.

Quid possit circa eleemosynas, donationes, mutuum.

6. An, & quantum possit circa eleemosynas, aut donationes honorarias, itemque mutuam pecuniam dandam, & accipiendam in certis eventibus, intelligat ex Præposito Provinciali, cujus erit eam facultatem, si qua generalis concedenda videbitur, arcte definire; uti & Procuratoris, singula deducere in Rationes Provinciali reddendas.

7. Pro-

7. Provincialem admoneat, sicubi animadverterit Procuratorem Collegii, aut Domus, vel imparem esse defectu peritiæ, vel deesse suo muneri per incuriam. Ipse vero a Provinciali requisitus, quoad per alia negotia licebit, sedulam impendat operam examinandis, & restaurandis rationibus œconomicis, alicubi forte collapsis, & restituendæ administrationi Bonorum temporalium, ubi ea laborat. Satagat, ut emendentur, & suppleantur defectus Procuratorum in Collegiis, Domibusque.

8. Curet diligenter, ut recte, & solide fiant, quæ expedienda, & alia ratione agenda erunt. Quod si Periti Juris, aut Curiales consulendi sint, maxime idonei eligantur. Idem de Officialibus, per quos res est transigenda, intelligatur. Porro hæc electio non fiat, nisi ex approbatione Provincialis. Quod si specialis causa valde suaderet, etiam alium hic, & nunc adhibendum esse, neque consuli possit Provincialis, id non fiat, nisi conscio, & approbante Superiore Domus. Solidè, & quam potest securissimè, negotia gerat.

9. Illud præcipue ante oculos habeat, ut, antequam litem ullam suscipiat, res controversa, si fieri possit, concordia, aut compromissione componatur. Si quando tamen ad litem descendendum erit, memor sit, ut magnam pacem internam, externamque custodire studeat. Lites studeat componere.

In Tribunalibus vix compareat.

10. In Tribunalibus judicum non compareat, nisi quando aliqua necessitas plurimum urgere videretur; Sed, quoad fieri potest, per externos Procuratores nostra negotia in publicis Judiciis peragantur.

Cum Provinciali conferat de negotiis.

11. Catalogum negotiorum suæ curæ commissorum sibi conficiat, & renovatum saltem bis quotannis communicet cum Provinciali, & cum hoc sæpe, seu verbis coram, seu scripto conferat, ipseque reddat rationem eorum, quæ facit, & quo in statu sint negotia, exponat. Quod si rerum difficultas extraordinarium favorem, aut diligentiam exigere videatur, id eidem significet, & auxilia, quæ opportuna visa erunt, petat.

Deposita non admittat sinè facultate Provincialis.

12. Nulla admittat deposita Externorum, seu pecuniaria, seu alia, sine expressa facultate Præpositi Provincialis, qui eam non concedet, nisi ægerrime, & ex causa valde gravi. Procurator vero saltem bis quotannis eidem exhibens Catalogum negotiorum juxta Regulam XI. exhibeat quoque Catalogum depositorum, & conditionum, quibus sunt accepta, & perseverant; ut si quid humanitus ipsi contingeret, singulorum notitiæ, & rationes sint in promptu.

13. Fa-

13. Fasciculos litterarum, vel alio destinandarum, vel per Provinciam distribuendarum sibi commissos, magna sedulitate, & fide tractet, non solum habita ratione citæ expeditionis, & expensarum repetendarum; sed etiam secreti, quod debetur litteris a subditis ad mediatos Superiores, vel ab his ad illos scripris. Fasciculi litterarum fideliter, & circumspectè tractandi.

14. Rationum libros conficiat, in quibus tam clara dati, & accepti ratio sit, ut ipso etiam absente supputari possit, quid singulæ Domus, Collegia, aut particulares Personæ dederint, aut debeant Procuratori, aut quid eis a Procuratore debeatur. Libri Rationum sint accurati.

15. Ad hunc finem præsto ipsi sint saltem libri tres. Primus quidem quasi memorialis, seu Adversaria, confusè continentia notitias non solum rationibus conficiendis utiles futuras; sed & rerum omnis generis in exercitio muneris occurrentium. Secundus liber Diarius, seu Diurnalis, qui ex Adversariis distincte, & clare descriptas habeat omnes eas partes, quæ sunt utiles concludendis rationibus; sitque velut fundamentum, & anima quædam libri tertii. Liber tertius, seu Principalis contineat distincte digestas per sua capita rationes Domorum, Col- Qui esse debeant.

Collegiorum, Procuratoris Generalis, & aliorum partem habentium in negotiis, quæ tractantur: Porro liber secundus, seu Diarius non est ex toto diversus a speciali codice admodum utili, & plerumque necessario, quem vocant librum Ærarii, seu Cassa solius pecuniæ acceptæ, & expensæ documenta continente. An, & qui alii libri sint necessarii, dispicietur ex numero, & qualitatibus negotiorum tractandorum.

Liber singularis.

16. Habeat præterea librum singularem, in quem referat summam omnium negotiorum, quæ ipsi commendantur, resque majoris momenti, quæ in eorum progressu peragantur, ibidem brevi, ac dilucido ordine conscribat.

Quotannis statum conficiat, seu bilancem rationum.

17. Quotannis ad certum diem, post quem solet proxime visitari domicilium, in quo degit; item quando officio defungetur, statum conficiat generalem, seu æquationem, & bilancem suarum rationum, ac deinde, subscripto nomine proprio, una cum libris rationum exhibeat Provinciali, uti & Successori suo, si officio defungatur, ad examen, & approbationem, subscriptis pariter illorum nominibus.

Similiter rationum summæ particula-

18. Similiter, quotannis saltem, rationum summas particulares mitter ad Col-

Collegia, & Domos Provinciæ, & alios, quorum negotia gerit; & si quid pecuniæ ad negotia destinatæ sibi supererit, eisdem significabit, ut pro ipsorum arbitrio de ea disponatur. res quotannis mittendæ.

19. Cum pecunia Procuratori Provinciæ ad negotia conficienda transmittetur, aut aliter acquiretur, quæ non tam cito debeat expendi, eam, si alicujus momenti fuerit, reponat in arca sub duplici clavi, quarum alteram ipse, & alteram diversam ille habeat, quem Provincialis designaverit. Quomodo servandæ pecuniæ.

20. Uti curare debet, ut a Collegiis, Domibusque mittantur ad se pecuniæ, non solum in negotia ipsorum propria, sed etiam in sumptus Provinciæ communes, si quando id fuerit necessarium; ita & curandum ipsi est, ut ad Procuratorem Generalem in tempore destinentur a se pecuniæ necessariæ ad negotia, quæ ipse, vel Provincialis eidem Romæ gerenda commendaverit; uti & quæ ad expeditiones litterarum, & sustentationem Officialium toti Societati, vel Assistentiæ Romæ servientium, pro rata portione conferri debent. Curandæ Pecuniæ ad negocia necessaria.

21. Circa negotia alicujus momenti Romæ gerenda, tria præterea cordi habeat: Primum, ut nullum aggrediatur, nisi Circa negotia Romana quænam observanda.

nisi ex judicio Provincialis: Secundum, ut de singulis scribat Provincialis Præposito Generali: Tertium, ut de singulis itidem scribat ipsemet Procuratori Generali; plena vero de iisdem documenta mittat, vel Procuratori Generali, vel hujus Patri Socio pro Assistentia, illo de hoc monito.

Quid circa expensas communes.

22. Porro ex Provinciali intelligat, unde petenda sit pecunia ad expensas Provinciæ communes, habita ratione Decreti 82. §. 7. Congregationis VII. & Instructionis pro administratione temp. tit. Proc. Prov. §. 6. Earumdem vero expensarum communium Provinciali specialem reddat rationem singulis annis exeunte Januario.

Archivum Provinciæ instruendum, & componendum.

23. Diligenti cura adlaborabit, ut Archivum Provinciæ (quatenus istud est diversum ab Archivo Provincialis, de quo in Regulis Socii Provincialis) quam optime instructum, & compositum conservetur, in quo extent in primis monumenta pertinentia ad Societatem universam, ejusque Institutum, Privilegia, & hoc genus alia; tum vero quæ solam Provinciam generatim attingunt, seu sacra, seu profana diplomata, decreta, sententiæ, admissiones, & Privilegiorum in loco approbationes, recusationes, am-

ampliationes, restrictiones, contractus, concordata, & similia. Ad hæc libri Procuratorum Provinciæ complexi rationes annorum superiorum, & progressus negotiorum, & alia monumenta muneri Procuratoris Provinciæ propria. Denique scripturæ certa Provinciæ Collegia, aut Domos ita respicientes, ut illorum Archivis non debeantur: nam aliæ scripturæ, & instrumenta quæ a Collegiis, Domibusque accepit, ad gerenda illorum negotia, confectis negotiis, fideliter restituet.

Monumenta authentica, & omnium index.

24. Curet, quoad fieri potest, ut monumenta Archivi ita comparata sint subscriptione Tabellionis publici, aliterve, ut fidem facere possint in judicio. Habeat vero librum, in quo summa quædam eorum, quæ habet Archivum, contineatur eo ordine, quem in Archivo obtinent.

Cautela in tradendis ex Archivo scriptis.

25. Nullum ex Archivo monumentum cuiquam, seu Domestico, seu Externo concedat sine necessitate, & nisi in libello notarit, quid, cui, & quando dederit: & si externus fuerit, syngraphamab eo acceperit, ut possit suo tempore reposcere. Ea vero, quibus ipse ad præsentia negotia, seu ex Archivo, seu aliunde accipiet, in cubiculo servet rite ordinata,

nata, non sine eorumdem inventario. Cubiculum vero ipsum clavi obseratum habeat.

Aliis Ministeriis quoque attendat.

26. Cum officio suo satisfecerit, si quid præterea temporis ipsi liberum fuerit, Confessionibus audiendis, & aliis ministeriis ad Dei Gloriam, & animarum auxilium vacare poterit. Attamen his se commodabit magis, quam tradet; neque ita sinet iisdem distrahi animum, ut ad negotia muneris sui propria languescat.

27. Subditus sit Superioribus Domus, in qua degit, ad universam Domus observantiam Religiosam; non tamen in iis, quæ ad sui officii exsecutionem pertinent.

Procuratores Provinciarum ad negotia extra suam Provinciam.

28. Procuratores Provinciarum vulgo dicti, qui extra suas Provincias stabilem habent sedem ad earum negotia ibidem gerenda, intelligant, has easdem Regulas sibi esse observandas; atque in his Provincialis nomine sibi esse intelligendum Provincialem, in cujus Provincia degunt; cui proinde in gerendis negotiis subordinentur, ut hisce Regulis præscribitur; præterquam in iis, de quibus Provincialis, cujus Provinciæ deserviunt, suam mentem expresse declaraverit; de quibus Provincialis loci erit sigillatim docendus.

RE-

REGULÆ
PROCURATORIS
DOMUS PROFESSÆ.

1. In omnium negotiorum tractatione perpetuo memor sit Instituti Societatis, quæ Dei Omnipotentis Gloriam quærens, profectui animarum invigilat. Curet igitur ipse verbo, & exemplo, præsertim humilitatis, & patientiæ, eos omnes ædificare, quibus cum conversatur, atque eos sibi benevolos conservare, quorum opera ad negotia peragenda indiget; & cum oportuerit, de Instituti nostri ratione illos informet. Qualis esse debeat.

2. Quærat diligenter eleemosynas, easque simpliciter, & amore Domini petat, nec non & eas augere, ac conservare studeat, opportuneque eos visitet, a quibus petendæ erunt. Circa eleemosynas quærendas. *P. 6. c. 2. §. 10.*

3. Habeat Catalogum eorum, qui ordinarie, & extraordinarie eleemosynas faciunt, & de his certiorem faciat Superiorem; ac videat, ne sua negligentia aliquos prætermittat, quorum beneficio Domus juvari possit. Catalogus faciendus eleemosynas.

Modus eas petendi.

4. Animadvertat, quid a quibus petere debet, juxta id, quod unusquisque facilius, & commodius suo tempore dare possit: & caveat, ne in petendis eleemosynis gravis, vel molestus externis sit; ita ut ad eos, cum oportuerit, gratus semper pateat aditus Nostrorum.

Officii socium habeat. *P. 6. c. 2. §. 10.*

5. Habeat Socium a Superiore designatum, cujus opera utatur in his, quæ ad suum officium pertinent, præter alium (ubi opus erit), qui in virtute, & conversatione probatus possit eleemosynas ordinarias per domos colligere.

Eleemosynas quotidie scribat.

6. Procuratoris erit quascumque eleemosynas recipere, & quæcumque afferuntur domum, in libro quodam ad id designato quotidie scribere.

Eas non accipiat pro ministeriis Societatis. *In Exam. c. 1. §. 3., & p. 6. c. 2. § 6. & 7.*

7. Videat in quærendis, vel admittendis eleemosynis, ne præjudicium fiat puritati Nostri Instituti, quod attinet ad ejus ministeria gratis omnino exercenda.

Arca pecuniarum, & liber.

8. Pecunia undecumque provenerit, si alicujus momenti fuerit, judicio Superioris, in arca reponatur ad id designata. Hujus Præpositus clavem unam, & ipse Procurator alteram diversam custodiat: in eadem liber asservabitur, in quo scribetur pecuniæ summa, tam ejus, quæ infertur, quam ejus, quæ effertur. Si quando

do autem cogente aliqua necessitate pecunia in arcam non inferretur; nihilominus accepti, & expensi summa semel in hebdomada in eodem libro scribatur, ac si in ea reponeretur.

9. Quoties ex arca pecuniam accipiet, ejus summam, & diem in libro suarum rationum adscribat; in altera vero parte libri expensi ratio constet. Scribat pecuniam ex arca acceptam.

10. Procurator in libro ad hoc designato, quem penes se habere debet, scribat omnia, quæ unusquisque Novitiorum Domum attulerit, cum ejusdem subscriptione; & ea Custodi vestium asservanda tradat, nisi sit pecunia, quam separatim custodiet in arca, ubi pecuniæ domus reponuntur, donec biennio expleto Novitius consueta Vota Societatis emittat. A Novitiis allata asservari debent. *In Exam.* c. 4. §. 4., *& p.* 2. c. 4. §. 6.

11. Singulis mensibus dati, & accepti rationem Superiori reddet, & debita etiam indicabit, quo ipse Domus statum prorsus intelligat. Superiori rationem reddet. *P.* 4. c. 2. §. 5.

12. Diligenti cura asservabit in Archivo ad hoc designato Instrumenta originalia, & Titulos, quibus constat de jure eorum, quæ Domus ad usum, & propriam habitationem possidet, suis locis reposita, ut facile inveniri possint. Archivi autem duæ claves diversæ erunt, Quæ in Archivo Domus asservabit, & quot claves.

quarum alteram Præpositus, alteram ipse habebit Procurator.

Habeat etiam authentica.

13. Item seorsum habebit hæc eadem Instrumenta, & Titulos manu Notarii publici subscriptos; ut fidem faciant, si aliquando in judicio præsentari necesse sit.

Liber Instrumentorum &c.

14. Præter hæc Procurator librum habebit, in quo summa quædam horum Instrumentorum, & Titulorum contineatur. Cum autem Contractus majoris momenti, præsertim rerum perpetuarum, fient, redigat in memoriam Præposito, ad Archivum, quod est in Urbe penes Præpositum Generalem, eorum exempla authentica mittenda esse.

Cubiculum clavi obseratum habeat.

15. Cubiculum clavi obseratum habeat, & asservabit scripturas, quibus ad Procuratorium Munus indigebit: cumque alias ex Archivo accipiet, earum in libro, qui in eodem Archivo erit, adnotato die, mense, & anno, memoriam relinquet; quas, cum suo tempore restituet, ex eodem libro expunget.

Quæ scripta apud se asservabit.

Res bonas, & opportuno tempore emi curet.

16. Cum toti domui necessaria providere ipse debeat, juxta Superioris ordinem, curet, ut res omnes, præcipue diu duraturæ, quam opportune emantur; ne, aut non perinde bonas, aut non æquo pretio cogatur comparare: caveat etiam,

ne

ne dum nimium pecuniæ parcit, non bonas, aut insalubres res emat.

17. Emptori pecunias ad quotidianos sumptus subministrabit, a quo singulis diebus expensarum exiget rationem ex codice; summam vero in librum suum ipse referet.

Emptori pecunias dabit, ab eo quotidie rationem exiget.

18. Videat, num ea, quæ empta sunt, illæsa conserventur; atque animadvertens aliqua non, ut oportet, conservari, aut expendi, Superiorem, vel Ministrum admoneat.

Curabit res emptas conservari.

REGULÆ

PROCURATORIS COLLEGII, ET DOMUS PROBATIONIS.

Qualis esse debeat.

1. In omnium negotiorum tractatione perpetuo memor sit Instituti Societatis, quæ Dei Omnipotentis Gloriam quærens, profectui animarum invigilat. Curet igitur ipse verbo, & exemplo eos omnes ædificare, quibus cum conversatur; atque eos sibi benevolos conservare, quorum opera ad negotia peragenda indiget.

Res temporales curet. *P. 3. c. 2. §. 7.*

2. Procuratoris erit conservare res temporales suæ curæ commissas, & eas curare, tamquam bona propria Domini Nostri Jesu Christi. Cum autem toti Collegio necessaria providere ipse debeat, juxta Superioris ordinem, ad eum pertinebit proventus quoscumque Collegii, vel Domus Probationis, & eleemosynas, ubi petendas a Rectore intellexerit, exigere, ac recipere: syngraphas vero solutionis, quando opus erit, ipse dabit subscriptas a Rectore, aut a se, illius commissione.

Quæ in libro scribat.

3. Omnes Collegii proventus, & tempora, quibus colligendi sunt, in peculiari li-

libro scribet: & seorsum summam contractuum, & locationum, quæ ad breve tempus fiunt; seorsum etiam quascumque res, aut pecunias ex fructibus Collegii perceperit, addito a quibus, & quando eæ provenerint: eleemosynæ autem alio in loco scribantur.

4. Singulis mensibus dati, & accepti rationem Rectori reddet; debitaque, & credita Collegii indicabit, quo ipse domus statum prorsus intelligat. Rationem Rectori reddat. P. 4. c. 2. §. 5.

5. Pecunia, undecumque ea provenerit, si alicujus momenti fuerit, judicio superioris, in arca reponetur ad id designata. Hujus Rector clavem unam, & ipse Procurator alteram diversam custodit: in eadem liber asservabitur, in quo scribetur pecuniæ summa, tam ejus, quæ infertur, quam ejus, quæ effertur. Si quando autem cogente aliqua necessitate pecunia in arcam non inferretur, nihilominus accepti, & expensi summa in eo in libro statim scribatur, ac si in ea reposita referretur. Arca pecuniarum, & earum liber, & quot claves.

6. Quoties ex arca pecuniam accipiet, totidem summam, & diem in libro suarum rationum adscribat; in alia vero parte liber expensi ratio constet. Ex ea accepram pecuniam notet.

7. Procurator in libro ad hoc designatum, quem penes se habere debet, scribat A Novitiis allata curet servari.

In Exam. c. 4. §. 4., & p. 1. c. 4. §. 6.

bat omnia, quæ unusquisque Novitiorum domum attulerit, cum ejusdem subscriptione, & ea Custodi vestium asservanda tradet; nisi sit pecunia, quam separatim custodiet in arca, ubi pecuniæ Collegii reponuntur, donec biennio expleto Novitius consueta Vota Societatis emittat.

Emptori pecunias dabit, & quotidie rationem exiget.

8. Emptori pecunias ad quotidianos sumptus subministrabit, a quo singulis diebus expensarum exiget rationem ex codice; summam vero in librum suum ipse referet.

Res bonas, & quam opportunè emi curavit.

9. Curet, ut res omnes, præcipue diu duraturæ, quamopportune emantur, ne has non perinde bonas, aut non æquo pretio cogatur comparare: caveat etiam, ne dum nimium pecuniæ parcit, non bonas, aut insalubres res emat.

Curabit res emptas conservari.

10. Videat, num ea, quæ empta sunt, illæsa conserventur; atque animadvertens aliqua non, ut oportet, conservari, aut expendi, Superiorem, vel Ministrum admoneat.

Quæ reparanda, quæ vendenda.

11. Advertat, num ea, quæ a Collegio possidentur, reparatione indigeant, seu domus, seu prædia, seu quidvis aliud, ut ad Superiorem referat: si quid autem vendendum videretur, eodem inconsulto ne faciat.

12. Om-

12. Omnia, quæ speciem habent secularis negotiationis, in colendis videlicet agris, vendendis in foro fructibus, & similibus, intelligat prohibita esse Nostris. Seculares negotiationes vitet. *Con. 27. Congreg. 2.*

13. Nihil, quod ad locationes, contractus, aut debita contrahenda, aut alia licujus momenti negotia pertineat, fat, nisi ipsi a Superiore commissum t: si quid autem ex iis, quæ jubentur, si videretur non expedire, eidem pronat modeste suam sententiam, & raones, quibus moveatur. Locationes, & similia inconsulto Superiore non faciet.

14. Excipiet in codicem lites, si quæ rte erunt; & quæ gravioris momenti ca eas fient, continenter, & summa- annotabit. Circa lites.

15. In Tribunalibus Judicum non comeat, nisi quando aliqua necessitas rimum urgere Superiori videretur; per Externos Procuratores nostra neia in publicis judiciis peragantur. Publica judicia, & tribunalia.

16. Illud vero præcipue ante oculos eat, ut antequam litem ullam inten-, res controversa (si fieri possit) cordia, aut compromissione, consulto eriore, componatur: si quando ta- ad litem descendendum erit, mesit, ut magnam pacem interius, exsque custodiat, &, semper ad justam con- Lites componendæ.

concordiam ipsum paratum esse, contrariæ parti innotescat.

Solidè negotia expediantur.

17. Curet diligenter, ut recte, & solide fiant, quæ expedienda erunt. Quod si Periti juris consulendi sint, maxime idoneos eligat. Idem de ceteris Officialibus dictum intelligatur.

Cum Superiore negotia conferat.

18. Conferat cum Superiore, eique reddat rationem eorum, quæ facit, & quo in statu sint negotia, aut ei, quem ille designabit: quod si rerum difficultas extraordinarium favorem, aut diligentiam exigere videatur, eidem significet, ut auxilia, quæ opportuna visa erunt, petantur.

Quæ in Archivo asservabit, & quot claves.

19. Diligenti cura asservabit in Archivo ad hoc designato Instrumenta originalia, & Titulos, quibus constat de jure eorum, quæ a Collegio possidentur, suis locis reposita, ut facile inveniri possint. Archivi autem duæ claves diversæ erunt, quarum alteram Rector, alteram ipse habebit Procurator.

Habeat etiam authentica.

20. Seorsum habeat hæc eadem Instrumenta, & Titulos manu Notarii publici subscriptos, ut fidem faciant, si aliquando in judicio præsentari necesse sit.

Librum habeat instrumentorum.

21. Præter hæc Procurator librum habebit, in quo summa quædam horum Instru-

strumentorum, & Titulorum contineatur: cum autem Contractus majoris momenti, præsertim rerum perpetuarum, fient, redigat in memoriam Rectori, ad Archivum, quod est in Urbe penes Præpositum Generalem, eorum exempla authentica mittenda esse.

Cubiculum clavi obseratum, & scripta necessaria apud se habebit.

22. Cubiculum clavi obseratum habeat, & asservabit scripturas, quibus ad Procuratorium Munus indigebit: cumque aliquas ex Archivo accipiet, earum in libro, qui in eodem Archivo erit, notato die, mense, & anno, memoriam relinquet; quas cum suo tempore restituet, ex eodem libro expunget.

Quæ in libello notabit.

23. In libellum referet, quæcumque a Superiore ipsi facienda injungentur, ne memoria excidant, & effectu frustrentur.

Circa Benefactores.

24. Intelligat, qui sint illi potissimum, qui beneficia magni momenti in Collegium contulerunt, & eorum Catalogum habeat, & Superiorem certiorem faciat; ut, juxta modum Professionis Nostræ, grati in illos esse possimus.

FINIS.

IN-

INDEX

REGULARUM, ALIARUMQUE RERUM,

QUÆ IN HOC LIBRO CONTINENTUR.

Juxta ordinem, quo collocatæ reperiuntur.

Regulæ Provinciales. Pag. 3
CAP. I. *De iis, quæ ad ejus Personam, & communem totius Provinciæ administrationem spectant.* ibid.
CAP. II. *De iis, quæ illum ad bonam Provinciæ administrationem juvabunt.* 5
CAP. III. *De Superioribus ei subordinatis. & eorum Officialibus.* 8
CAP. IV. *De admittendis.* 10
CAP. V. *De dimittendis.* 12
CAP. VI. *De Litterarum Studiis.* 15
CAP. VII. *De promovendis ad Ordines, & Gradus Litterarios.* 19
CAP. VIII. *De promovendis in Professos, & Coadjutores Formatos, ac Scholasticos.* 20
CAP. IX. *De rebus Collegiorum, & Domorum.* 22
CAP. X. *De iis, qui bonis suis nondum se abdicarunt.* 26
CAP. XI. *De modo, quo cum Generali, & aliis Provinciis, atque Externis se habere debeat.* 27
CAP. XII. *De Communi ratione juvandi Proximos.* 29
CAP. XIII. *De Missionibus, & mutationibus Nostrorum.* 31

CAP. IV.

CAP. XIV. *De Visitatione.* 34
CAP. XV. *Instructio de iis, quæ in Visitatione interroganda sunt.* 41
Quæ ad Gubernationem pertinent, a Superioribus, & Consultoribus, & aliis, quibus videbitur, petenda. ibid.
Quæ ab omnibus peti possunt. 43
Pro Scholasticis addatur. 44
Pro iis, qui in Probatione versantur. 45
Modus accipiendæ rationis Coscientiæ. ibid.
CAP. XVI. *De Ratione, atque Institutione Studiorum.* 46
Regulæ Socii Provincialis. 68
Regulæ Præpositi Domus Professæ. 82
CAP. I. *De iis, quæ ad ejus Personam, & totius Domus Administrationem pertinent.* ibid.
CAP. II. *De iis, quæ Præpositum ad bonam Administrationem juvabunt.* 85
CAP. III. *De cura Nostrorum in Spiritu* 87
CAP. IV. *De Auxilio Animarum.* 91
CAP. V. *De Ordine Domestico.* 95
CAP. VI. *De iis, quæ pertinent ad res temporales.* 97
CAP. VII. *De communicatione cum Externis, & gratitudine erga Fundatores, & Benefactores.* 100
CAP. VIII. *De iis, qui admitti petunt, ad Domum divertunt, aut foras mittuntur.* 101
Regulæ Rectoris. 104
CAP. I. *De iis, quæ ad ejus Personam, & totius Collegii Administrationem pertinent.* ibid.
CAP. II. *De iis, quæ Rectorem ad bonam Administrationem juvabunt.* 107
CAP. III. *De cura Nostrorum in Spiritu.* 109
CAP. IV. *De Litterarum Studiis.* 113
CAP. V. *De Ordine Domestico.* 116

CAP. VI. *De iis, quæ pertinent ad Res Temporales.* 119
CAP. VII. *De auxilio Animarum, communicatione cum Externis, & gratitudine erga Fundatores, & Benefactores.* 121
CAP. VIII. *De iis, qui admitti petunt, ad Collegium divertunt, aut foras mittuntur.* 123
CAP. IX. *De Ratione, atque Institutione Studiorum.* 125
Regulæ Examinatoris. 133
CAP. I. *Quæ in Examinatore requirantur, & quid præstare debeat.* ibid.
CAP. II. *Breve Examen, quo uti debet cum iis, qui ingredi petunt.* 135
Regulæ Instructoris Patrum Tertiæ Probationis. 138
Regulæ Magistri Novitiorum. 145
CAP. I. *De iis, quæ ad ejus Personam, & Institutionem pertinent.* ibid.
Libri ad usum Magistri Novitiorum accommodati. 147
Historici. 148
CAP. II. *De Prima Probatione.* 149
CAP. III. *De Secunda Probatione.* 155
De Experimentis. ibid.
De Institutione, & Regimine Novitiorum. 159
De Examine Semestri Novitiorum. 167
CAP. IV. *De Ordine Domus Probationis.* 168
CAP. V. *De Examine eorum, qui biennio absoluto, in Scholasticos adprobatos admittuntur.* 172
CAP. VI. *De Examine Scholasticorum Studiis absolutis.* 173
Regulæ Socii Magistri Novitiorum. 175
Regulæ Admonitoris. 181
Regulæ Procuratoris Provinciæ. 183
Regulæ Procuratoris Domus Professæ. 193
Regulæ Procuratoris Collegii, & Domus Probationis. 198

LAUS DEO.

R E I M P R I M A T U R,

Si videbitur Reverendissimo Patri Sacri Palatii Apostolici Magistro.

Benedictus Fenaja Congreg. Missionis Archiep. Philippensis Vicesg.

R E I M P R I M A T U R.

Fr. Thomas Vincentius Pani Ordinis Prædicatorum Sac. Palat. Apost. Magister.

41715

REGULÆ
SACERDOTUM
SOCIETATIS
JESU.

ROMÆ MDCCCV.

Typis Junchi apud Carolum Mordacchini.
Superiorum Facultate.

9,110

REGULÆ
SACERDOTUM.

1. Quæ de disciplina religiosa in Regulis, & Instituto nostro servanda omnibus proposita sunt, ea Sacerdotes, pro ratione sui gradus, sibi præcipue dicta existiment, & observent. Disciplina religiosa.

2. Divinum Officium nitantur attente, devote, & opportuno tempore recitare. Officium Divinum, ut recitandum.

3. Ita vivere studeant, ut quotidie merito celebrare possint; ad idque conducet (quamvis ex Constitutione octavo ut minimum quoque die confiteri teneantur) sæpius in hebdomada confiteri. Quoties confitebuntur. *In Exam. c. 14. §. 25.*

4. Cærimonias Missæ ex usu Romano accurate unusquisque observet; in eaque celebranda pronunciationem, & quamcumque aliam exteriorem actionem ita moderetur, ut non minus aliorum ædificationi, quam propriæ devotioni serviat; & ideo semihoram in faciendo Sacro nec multum excedat, neque ita brevis sit, ut illam non expleat. Cærimoniæ in missa servandæ. *P. 4. c. 8 §. 2.*

5. Qui in Summo Altari Sacra facturi sunt, simulatque campanæ se vocantis pulsum audierint, vel admoniti fuerint, Admoniti ad sacrum statim ibunt. *P. 4. c. 8. §. 6. & litt. F., &*

can. 21. Cong. 1. & can. 20. Cong. 2. ad vestes sacerdotales induendas se conferant, ut in tempore exire ex Sacristia possint.

Doctrina Christiana sit illis curæ. 6. Salutare tradendæ Doctrinæ Christianæ ministerium pueris, ac rudibus, quod a sui origine nostra Societas tanto affectu complexa est, pari omnes studio promovere curent.

Exercitiorum spiritualium usus. P. 4. c. 8. §. 5. & p. 7. c. 4. §. 8., & lit. F. 7. Intelligant sibi ratione peculiari incumbere, ut Exercitiorum Spiritualium, quæ tantopere ad Dei obsequium conferre cernuntur, usum valde familiarem habeant; quo, & alios ad ea suscipienda adducere, & in eo tam utili armorum spiritualium genere tractando dexteritatem habere possint.

Auditionem Confessionum magni faciant. P. 7. c. 4. §. 5. 8. Omnes ii, quibus ex Obedientia Confessiones audiendi sanctum munus committitur, multum ad id affici studeant, & tamquam nostri Instituti valde proprium magni faciant.

Confessiones nonnisi deputati audiant. P. 7. c. 4. §. 5. 9. Nemo ad Confessiones audiendas accedat, nisi a Superiore deputatus, & qui simul intelligat, quam facultatem ad hoc munus ab eo habeat.

Modum administrandi Sacramenta addiscant. P. 4. c. 8. §. 4. & litt. D. 10. Modum ea Sacramenta ministrandi, quæ Sacerdotes nostræ Societatis tractare possunt, perspectum omnes habeant, in eoque uniformes sint, quantum Regionum varietas patietur: formam

ta-

tamen, & rationem absolvendi ab excommunicatione, & aliis censuris, & peccatis, eamdem omnes sequantur; attendantque, ne, ex modo utendi facultatibus Societatis, Ordinarii, & Parochi jure offendi possint. *P. 8. c. 1. §. 8. & p. 10. §. 9.*

11. In Casibus Conscientiæ, iisque præsertim, qui ad censuras, casus reservatos, restitutiones pertinent, sese diligenter exerceant; earumque rerum Compendia, & brevem interrogandi methodum, ac contra singulorum peccatorum species exempla, & dicta Sanctorum, atque alia salutaria remedia comparare studeant. *Quæ ad confessionem spectant. P. 4. cap. 8. & litt. D.*

12. Confessarii inter seipsos, & in modo procedendi cum pœnitentibus conformes esse curent: & quantum res tulerit, ita aliorum Confessariorum existimationi unusquisque consulat, ut omnes intelligant, mutuo Caritatis, & uniformis Doctrinæ vinculo, Societatis Confessarios in Christo esse colligatos. *Caritas, & uniformitas doctrinæ. P. 3. c. 1. §. 18. & p. 8. c. 1. §. 8. & p. 10. §. 9.*

13. Vocati ad Ecclesiam ad Confessiones audiendas, statim cum animi alacritate eo se conferant; & quo major pœnitentium multitudo futura est, eo magis tempestive ab aliis occupationibus se expediant. *Parati sint, cum vocantur.*

Confessiones tempore concionis.

14. In Templo Confessiones, dum Concio fit, vel Sacra Lectio, nemo audiat.

Modus in confessionibus audiendis.

15. Confessarii ita audiant pœnitentes, ut mutuum aspectum fugiant; sic enim attentius, & liberius audient: quod si locus non erit ejusmodi, ut tabula Confessarium a confitente dividat, manus interposita inter faciem propriam, & confitentem, qui ad latus esse debet, id præstabit. Mulierum vero Confessiones non audiantur, nisi ad crates, etiamsi sint puellulæ.

Decr. 93. §. 12. Congr. 7. ex Inst. pro Conf.

Quales cum mulieribus.

16. In audiendis Confessionibus, feminarum præsertim, severos potius se, quam familiares exhibeant: in universum tamen paterna quædam, & spiritualis gravitas in eis eluceat.

Eas breviter expediant.

17. Eos, qui crebrius confitentur, maxime feminas, breviter expediant, nec de rebus ad Confessionem non pertinentibus in Confessione loquantur: extra Confessionem vero, si oportebit eas alloqui, id fiat in loco patenti; nec longum sermonem misceant, & oculos modeste demissos habeant.

Socii præsentia.

P. 3. c. 1. §. 3.

18. Quando quis a Superiore mittetur ad Confessiones feminarum audiendas, vel alia de causa eas adierit, socius, quem Superior ipsi designabit, quamdiu cum feminis Sacerdos loquetur, eo in loco erit,

erit, unde videre eos, sed non, quæ secreta esse oportet, audire possit, quantum loci dispositio patietur; quod si non pateretur, curet omnino Sacerdos, ne ostium sit clausum, nec locus obscurus.

19. Particularem personarum, præsertim feminarum, curam nemo suscipiat: & quamvis Confessarius pro suo munere in vita spirituali pœnitentem instituat; nullius tamen obedientiam admittat. Nullius curam suscipiat. *P. 6. c. 3. §. 5.*

20. Si quis uni confiteri solitus, ab eodem alium Confessarium adeundi facultatem petierit, vel, ea non petita, adierit, id sibi gratum esse Confessarius benigne ostendat. Quid si alteri confiteri velint.

21. Ut sanitatis etiam ratio ad Dei Gloriam habeatur, Confessiones mane ad horam usque prandii tantum audiant; ita ut cum signum primæ mensæ audietur, studeant se ita accommodare, ut ad secundam accedant; nisi forte pœnitentium necessitas aliud exigat. Tempus audiendi confessiones.

22. Nemini aut petere, aut accipere quidquam liceat, sive ab iis, quorum Confessiones audiverit, sive ab aliis, quod vel in pauperes distribuat, vel alteri satisfactionis nomine restituat; nisi Superior, cum opus esset, secus faciendum judicaret. Nil inscio Superiore petant.

Neminem ad emittenda vota inducant.

23. Etsi Vota ad perfectionis statum pertinentia, ut sancta laudari debent, & circa ea Confessarii consilium, sed magna cum consideratione, dare possint: quia tamen non humanam, sed divinam vocationem requirunt, nemo ad ea emittenda quempiam inducat; verum ad orationem tales hortetur, ut a Deo adjuti vocationem suam melius intelligant, & exequantur.

Quid cum propensis ad Religionem.

24. Si quos viderint ad Religionem propensos, non facile ad unam potius, quam ad aliam, ad hoc, quam ad illud Monasterium invitent; sed liberam illis suam electionem relinquant; poterunt tamen petentibus consilium eas Religiones, vel Monasteria proponere, quæ illis magis commoda in Domino judicaverint.

Nulli habitum certum præscribat.

25. Nullus eis, quorum audit Confessiones, certum vestimenti genus, hunc, aut illum habitum, vel colorem præscribat: tametsi omnes ad honestum, & suo statui convenientem vestitum hortari possint.

Communio secularibus quando permittenda.

26. Ut pium est, ad frequenter communicandum fideles exhortari; ita quos ad id propensos viderint, admonere debent, ne crebrius, quam octavo quoque die accedant, præsertim si matrimonio sint conjuncti.

27. Ad-

27. Admoneat eos, qui sibi confitentur, a Dominica Palmarum ad Dominicam in Albis inclusive, eo tempore (nisi aliud consuetudo loci postulaverit) debere semel in sua Parochia communicare, exceptis peregrinis, & iis, qui facultatem haberent, & reliquis, quos jus excipit. Communio in Paschate. *P. 7. c. 4. lit. D.*

28. Qui vocantur ad juvandos eos, qui morti vicini sunt, ea in promptu habeant, quæ eo tempore, in quo tantum est momenti, usui esse possint; tamdiuque illis adsint, quamdiu sola necessitas postulabit. Ceterum etsi, cum opus est, ægrotos ad condenda testamenta hortari conveniat, iis tamen conficiendis non assistant. Quomodo cum moribundis se gerant. *P. 4. c. 8. §. 7. & litt. G.*

REGULÆ
CONCIONATORUM.

Sacerdotum Regulas observent.

1. Regulæ, quæ Sacerdotibus propositæ sunt, eas sibi Concionatores inprimis commendatas existiment, nec minore cura, quam ceteri observent.

Media sibi conferentia ad id muneris. *P.* 10. §. 2.

2. Memores sint vocatos se esse ad reducendas animas suo Creatori; quod, cum sit opus omnium difficillimum, summo studio media illa adhibeant, quæ instrumentum cum Deo conjungunt: ejusmodi sunt solidæ virtutes, ac præcipue caritas, pura intentio divini servitii, familiaritas cum Deo in spiritualibus devotionis exercitiis, & zelus sincerus animarum ad Gloriam Divinæ Majestatis.

Sint ceteris exemplo. *P.* 7. *c.* 4. §. 2.

3. Enitantur cum Dei gratia esse ceteris exemplo; ut non minus vita, quam doctrina, ad omnem virtutem proximos alliciant.

Sacr. Scripturæ, & Patribus vacent. *P.* 4. *c.* 8. *lit. E. & F.*

4. Lectioni Sacræ Scripturæ, ac Patrum præcipue incumbant: conferet etiam peculiari studio vidisse Evangelia toto anno currentia, & in eis ea, quæ usui esse possunt, adnotasse; itemque compendium fecisse explicationis rerum ad Fidem, & Christianam vitam necessariarum;

rum; atque in communes locos redegisse omnia, quæ ad virtutum commendationem, & peccatorum detestationem pertinent.

5. Conferet vidisse Præceptiones, si quas de modo concionandi illi tradunt, qui bene hoc munus obierunt; bonos audisse Prædicatores, & in concionibus Domi, vel in aliis locis minus frequentibus se exercuisse. Quæ ad bene concionandum juvabunt. *P. 4. c. 8. lit. C.*

6. Optare debent, ut admoneantur, si quid in Concione corrigendum videbitur iis, qui a Superiore ad id deputati fuerint, & humili, & grato animo id accipere. Corrigi optent. *P. 4. c. 8. lit. C.*

7. Ita operam suam in celebrioribus Concionibus libenter impendant, ut non minus ad docendos pueros, & alios rudes instruendos, faciles, & paratos exhibeant. Parati sint ad pueros, & rudes instruendos. *In 1. Bul. nostri Instit. & p. 5. c. 3. lit. B. p. 7. c. 4. §. 7.*

8. Si quando occasio tulerit, ut alius eodem tempore concionari velit, quantum in ipsis erit, libenter cedant. Alii volenti concionari cedant.

9. Ea populo proponant, quæ ad captum, & utilitatem auditorum erunt accomodata; iisque insistant, quæ ad Christianam institutionem, atque ad extirpanda vitia, & virtutes inserendas valent; & a rerum subtilium curiosa tractatione se abstineant. Utilitatem auditorum curabunt. *P. 4. c. 8. §. 3. & litt. B.*

10. Com-

Quæ commendare debeant. *In ult. reg. libri Exerc. regul. 2. Ibid. reg. 7.*

10. Commendare debent Confessionis, & Eucharistiæ frequentem usum, in bonis operibus profectum, & perseverantiam, Ecclesiasticarum Cœrimoniarum observationem, & cetera, quæ ad Cultum Divinum pertinent, eamque obedientiam, quæ Principibus, & Prælatis, qui Dei in terris vices gerunt, exhibenda est.

Ibid. reg. 3. Ibid. reg. 6. Ibid. reg. 10.

11. Commendabunt etiam peculiari ratione pœnitentiæ, & misericordiæ opera, sanctarum precum, & aliarum piarum devotionum exercitia, utilium librorum lectionem, & bonam filiorum educationem.

Neminem in particulari reprehendant.

12. Cum experientia doceat, & sanctæ memoriæ Pater Ignatius scriptum reliquerit, nihil utilitatis percipi ex iis Concionibus, in quibus Principes, & Magistratus, reipublicæ Prælati, & alii Ecclesiastici in particulari reprehenduntur; Concionatores nostri ab hujusmodi reprehensionibus se abstineant.

Nec tacite religiosos, &c. *P. 3. c. 1. lit. S.*

13. Caveant, ne Religiosos aliorum Ordinum, quos revereri, & observare debent, etiam tacite videantur reprehendere: & quamvis Nostros ad majores in virtute progressus excitare possint, præsertim in domesticis exhortationibus; reprehensionem tamen alicujus particularis,

ris, vel ipsius Societatis, ne attingant.

14. Ne rumoribus populi moveantur, ut nova, & parum confirmata in publicum afferant; & multo minus ea populo proponant, quæ alioqui dubia, & incerta sunt. A dubiis, & incertis abstineant.

15. Curent, ut rationem, & modum, quem observare debent in rebus populo denunciandis, & certis pauperibus, aliisque piis operibus commendandis, a Superiore accipiant. Modus res denunciandi, &c.

16. Caveant omnino, ne facetiis, aut inutilium rerum narratione Concionem contemptibilem faciant, iisque Auditores ad risum moveant; vel contra, ut ad fletum excitent, spectanda aliqua populo proponant, a communi in Societate concionandi consuetudine aliena, nisi in aliquo peculiari casu ad communem ædificationem pertinere Superior, pro ratione loci, judicaret. Facetias, & inutilia fugiant.

17. Ea, quæ dicturi sunt, diligenti præmeditatione, & peculiari ad Deum recursu (quatenus per tempus licebit) paranda erunt. Dicenda præmeditabuntur.

18. Caveant arrogantiam, & ostentationem in Concione; humilitatemque, cui ex intimo cordis affectu studere debent, in omni actione præseferant: quod si Arrogantiam, & ostentationem fugiant.

si aliquid pro se, aut Societate cogantur respondere, ea modestia satisfaciant, ut causam Christi, non suam agere videantur.

Motus animorum præcipue spectandus. *P. 4. c. 8. §. 3.*

19. Modus conciónandi, qui a scholastico diversus esse debet, ita sit ad docendum comparatus, ut ad animorum motum præcipue dirigatur: cumque quæstio aliqua earum, quæ ad fidem, aut mores pertinent, modo aliquo tractanda erit, non ita exacte proponantur argumenta, quibus contraria pars confirmatur (nisi auditorium id postulet), ut simpliciores ipso proponendi modo offendi possint; sed eo pacto res exponatur, ut illi ex data explicatione solutionem eorum, quæ sibi in mentem venerint, aut ab aliis audiverint, facile colligant.

Verborum lenocinia fugiant.

20. Ne sint affectati, aut verborum lenocinia sectentur, nec studio politioris sermonis eos libros habeant familiares, ex quorum lectione detrimentum in spiritu accipiant, & seculare aliquid redoleant.

Ab exagerationibus abstineant.

21. In laudibus, & reprehensionibus a nimiis exagerationibus, & ab omni specie adulationis abstineant.

Modestia vocis, & gestus.

22. Gestus corporis sit modestus, & in quo gravitas quædam religiosa præcipue eluceat; vocemque accommodent ad

res,

res, quas tractabunt; proinde eam, ubi non est opus, ne præter modum extollant, aut deprimant.

23. In concionibus, & lectionibus Templi, spatium horæ ne excedant. Horæ spatium ne excedant.

24. Qui in loca etiam remotiora concionaturi mittuntur, præter equum suum & Socii, tertium pro sarcinis ne addant. Cumque extra Collegia concionantur, victum potius, quam pecuniam pro victu, accipiant; idque apud Ecclesiasticum, vel alium honestum civem, vel convenienti aliquo Religiosis loco. Sit vero victus tenuis & parcus, ut Religiosos decet. Viaticum porro nonnisi necessarium pro solo itinere admittant. De iis, qui foris concionantur. *Decr.* 93. §. 8. *Congr.* 7.

REGULÆ

EORUM, QUI IN MISSIONIBUS VERSANTUR.

Scopus Societatis. *In decl. proœ. 4. p. litt. A. & p. 6. c. 3. §. 5.*

1. Cum scopus, ad quem tendit Societas, sit varias mundi partes, ex Obedientia Summi Pontificis, vel Superioris Societatis peragrando, Verbum Dei prædicare, Confessiones audire, & reliquis, quibuscumque poterit, mediis uti ad animas, divina aspirante gratia, juvandas; quicumque in hujusmodi Missionibus versantur, sibi persuadeant, rem maximi ponderis in Societate sibi commissam esse, atque ita se comparare studeant, ut apta Dei instrumenta ad rem tantam esse possint.

Indifferentia. *P. 3. c. 2. lit. G. & p. 7. c. 1. §. 1. & c. 4. §. 1.*

2. Quia vocationis nostræ est vitam agere in quavis mundi plaga, ubi majus Dei obsequium, & animarum auxilium speratur; unusquisque paratus esse debet, ut in ea vineæ Christi parte, atque opere se exerceat, quod ipsi commissum fuerit, sive per varia loca discurrendo, sive in quibusdam continenter residendo.

Libera sui dispositio. *P. 7. c. 1. §. 1. Ibid. litt. K.*

3. Unusquisque plenam in his, ac liberam sui dispositionem Superiori, qui eum Christi loco dirigit, relinquat: poterit

erit tamen motus animi, aut cogitationes, quæ in contrarium occurrunt, illi proponere, subjiciendo suum sentire, & velle ei, quod ipse in Domino judicaverit.

4. Ei, qui mittendus erit, plurimum conveniet, ut intelligat a Superioribus scopum suæ Missionis, & effectum, cujus gratia mittitur; id quod in scriptis, si fieri potest, habere curabit. Finem missionis a Superiore intelligat. *P. 7. c. 1. §. 5.*

5. Cum oppidatim missi fuerint ad fructificandum in agro Domini, dabunt operam, quoad fieri poterit, ut more pauperum Evangelium prædicent: proinde & pedites, vel in toto, vel in parte iter facient, si eos Superior id præstare posse judicaverit, & ex eleemosynis, vel oblatis, vel cum ædificatione emendicatis vivent; nisi alia ipsis a Superiore sustentationis ratio sit constituta. Modus servandus cum oppidatim mittuntur. *P. 7. c. 2. lit. G. Can. 12. congr. 3.*

6. Si nullum eis a Superiore designatum fuerit Hospitium, intelligant sibi ad aliquod Hospitale, tamquam ad hospitium pauperum esse divertendum; si tamen honestum id sit, atque ad exercenda ex eo ministeria Societatis accommodatum: alioqui convenientius erit, ut in domum pii alicujus, & exemplaris Ecclesiastici, aliumque ejusmodi locum se recipiant, in quo cum ædificatione manere possint. Ad quos divertendum.

Ordinarium primum adeant. *P. 10. §. 11. & litt. B.*

7. Cum ingressi fuerint loca ea, in quibus Ordinarii resident, eos quampri-mum adeant, suamque operam illis sub-misse offerant, & facultatem ad exercen-da Societatis ministeria modeste, ac reli-giose petant, eosque omnes tam Eccle-siasticos, præcipue Parochos, quam se-culares, quorum auctoritate, aut favore opus habent, benevolos sibi facere stu-deant.

Agnoscant, qui eos juvare possunt.

8. Cum eo pervenerint, ubi diutius immorari debent, prudenter, ac mature operam dabunt, ut notitiam habeant pro-batorum virorum, & pietate, ac rebus agendis insigniorum, quorum informatio-ne, vel auxilio juvari possint ad minister-ria Societatis majore cum fructu anima-rum exercenda.

Orationes pro Missionibus. *P. 7. c. 2. li. M. & c. 4. §. 3.*

9. Qui in Missione Superior erit, ini-tio suscipiendorum operum, vel quando major subsidii necessitas cernitur, (quod res magni momenti sint, vel difficultates graves incidant) applicabit, curabitque applicari Missas, & Orationes, ut omnia cedant ad majorem Dei gloriam, & pro-ximorum utilitatem.

In quibus se exercebunt. *P. 7. c. 3. §. 2.*

10. Si iis, qui mittuntur, non fuerit injunctum, ut medio aliquo utantur li-mitato, quale esset, vel legere, vel præ-dicare &c., in iis tantum se exercebunt,

qui-

quibus Societas uti solet juxta Constitutiones : conferre tamen illa cum eo Superiore, qui eis proprior fuerit, semper erit securius. *Ibid. litt. A.*

Quibus mediis spiritualibus utentur. *P. 4. c. 8. & P. 7. c. 4.*

11. Media spiritualia, quibus juxta Institutum Societatis, & beneplacitum Superioris uti poterunt, fere sunt ministerium verbi Dei in prædicationibus, sacris lectionibus, privatisque exhortationibus, & colloquiis, Sacramentorum Confessionis, & Eucharistiæ administratio, Exercitiorum Spiritualium traditio, dissidentium reconciliatio, casuum conscientiæ ad Ecclesiasticos, eorumque officii magis privata explicatio, & Christianæ Doctrinæ ad pueros, ac alios rudes publica declaratio.

Corporalibus pietatis operibus vacandum *P. 7. c. 4. §. 9.*

12. Corporalibus etiam pietatis operibus, quantum spiritualia permittent, & vires patientur, incumbere poterunt, ut infirmos, præcipue in Xenodochiis, per se, vel per alios juvando, & paupe-res, atque in custodiis detentos, quatenus licebit, eodem modo sublevando.

Ab humilioribus ministeriis inchoandum.

13. Etsi certus ordo in nostris ministeriis exercendis præscribi non potest; plerumque tamen utilius erit, & securius ab humilioribus inchoare, ut a Doctrina Christiana pueris explicanda, ab ægrotis hospitalium invisendis, eorumque, &

aliorum magis indigentium Confessionibus audiendis.

Divina media præcipuæ adhibenda.

14. Quamquam humana media non solum spernenda non sunt; sed etiam, cum opus est, prudenter, & religiose adhibenda; divinis tamen, & nostri Instituti magis propriis præcipue utendum est, in eisque magis fidendum; orandusque Deus, ut iis omnibus det eam efficaciam, quæ sit proposito fini consequendo necessaria.

Omnibus omnia fiant.

15. Juxta eam Caritatis regulam, qua se Apostolus omnia omnibus faciebat, ut omnes lucrifaceret, expediet nonnumquam, ut ingenio eorum, cum quibus agent, initio se attemperent (quatenus ratio, & virtus ferent), ita tamen, ut meminerint ad id tamdem eos cum Dei gratia perducere, quod illis in Domino magis conferre judicabunt.

Animi magnitudo.

16. Eam animi magnitudinem, & æquabilitatem retinere studeant, ut & prosperis successibus, & adversis superiores sint; quo nullo eventu fracti, nec religiosæ modestiæ, nec sanctæ libertatis, nec bonæ de se conceptæ existimationis, quæ ad fructum colligendum necessaria est, quidquam amittant.

Quid cum mal. affectis erga

17. Si quos erga se, aut Societatem male affectos esse intellexerint, (præsertim

tim non vulgaris auctoritatis homines) aut qui nostra ministeria impediant, non solum pro eis orabunt; sed etiam convenientem aliquam rationem inibunt, ut eos amicos, aut saltem non adversarios faciant. Ad quam rem non parum conferet, si, data occasione, Instituti nostri rationem illis exponant, nullumque officii genus prætermittant, quo illos, cum opportunum fuerit, sincere, ac religiose demereri, & conciliare possint.

Societatem faciendum. P. 10. litt. B.

18. Si quando Prælatum aliquem in visitanda diœcesi comitabuntur, nihil se in negotiis ad visitationem spectantibus, aliisque id genus ad jurisdictionem pertinentibus immisceant; sed iis tantum ministeriis attendant, quæ sunt nostri Instituti propria.

Alienis a nostro instituto ne se implicent. P. 4. c. 11. §. 3.

19. Quamvis optare debent, ut in sua quisque vocatione proficiat, æquumque est, ut pro suo munere ad eam rem omnes hortentur; nullam tamen reformandi Cleri, aut Monialium, aliorumque Religiosorum curæ partem admittant: sic enim fiet, ut, & munus suum sine impedimento exequi, & populum ad uberiorem fructum ex visitatione percipiendum sine offensione disponere possint.

Nullam reformandi Cleri curam admittant. P. 6. c. 3. §. 5.

20. Cum præter id, quod eis fuerit peculiari ratione injunctum, res aliqua divi-

Occasiones divini servitii non omit-

P. 7. c. 1. §. 7. divini servitii se obtulerit, in qua possint sine detrimento suæ Missionis suam operam ponere, opportunitatem, quam Deus ad eam dederit, quantum in eodem convenire judicabunt, e manibus elabi non sinent.

Excursiones facere licebit. *Ibidem.*

21. Si in locis designatis diutius residendum erit, locumque dederint præcipua negotia (quæ nunquam propter alias occasiones, licet bonas, divini obsequii posthabebunt) excursiones aliquas facere, si eas cum fructu fore judicabunt, non erit inconveniens.

Congregationibus statuta non condent.

22. Sine facultate Superioris nulli Confraternitati, Congregationique Statuta condent, seu vetus illa sit, seu nova instituenda videatur. De nova autem instituenda, & quæ nullibi sit in usu, non prius agent, quam Superiorem consulant.

Quod cæpta constituant.

23. Quæ, Deo auctore, perficient, ea, quantum licebit, ita constituant, ut stabilia sint, & diu durare possint. Quod facilius obtinebunt, si res convenienti ordine disponant, earumque bonum progressum iis commendent, quorum exemplo, auctoritate, studio, & diligentia facile conservari, & promoveri possint.

Quoties, & ad quem scribendum.

24. Scribent ad eum, quem designaverit ille, a quo missi sunt, singulis heb-

hebdomadis, vel quoties ipsis fuerit constitutum, & quantum fieri potest, totius successus eum certiorem reddant, quemadmodum personæ, & negotia exegerint, ut consilio, & aliis auxiliis juvari possint. *Can. 28. Congreg. 2. pag. 74 cap. 2. §. 2.*

25. Cum propter nullas occupationes intermittendum sit propriæ perfectionis studium, diligenter animadvertant, ne prætextu procurandæ aliorum salutis, propriæ perfectionis obliviscantur, ipsamque propriam salutem ea ratione in discrimen adducant: sed sæpe illud Domini mente revolvant; *Quid prodest homini, si universum mundum lucretur; animæ vero suæ detrimentum patiatur?* sibique illud D. Pauli unusquisque dictum existimet; *Attende tibi, & doctrinæ, insta in illis, hoc enim faciens, & te ipsum salvum facies, & eos, qui te audiunt.* Propriæ perfectionis sint memores. *P. 3. c. 1. §. 20.* *Matth. 16. 26.* *1. ad Thim. 4. 6.*

26. Hanc ob rem caveant, ne consueta in Collegiis, ac Domibus orandi, & examinandæ conscientiæ exercitia imminuant, nisi si quando necessitas, aut in eventu aliquo caritas aliud faciendum postularet. Conversationem cum secularibus nimiam non habeant, aut incautam, aut quæ secularem sapiat; sed in omnibus se integritatis, & gravitatis exem- Spiritualia in collegiis consueta non imminuant. *P. 7. c. 4. §. 2.*

plum præbeant; atque in Summa Regularum Societatis, sive earum, quæ omnibus communes sunt, sive quæ ipsorum officij propriæ, quantum locus patitur, observationem non prætermittant.

Instructiones insuper observandæ. *P. 7. c. 1. §. 2.*

27. Præter hæc, si pro ratione diversarum Regionum, & Missionum qualitate alia quædam a Superioribus constituenda videbuntur; ea in peculiaribus instructionibus addita, pari diligentia observanda erunt.

INSTRUCTIO

PRO CONFESSARIIS SOCIETATIS.

1. Principio, quod habetur in Regula Provincialis 100. de maturitate Confessariorum, id in primis curandum, ut multo major ratio maturitatis habeatur in spiritu, moribus, & ædificatione: alioqui ætas, quæ conciliare etiam solet auctoritatem, non multum proderit. Prima ergo cura ponatur circa promotionem ad Sacerdotium, juxta ea, quæ dicuntur §. 1. ex Deputatione pro renovatione spiritus. Cavendum vero, ne spe futuræ emendationis adhibeatur hoc medium promotionis ad illos in spiritu juvandos, nisi aliunde constet emendatio. Ad hæc, quod præscriptum fuit anno 1590. §. 6. de biennio expectando recens ordinatis, ita servetur, ut & illo tempore, & etiam post illud, antequam ad mulierum Confessiones exponantur, occupentur virorum Confessionibus audiendis: tum ut majoribus laboribus assuescant, & fructuosius, ac latius occupentur; tum ut experiatur Societas, ecquid in hoc ministerio valeant; tum demum, ut hoc modo maturiores fiant, nec imparati accedant.

Maturitas in moribus, &c.

De promotione ad Sacerdotium.

Non nisi post biennium ad mulierum confessiones exponantur.

2. Re-

Ad crates mulieres audiendæ.

2. Regula 15. Sacerdotum, ut ad crates mulieres audiantur, omnino servetur, etiam in summa frequentia, neque excusationes admittantur, etiamsi sint puellulæ.

De non protrahendis colloquiis in confessionali.

3. Et quoniam plurima habet incommoda, si in confessionali longa protrahantur colloquia, omnino Regula 17. Sacerdotum exacte servetur, ne de rebus ad Confessionem non pertinentibus eo loco loquantur. Quod si contingat de aliis rebus ad consolationem, vel utilitatem illarum esse loquendum; id non flexis genibus in confessionali, sed stando, vel sedendo breviter, & modeste, demissis oculis (ut Regula dicit), fieri debet.

Extra Confessionem in patenti loco colloquantur.

Quare operæ pretium erit, nonnulla loca patentia, & decentia in aliqua templi parte, pro ratione regionis, assignare, ad quæ feminæ accedant, ut Nostros alloquantur: sic enim fiet, ut, & colloquia brevius finiantur, & minus frequenter accedant, cum pateat sermones illos non esse Confessionem, & non offendantur alii, dum existimant, Confessiones earum, quæ frequenter confitentur, adeo in longum protrahi; & ut omnis occasio

Quid cum de scrupulis, & spiritualibus Exercitiis agitur.

præcidatur. Si pœnitentes prætendant scrupulos, instruant illas Confessarii, ne historias narrent, & inutilia reperant;

& in-

& interdum etiam ipsi sermonem abrumpant. Nam si vere scrupuli sunt, ubi id illis certo constet, nihil opus erit longas orationes audire. Quod si agatur de meditationibus, & spiritualibus exercitiis, fiat id potius per spirituales libellos Granatæ, & aliorum, quos apud se legant. Et si in aliquo casu particulari aliter faciendum esset, id non fiat, nisi consulto Superiore.

De generaliter audiendis.

4. Servetur etiam Regula 21. Sacerdotum. Curetur etiam, ne Confessiones generales excipiantur earum, quæ semel generaliter alicui confessæ fuerant, nisi id exigeret manifesta necessitas Sacramenti ob Confessiones invalidas. Quod tamen in hujusmodi raro admodum probabile est posse contingere.

Syndici.

5. Constituantur Syndici, non modo Æditui, & aliqui ex sociis; sed nonnulli proximi Sacerdotes, qui observent, & Superiorem moneant, tam de prolixis Confessionibus, quam de colloquiis, quæ extra Confessionem protraherentur.

Manè confessæ non audiantur a prandio.

6. Quæ matutino tempore sunt confessæ, vel sequenti die mane confiteri debent, non permittantur a prandio accedere prætextu Confessionis; sed si accesserint, Confessarii rejiciant in diem crastinum, si sunt communicaturæ; &

si

si illo ipso die, quo accedunt, communicaverint, differant ad diem sequentis Confessionis.

De socio secum retinendo.

7. Circa Regulam 18. Sacerdotum, de retinendo secum socio, omnino exacte servandam, invigilent Superiores diligenter, & acceptis his nostris convocent omnes Sacerdotes, illisque tum alia, quæ ad eos spectant, tum præcipue litteras nostras legant, quas de hac re 15. Julii anno 1585. ad Superiores dedimus.

Monèndi.

Iis vero, qui suas Regulas 15. 16. 17. & 18. non servaverint, monitiones seriæ, & pœnitentiæ prima vice injungantur: & quamvis nobis non placuerit universim præceptum imponere Obedientiæ, ut id servent; tamen alicui particulari, qui eo fræno indigebit, poterit, ac etiam debebit Superior id imponere. Quod si id non servare fuerint deprehensi, removeantur statim a Confessione feminarum, & nos moneamur, ut dispiciamus, an tales in Societate retinendi sint, utpote qui in re gravi, periculosa, & tam severe injuncta parere noluerint. Quod si locus, ubi infirmæ jacent, ita angustus sit, ut per loci dispositionem fieri non possit, ut socius Patris adsit; cum primum Domum redierint, Superiorem moneant, ut is consideret, an secundo illuc

Etiam removendi a Confessione feminarum.

Quando locus infirmæ angustus est.

luc redeundum sit, vel potius (in quod magis inclinamus) ea cura propriis Parochis relinquenda. Quod ut melius omnino servetur, injungitur Superioribus omnibus, ut in publicis exhortationibus moneant omnes, quod, quamvis nulla sit peculiaris regula, quæ socios moneat, ut ipsi Superiori significent, cum redierint, an Sacerdos Regulam servaverit; tamen & ex nostra hac peculiari ordinatione socii, & fratres omnes tenentur Superiorem ea de re vere, & sincere monere: quod si non fecerint, intelligant, nec suæ conscientiæ, nec Societatis bono se satisfacturos; & Superiores in eos, tamquam in inobedientes esse animadversuros. Sacerdotes vero, etiamsi maxime socii extra remanere vellent, nulla ratione id permittere debent; tum ne illi otiosa colloquia cum aliis misceant, tum ne ipsi sint sine teste.

Publicè Socii docendi de hac regula.

8. Circa Communionis frequentiam optandum est, ut servetur Regula 26. Sacerdotum, ne crebrius, quam octavo quoque die, &c. Sed quoniam in nonnullis Civitatibus, ubi passim major est Communionis frequentia, & cum nonnullis personis, quæ ab aliquo tempore frequentius in hebdomada communicantur, fix fieri poterit; saltem illud retineatur, ut

De communionis frequentia.

ut in futurum nec Confessariis, nec Rectoribus liceat dispensare, nisi tantum Provinciali, ut bis in hebdomada fieri possit. Cum iis vero, qui consuetudinem habent frequentius communicandi, curetur, quod suavius fieri possit. Illud tamen non dubium est, si Confessarii serio sibi persuadeant, id majori proximorum utilitati, Societatis bono, & ædificationi convenire; fore, ut cum utrisque feliciter omnia transigantur.

De mulieribus invisendis.

9. Et quoniam magna jactura temporis & fructus spiritualis in ministeriis, certe plusquam oportet, mos inolevit visitandi & salutandi; omnino necessarium duximus ad meliorem regulæ illius observationem, quæ de non invisendis mulieribus agit (est autem 72. Præpositi, & 70. Rectoris) aliquid certius statuere. Et sane extra casum necessitatis (qui esset, verbi gratia, in aliqua infirmitate, aut luctu, aut morte aliquorum, pii alicujus negotii, & hujusmodi) raro admodum spes ista magni fructus evenire potest. Quia tamen modus agendi Societatis, accepta beneficia, & declinatio rusticitatis cujusdam non permittunt, ut hæc officia Nostris omnibus interdicantur, moderatione aliqua opus erit. Hanc nos commodissimam hoc quidem tempore ar-

arbitrati sumus, ut habeatur ratio tum personarum, quæ invisuntur, tum Nostrorum, qui invisunt. Itaque tria concurrere debent, ut aliqua digna existimetur, quæ a Nostris officii causa invisatur. Primum, ut sit persona Nobilis, & primaria: neque enim omnibus devotis cujuscumque gradus id officii par est præstare: cum satis possint in nostris Ecclesiis, & Confessionibus, & piis colloquiis, & juvari, & instrui. Secundo, ut sit bene merita non vulgariter de Societate. Tertio, ut in domo illa marito, cognatis, vel hujusmodi, id officii gratum potius, quam odiosum esse credatur. Ceterum, ne in designatione hujusmodi personarum errari contingat, volumus, cum Provincialis visitat singula Collegia, auditis Consultoribus, designet eas, quibus sine offensione, præter circumstantias jam dictas, id negari non debeat: ceteras omnes hujusmodi visitationes superfluas prohibeat. Nostri autem, qui id facere possunt, videntur eligendi quampaucissimi, nimirum Superior, qui quasi publico nomine pro Collegio id exhibeat (ita tamen, ut valde moderate & circumspecte id faciat, ut aliis exemplo præeuceat), & Confessarius, cum quo, tamquam Patre spirituali, personæ, quæ visitan-

Tria requisita ad invisendum.

Personæ designantur.

sitandæ sunt, confidenter agere possint; qui si prohiberetur, maxime offenderentur. Ceteri vero, si quando expediat, ut aliquis mittatur, non ipsis petentibus, sed, Superiore suo nomine eos mittente, si fuerint viri serii, graves, & spirituales, poterunt interdum id præstare.

De iis omnibus Generalis monendus.

10. Provinciales autem in Visitationibus diligenter inquirant, quomodo hæc omnia serventur, & nos exacte moneant. Curent etiam, quod aliquando quibusdam litteris universalibus commendavimus, ut occâsione Missionum Confessarii interdum mutentur; ne angustus sit fructus, si perpetuo cum nonnullis devotulis occupentur.

Ad hoc munus affecti sint.

11. Curandum, ut nostri Confessarii juxta Regulam Sacerdotum 8. multum afficiantur ad hoc munus, ut proximis pernecessarium, & nostri Instituti valde proprium: præcipue vero invigilandum, ne sint minus affecti, minusque prompti erga homines pauperes, aut vulgares. Quod si hos refugere deprehenderint Præfectus Ecclesiæ, vel Æditui, omnino Superiori significandum erit, ut Confessarium officii serio monere possit.

Præsertim erga pauperes.

Eorumdem munus, & spiritus.

12. Curandum item diligenter, ne numero potius pœnitentium, quam fructu eorum spirituali gaudeant; magisque solici-

liciti sint, ut ad veram contritionem pœnitentes promoveantur, vitia emendent, in via spirituali dirigantur, & promoveantur. Ac quòniam in hac parte notabilis remissio ex spiritus, ac zeli in Confessariis defectu advertitur; de hoc resuscitando elaborandum est: nec alia media efficaciora videntur, quam orationis, meditationis, ac mortificationis studium; otii declinatio; moderata, & ex spiritu Societatis ordinata cum externis conversatio; de spiritualibus rebus, & modo juvandi animas cum domesticis colloquutio; Regularum omnium, earum præsertim, quæ de feminarum Confessionibus præscribunt, ut superius dictum est, exacta observatio.

Abusus tollendi.

Quare tollendi sedulo, qui sequuntur, abusus, sicubi existant: plures horas dare pauculis feminis, ut aliis ad confitendum locus non sit; alias confiteri volentes arcere, ne filiæ propriæ spirituales (ut vocari consueverunt) expectare cogantur.

Designentur in templo statis diebus.

13. Sicubi non est introductum, valde cupimus, ut introducatur, quod Romæ, & alibi fit, si accurrentium frequentia id postulet; ut scilicet designati Sa-

cerdotes statis diebus certis horis in Templo resideant, ut qui confiteri volunt, ad manum habeant Confessarium.

De formula absolvendi a censuris, &c.

14. Quæsierunt nonnulli, qua formula utendum esset nostris in absolutione ab Excommunicatione, & aliis Censuris, cum 10. Regula Sacerdotum omnibus eamdem præscribat. Respondimus, in foro quidem conscientiæ, quod frequens est, utendum formulis, quæ habentur in Directorio P. Polanci piæ memoriæ. Sed in foro exteriori, quod rarissime eveniet, si ex delegatione Prælatorum aliquando contingat, sequantur formulam in eo Episcopatu receptam.

Ad otium in parvis Collegiis vitandum.

15. Ad otium autem vitandum, & occurrendum quorumdam Nostrorum querimoniis, dicentium, in parvis aliquibus Collegiis non satis esse occupationum; quamvis nihil opus sit statuere, aut ordinare, cum ex Regulis, & Constitutionibus, & formula Instituti satis constet, non deesse plurima, in quibus juxta gratiam nostræ vocationis occupari debeamus; tamen, ut id Superiores quasi compendium præ oculis habeant, non erit inutile, si quæ nobis a Provincia Romana anno 1590. proposita fuere, quo-

quorumque copia jam fuit transmissa, inspiciant; ut Subditi juxta Superiorum arbitrium & voluntatem, habita locorum, temporum, & personarum ratione, in iis exerceantur.

REGULÆ
PRÆFECTI
RERUM SPIRITUALIUM.

Qualis esse debeat.

1. Præfectus Rerum Spiritualium cognitionem Instituti Societatis, & zelum boni progressus ipsius habeat, & in Obedientia, & Humilitate exemplum aliis præbeat, & amabilem se eis exhibeat, ut ad eum omnes confugiant, confidenterque sua omnia detegant, & ab eo consolationem, & auxilium sperent in Domino.

P. 4. c. 10. §. 7.

P. 3. c. 1. §. 11.

De quibus nostros instruat. *Ibidem.*

2. Instruat Nostros privatim, secundum uniuscujusque captum, quomodo interius, & exterius se habere debeant, & ad id exhortetur, & in memoriam redigat, & amanter admoneat, præsertim ut puram habeant intentionem divini servitii, & familiaritatem cum Deo in spiritualibus devotionis exercitiis, & zelum sincerum animarum.

P. 10. §. 2.

Quid ab eis petet.

3. Petat, quem procedendi modum in Oratione, & Examine habeant, & si contra aliquem defectum examen particulare faciant, & si contra inordinatos affectus propria remedia adhibeant, & in soli-

solidis virtutibus acquirendis, præsertim in Obedientia, quid observent, & de pœnitentiis, & aliis devotionibus.

4. Sicubi in his a rectitudine defleke- Eos in quibus
rint, eos dirigat, juxta modum Societa- diriget.
tis; erga cujus Institutum curet, ut omnes bene affecti sint, & det operam, ut orandi, & meditandi modos, quos docuit Pater noster Ignatius in libro Exercitiorum, retineant, & ut illo libro familiarissime utantur; videatque, ne dum Nostri devotionem habere procurant, caput lædant, aut vires corporis nimis debilitent.

5. Versatum ipsum esse oportebit in Lectio librorum spiritualium sit illi familiaris. P. 3. c. 1. §. 20.
lectione librorum spiritualium, & unicuique decernat tempus, & modum cum fructu eos legendi, qui sint faciliores, & nostro Instituto magis convenientes.

6. Peculiarem habeat curam consolan- Curet solari afflictos, & tepidos exhortari.
di afflictos, & tepidos exhortandi, remedia pro cujusque infirmitate, vel necessitate adhibendo; qualia sunt frequentius communicare, plus temporis Orationi impendere, Exercitia Spiritualia facere; plus aliquid pœnitentiæ assumere, libros aliquos spirituales legere, & similia. Quæ autem ex his ipse concedere possit, & in quibus ad Superiorem recurrendum sit, ab eo intelligat.

Coadjutores, ut instruat. *P. 1. c. 2. §. 2. P. 3. c. 1. §. 20. & litt. R. P. 4. c. 4. litt. C.*

7. Parem quoque adhibeat diligentiam circa Coadjutores Temporales, frequenter eos alloquendo, novos præsertim, & infirmiores, ut quieti sint, & sorte Marthæ contenti; & pro eorum captu illos instruat, mysteriaque Rosarii doceat, ut majori devotione illud recitare possint. Meditationis etiam capita illis suggerat; modum, & fructum Orationis exigat; dirigatque, ubi opus fuerit.

Quomodo ad Sacramentum accedendum.

8. Doceat omnes, ut, præmissa oratione, & cum magna reverentia ad Sacramentum Altaris accedant, & post ejus perceptionem per aliquod temporis spacium orent, & gratias agant.

Singulis mensibus cum unoquoque agat.

9. Præter eos, quos satis instructos Superior judicaverit, cum unoquoque agere de his ultra mensem ne differat; sæpe vero consideret, quem fructum bonorum operum ex Oratione, & ex reliquis rebus spiritualibus colligant, ut in dies magis in Domino proficiant.

Videat, ne studia, & alia impediantur.

10. In his autem omnibus videat, ne ordo unicuique præscriptus impediatur, ac præsertim studia illorum, qui litteris dant operam, nisi cum Superior aliter judicaverit.

Peculiarem habeat curam novitiorum.

11. Curam peculiarem habeat Novitiorum, si qui Domi, vel in Collegio fuerint, nisi a Superiore aliunde prospectum sit, & er-

& erga eos observare studeat ea, quæ juxta Magistri Novitiorum, & Examinatoris Regulas observari commode poterunt.

REGULÆ
PRÆFECTI ECCLESIÆ.

Æditui Regulas habeat, & servari faciat.

1. Curet, ut Æditui Regulas suas observet, quas Præfectus ipse apud se etiam habeat.

Catalogus dierum festorum.

2. Præbeat illi catalogum singulis diebus sabbati, quo dies festi, ac jejuniorum proximæ hebdomadæ contineantur, ut eum in Refectorio recitet in cœna diei Dominicæ sequentis.

Modus faciendi sacrum assignetur.

3. Singulis diebus Sabbati vesperi in Sacristia scripto proponat, quemadmodum quotidie Sacra sint facienda sequenti hebdomada, & quo ordine rem divinam in Altari Summo facturi sint, qui ad hoc fuerint designati.

In Altari maximo non desit sacrum, nec plura simul inchoentur.

4. Detur opera, ne in Altari maximo desit umquam Sacrum, quo tempore celebrari solet; habeaturque ratio, ne plura Sacra simul inchoentur, sed commode omnia suis spatiis distinguantur.

Missæ, & orationes pro defunctis, &c. *P. 6. c. 4. §. 3. P. 4. cap. 1. & P. 7. c. 4. §. 3. & 4. P. 10. §. 1.*

5. Curam gerat Missarum, & Orationum, quæ pro Defunctis Societatis, & pro Fundatoribus, & Benefactoribus, ac pro ipsa Societate fieri debent, quas ex subjecto catalogo intelliget; & catalogum earum, quæ secundum nostrum Insti-

stitutum, & ex præscripto Generalis ordinarie faciendæ sunt, referat in duas tabellas, quarum alteram appendat in Sacristia, alteram in alio convenienti loco, quæ initio cujusque mensis publice in Refectorio legetur.

Quæ scribi curabit in schedula.

6. Cum Superior aliquid in Sacro Deo commendari, aut Sacra ipsa, quæ ab omnibus facienda sint, applicari ad finem aliquem jusserit, curet scribi in schedula in Sacristia affigenda.

Quæ cuique significanda curabit.

7. Quæcumque autem ex his non ab omnibus facienda erunt, ea Præfectus unicuique privatim significanda curabit.

Quæ in libro scribet.

8. Librum habeat, ubi mandata Superiorum de his rebus, si aliquamdiu duraturæ, aut non statim faciendæ sint, scribantur, ne memoria excidant, & cum fuerint adimpleta, deleantur.

Candela Fundatori danda. *P. 4. c. 1. § 3.*

9. In Collegiis, & Domibus Probationum curet juxta ordinem Superioris de Candela danda Fundatoribus juxta Constitutiones.

Quid cum sacra fieri externi postulant.

10. Si quando externi Sacra aliqua fieri postulaverint, se Superiorem consulturum respondeat; nisi ejus animum perspectum jam habeat.

Externos ad Sacrum, ut admittet.

11. Externos Sacerdotes ad faciendum Sacrum in nostro Templo non sine delectu admittat; sed eos tantum, qui ædifica-

ficationi sint, præsertim notos, idque juxta ordinem Superioris: & intelligat, an a suo Ordinario legitimam habeant facultatem.

Quid circa Sacerdotes observabit. *P.4. c.8. §.2.*

12. Videat, an Sacerdotes Regulas suas observent, & num barbam, & coronam decenter tonsam habeant.

Promovendi ad Sacerdotium. *P.7. c.4. §.5.*

13. Per se, vel alium a Superiore designatum promovendos ad Sacerdotium instrui curet, & videat, ut ad Romanæ Ecclesiæ Ritum tam ii, quam omnes Sacerdotes se accomodent, & ne Confessiones audiant, nisi sint legitime approbati.

[a] *In ex. cap.1. §.3. & p.6.c.2. §.7. & p.10.§.5*

14. [a] Animadvertat, ne ullæ pro Sacris faciendis, aut Confessionibus audiendis eleemosynæ admittantur.

Eleemosynæ pro ministeriis nullæ.

Arcula in Ecclesia nulla. *P.6.c.2.§.3.& can.23.Cong.2*

15. Nulla sit in Ecclesia arcula, in quam eleemosynæ conjiciantur, sive pro nobis, sive pro aliis.

De sanctissimo Eucharistiæ Sacramento.

16. Det operam, ut Sanctissimum Domini Nostri Corpus decenter in custodia conservetur; diligenter cavens, ne umquam in ea Sacramentum desit, habita communicantium ratione; & ut saltem decimoquinto quoque die innovetur, &, sacris absolutis, in tabernaculo clavi obseretur.

Nostri separatim ab externis communicent.

17. Quando Nostri in Templo communicaverint, curet Præfectus, ut id faciant separatim ab externis.

18. Oleum

18. Oleum Sanctum, ut oportet, asservatum singulis annis renovet, & Sanctorum reliquias (quæ quidem mobiles fuerint) in tabernaculo ad id deputato decenter custodiat: si quando autem devotionis causa ostendendæ erunt, duo cerei accendantur; atque hujus tabernaculi clavem unam ipse habeat, & alteram diversam Præpositus, aut Rector. Oleum Sanctum, & reliquias ut asserventur.

19. Cruces, Calices, ornamenta, & reliqua id genus, ut par est, custodiantur; nec desint velamina ad cooperiendos calices, & alia ad divinum cultum, & ornatum necessaria. Necessaria ad divinum cultum non desint.

20. Mutari faciat Altarium, & Sacerdotum ornamenta, quod ad colorem attinet, habita temporum, & Festorum ratione, juxta Ritum Romanæ Ecclesiæ. Quando ornamenta altarium mutanda.

21. Cum Templum ornandum fuerit, nihil sine facultate Superioris ad eam rem commodato ab externis petat: detque operam, ut quod acceptum fuerit, accurate custodiatur, & dominis quamprimum reddatur. Sine facultate nil petat ab externis ad ornandum Templum.

22. Si Templum instauratione aliqua in parte indiguerit, aut aliis ad divinum cultum necessariis, provideat, sicut ipsi Superiore fuerit præscriptum. Illius instauratio.

23. Superiori in memoriam redigat, et aliquos designet, qui de Concionibus, & mo- Curet designari, qui concioni judicent

P. 4. c. 8. lit. C. & modo concionandi judicare possi
quorum saltem unus Concioni inters
ut Concionatorem, cum opus fuerit,
Superiori videbitur, admonere possit.

Concio horam non excedat.

24. Conciones, & Lectiones Tem
horæ spatium superare non debent:
vero ordine Missæ dicantur, ne imp
diant, quominus Conciones tempore pra
fixo inchoentur.

Mulierum locus in Templo separatus.

25. Advertat, ne viri in Templo muli
rum locum occupent, neque ex advers
earum, quantum fieri poterit, maneant

Confessarii non desint.

26. Curet, ne domi desint Confessari
qui necessarii in Templo nostro sunt,
ut Confessiones vespere decenti hora ab
solvantur.

De communicando in Parochia. *P. 7. c. 4. §. 5. & litt. D.*

27. Pridie Palmarum Confessarios ac
moneat, ut Constitutionem illam ob
servent, quæ ad externos ad suas Paro
chias dimittendos Eucharistiæ sumenda
gratia pertinet, & ante id tempus, s
consuetudo regionis id postulaverit.

Officia, & vesperæ in hebdomada sancta. *P. 6. c. 3. lit. B. & can. 9. Congreg. 3.*

28. Officia Hebdomadæ Sanctæ, &
Vesperæ (si hæ dicentur), fiant ton
simplici more Societatis sine cantu etian
firmo, nisi ubi Generalis Præpositus di
spensaverit: id autem, quod de Vesperi
dictum est, de Benedictione candelarum
& ramorum intelligatur.

29. Cum

29. Cum aliquid petendum erit pro Ecclesia, aut usu Sacristiæ, intelligat ea re Superioris voluntatem, eamque sequatur; cumque pecuniæ alicujus monenti summa dabitur, aut colligetur, illam deponat apud Procuratorem in scrinio aliquo, cujus clavem unam Superior habeat, & alteram diversam ipse Præfectus. De pecunia pro Ecclesia petenda.

30. Librum habeat, in quo eleemosynarum, quæ Ecclesiæ usibus dantur, & expensarum rationes constent. Librum habeat dati, & accepti.

31. Panni omnes linei semper mundi serventur, & separatim corporalia, atque etiam purificatoria (quæ quatuor cruces in angulis habeant) laventur, & horumque ablutio, & cineres eorum, quæ vetustate consumpta comburuntur, in sacram piscinam mittantur. Mundities in omnibus.

32. Catalogum unum rerum omnium Ecclesiæ mobilium, quæ alicujus monenti sunt, custodiat; in altero vero illa scribantur, quæ aut nova sibi tradantur, cum die, anno, &c., aut vetustate consumuntur, ut possit, cum exigetur, prioris catalogi rationem reddere: sæpe etiam res pretiosiores inspiciet, ne aut lædantur, aut amittantur, arcis, in quibus servantur, & Sacristiæ januis bene clausis, & munitis. Catalogi rerum Ecclesiæ.

33. Cum

Quæ in defunctis servanda. *P. 6. c. 4. lit. B.*

33. Cum Nostrorum aliquis extremum diem obierit, spatio diei naturalis decem ter teneatur; nisi ratione mali odoris aut ex alia justa causa, anteverti hoc tempus Superiori posse videretur.

Quo vestitu nostri sepeliendi. *Can. 27. Congreg. 1.*

34. Observetur circa vestitum Sacerdotum mortuorum, quod de viventibus dicitur in Constitutionibus, ut scilicet utamur eo modo, quo Sacerdotes honesti ejus regionis, in qua versamur, uti solent: Fratres vero, qui Sacerdotes non sunt, sepeliantur eo modo induti quo alii Clerici honesti, qui Sacerdotes non sunt, sepeliri solent.

Funeri necessaria curabit. *P. 6. c. 4. §. 3. & Can. 47. Congr. 1.*

35. Curam suscipiet sepulchri, candelarum, & precum, quæ consueto more dicuntur, rerumque ceterarum, quæ ad eam rem erunt necessariæ.

REGULÆ
MINISTRI.

1. Ejus officium erit, Præpositum, vel Rectorem juvare in iis, quæ in genere, vel in particulari ei commendabit: nec dispensandi, aut mutandi, aut quidquam faciendi, nisi ex ejusdem præscripto, facultatem habebit. Ejus Officium quale. *P. 4. c. 10. §. 7.*

2. Valde commendatum sibi existimet, quod pertinet ad observationem Constitutionum, Regularum, Ordinum communium, & approbatarum, Consuetudinum Domus, vel Collegii: ideoque habeat in scriptis, & aliquando legat, tam communes omnium, quam particulares Superioris, & Officialium Regulas, & eosdem Officiales suas habere, intelligere, atque observare curet. Officialium Regulas, &c. legat, & observari curet.

3. Officiales visitet, quoties opus fuerit, observando, quomodo suum officium exequantur: quod saltem alternis diebus faciet. Frequenter etiam visitabit cubicula, & alia loca domus, ut videat, quomodo omnia se habeant. Officiales, & cubicula visitet.

4. Cum quis ab officio aliquo amoveatur, curet, ut is suum successorem instruat de ratione exercendi illud, juxta Re- Successores in officiis instrui curet.

Regulas, & Consuetudines a Superiore approbatas.

Mutatio horarum vestium &c. Superiori in memoriam revocanda.

5. Animadvertat in temporum mutationibus, quomodo in Collegio, vel Domo fieri debeat horarum, ciborum, vestiumque mutatio, & Superiori in memoriam reducat, præsertim bis in anno, sub initium veris, & autumni: observet etiam crebro, num aliquid desit ex necessariis, aut abundet; eorumque potissimum rationem habeat, qui in corporis cura minorem de seipsis solicitudinem gerunt; curetque, ut adsit, cum Medicus ægrotos inviset.

Rationem Superiori quotidie reddat.

6. Quotidie, hora sibi designata, de rebus omnibus domus rationem Superiori reddat, a quo excipiet in libello ad id parato, quæ ei facienda committet, & cum primum commode poterit, eidem referat, quæ executus fuerit.

Necessaria ei in memoriam redigat.

7. Redigat Superiori in memoriam ea, quæ necessaria domui judicabit, ut de coemendis rebus ad victum, & vestitum necessariis suis temporibus, de fratrum nimio, aut exiguo labore, de sanitate, & similibus.

Quæ notabit, & Superiori referet.

8. Notet, ac referat Superiori tam defectus, si quos vel Domi, aut in Collegio animadverterit, vel aliunde intellexerit, quam quæcumque alia, quæ ad bo-

bonam gubernationem convenientia ei occurrent: tum etiam circa res sibi commissas, & quasvis alias, ut quomodo se Nostri habeant circa Obedientiam, Orationem, ædificationem, & in omnibus virtutibus profectum, & studium.

9. Curet per Ædituum, vel aliquem alium designatum observari, an omnes die statuto communicaverint & si quis intra tempus designatum ad Confessionem, aut Communionem non accederet, intelligat a Superiore, num subtrahendus ei sit cibus corporis, donec cibum spiritus sumat. Observet, an omnes communicent. *P. 3. c. 1. lit. Q.*

10. Peculiarem habeat curam, ut domus munda sit, & omnia ubique decenter suis locis composita; sed præcipue in iis, quæ ab externis videri solent. Domus munda sit.

11. Noctibus singulis portas domus, quibus in publicum exitur, videat, an bene clausæ sint. Portæ domus clausæ.

12. Designet aliquem ex commissione Superioris, qui communes lucernas domus opportuno tempore incendat, & extinguat; qui item publicas fenestras suo tempore aperiat, & claudat; ac pro abluenda facie, & manibus in loco destinato aquam infundat, & pro iis extergendis mantilia ab iis, quæ in usum Refectorii sunt, distincta adhibeat: quæ Designet, qui curam habeat rerum communium.

ália Sacerdotibus, alia non Sacerdotibus destinata erunt, & bis saltem in heddomada mutabuntur.

Unionem inter domesticos curet.

13. Studeat animos Patrum, & Fratrum inter se per benevolentiam, & præsertim cum Superiore per Obedientiam unire; & si quid minus æquo animo aliquis ferret, velit potius in se (quoad fieri potest), quam in Superiorem causam rejici, veluti in injungendis pœnitentiis, quas ipse juxta præscriptum Superioris imponet, & tam in eis, quam in reprehensionibus, ab animi perturbatione caveat, Caritatemque præseferendo studeat, ut illi, quibus pœnitentias imponet, merito sibi injungi cognoscant.

Absente Superiore, quid sibi agendum sit.

13. Si quando absente Superiore aliquid acciderit, quod adeo urgeat, ut commode Superior expectari nequeat; id Minister, auditis Consultoribus, exequi poterit, quamvis in specie non sit ipsi commissum, dummodo existimet juxta Superioris mentem id fore; statimque redeunti, quod factum fuerit, referat. Quod autem sibi ordinarie agendum erit absente Superiore, ab eo curet intelligere.

Subministro utatur.

15. Si Subministrum habuerit, utatur ejus opera in iis, quæ commode per se facere non poterit, juxta præscriptum Su-

Superioris : si vero non habuerit, alternis saltem diebus singula cubicula visitet, & alia, quæ in officio Subministri continentur, suppleat.

REGULÆ
SUBMINISTRI.

Instrumentum Superiorum.

1. Subminister est Instrumentum Ministri, & aliorum Superiorum ad res particulares obeundas, & executioni mandandas.

Eorumdem executor.

2. Nihil ordinat, sed tantum est Executor, & exactor actionum domesticarum, juxta modum, & ordinem sibi a Superioribus præscriptum.

Ejus curæ.

3. Est ejus præcipua cura, ut omnia, quæ attinent ad Culinam, Refectorium, Penum, Cellam Vinariam, & Aquariam bene, & ordine, & tempore suo parata sint, & ministrentur; videatque, ut cubicula sint decenter composita, quæ alternis saltem diebus visitabit.

Curet, ne Nostri intempestivè loquantur.

4. Curet, ne Nostri per Domum, vel Collegium vagentur, vel intempestive colloquantur; ac denique ut unusquisque in suo officio versetur, & contineatur.

Quotidie de omnibus referet.

5. Referet de omnibus rebus quotidie ad Ministrum; ad Præpositum vero, vel Rectorem, quoties eis visum fuerit.

Pœnitentias non injunget.

6. Nullam injunget pœnitentiam, sed de defectibus domesticis admoneat Ministrum, vel alium Superiorem: poterit tamen

men impositas pœnitentias nomine alicujus Superioris aliis denunciare.

7. Erit Superior Nostrorum, qui Sacerdotes non sunt: Sacerdotibus tamen aliquid injungere poterit nomine alicujus Superioris. Erit Superior non Sacerdotum.

REGULÆ

PRÆFECTI SANITATIS.

Quod ejus munus. *P. 3. c. 2. §. 6.*

1. Præfecti Sanitatis munus erit superintendere iis, quæ ad corporis bonam valetudinem pertinent conservandam in sanis (in iis præsertim, qui ex ætate, aut aliis de causis sunt debiliores), tum restituendam in ægrotantibus.

Infirmario præsit. *P. 3. c. 2. lit. G.*

2. Præsit Infirmario, & ceteris, quibus cura ægrotorum commissa erit; detque operam, ne desit Medicus, adsitque, eo veniente, præsertim ubi morbi qualitas id postulaverit; & quidquid ab eo præscriptum fuerit, studeat, ut executioni mandetur; & ubi videret ægrotorum cubicula salubria non esse, ad Superiorem referat.

Circa nimios labores.

3. Observet, num quis ex nimia fatigatione corporis, aut spiritus plus æquo laboret, vel alia de causa morbi periculo se exponat, & Superiori significet.

Superiorem admoneat de bis, quæ saluti prosunt &c.

4. Si in cibis, aere, frigore, aut alia quapiam in re aliquid probabili ratione animadvertat, quod communi omnium, vel alicujus saluti prodesse, vel obesse possit, Superiorem admoneat.

Infirmarii regulas habeat, & observari faciat.

5. Curet, ut Infirmarius Regulas suas observet, quas apud se etiam habebit.

RE-

REGULÆ

PRÆFECTI BIBLIOTHECÆ.

1. Indicem librorum prohibitorum in Bibliotheca habeat; & videat, ne forte ullus sit inter eos ex prohibitis, aut aliis, quorum usus communis esse non debet. — Index librorum prohibitorum.

2. Bibliotheca clausa sit, cujus claves ipse habeat, & illis tradat, qui eas, juxta Superioris judicium, habere debebunt. — Bibliothecam claudat, & quibus clavem dabit &c. *P. 4. c. 6. §. 7.*

3. Libri omnes eo ordine in Bibliotheca collocentur, ut singulis facultatibus suus certus sit locus proprio titulo inscriptus. — Libri quomodo disponendi.

4. Singuli libri titulis exterius inscribantur, ut facile cognosci possint. — Exterius inscribantur tituli.

5. Omnium librorum, qui domi sunt, Catalogum habeat, diversarum facultatum Auctoribus ordine alphabetico in diversas classes distributis. — De eorum conficiendis Catalogis.

6. In alio Catalogo, divisis etiam per classes facultatibus, ii libri scribantur, qui in Nostrorum usum extra Bibliothecam concessi sunt; qui vero intra dies octo restituendi extrahuntur, in tabula in hunc usum parieti appensa notentur; quibus redditis, quod fuerat scriptum, deleatur. — Catalogus librorum in usum Nostrorum. Ut ex Bibliotheca extrahendi.

Ex Bibliotheca nullum librum inscio Superiore dabit.

7. Nullum librum ex Bibliotheca cuipiam dabit sine Superioris licentia speciali, aut generali; & advertat, ne quis librum, etiam cum licentia, sè inscio, accipiat.

Bibliotheca mundanda.

8. Curet, ut Bibliotheca valde munda, & composita sit, quam in hebdomada bis verret, & semel ex libris pulverem excutiet; cavere etiam debet, ne libri humiditate, aut alia re lædantur.

Novos emendos, & inutiles vendendos curet.

9. Quando intellexerit domi deesse aliquos libros necessarios, aut aliquos valde utiles in lucem editos esse, certiorem faciat Superiorem, ut, si illi visum fuerit, emantur: si vero domi Libri inutiles fuerint, eumdem admoneat, an cum aliis melioribus commutandi sint.

Libri communes.

10. In loco publico, præsertim in magnis Collegiis, sint quidam communiores libri, quibus unusquisque pro ratione suorum studiorum uti possit.

Quæ in libro scribenda.

11. Habeat librum, in quo ea omni judicio Superioris selecta diligenter scribantur, quæ in suo Collegio publice exhibentur, ut Comœdiæ, Dialogi, Orationes, & id genus alia. Conclusiones vero singulorum annorum, quæ publice defendentur, simul consutas in Bibliotheca asservet.

12. S

12. Si aliqui libri extra domum commodato darentur, adhibeat diligentiam, ut recuperentur suo tempore; & in aliquo interim libro notabit, quinam illi libri sint, & quibus eos commodaverit. Libri extrà domum commodati.

RE-

REGULÆ

PRÆFECTI LECTORUM AD MENSAM.

Idoneos lectores curet, & instruat.

1. Curet, ut idonei in Lectores mensæ a Superiore destinentur, & eos instruat, ut alta, clara, & distinta voce legant.

Prævidere faciat lectionem.

2. Det operam, ut Lector prævideat diligenter lectionem, ut bene, & emendate proferat, & in dubiis ad se recurrat.

Eos in mensa corrigat.

3. Admoneat Lectorem, &, si quid perperam pronunciaverit, correctus repetat, & emendate iterum proferat.

Socios habeat.

4. Habeat a Superiore assignatos sibi socios, ut in neutra mensa desit, qui Lectorem corrigat; eosque juxta has Regulas instruat.

Quæ, & quo ordine legi debeant.

5. Initio lectionis in prima, atque etiam (nisi Nostrorum paucitas aliud suaserit) in secunda mensa in prandio, & cœna legatur caput de Scriptura Sacra Novi, vel Veteris Testamenti, cui succedat semper aliquis liber pius, ac facilis juxta indicem inferius præscriptum, & habeatur peculiaris ratio Coadjutorum, ut pro arbitrio Superiorum aliquid vernacula lingua ad illorum etiam consolationem legatur.

6. In

6. In celebrioribus Festis legatur aliquid, omisso capitulo Scripturæ, ex Patrum Homiliis, & Tractatibus, quod ad historiam, & celebritatem Festi pertineat, & a Dominica in Passione usque ad Pascha, post lectionem Scripturæ, de Passione Domini tractatus aliquot de eadem legantur. Quid in festis celebrioribus.

7. Cum afferuntur Litteræ Annuæ, & Indicæ, quamprimum legantur. Litteræ annuæ.

8. Initio cujuscumque mensis Summarium Constitutionum, Regulæ Communes, & Epistola B. P. N. Ignatii de Obedientia legantur. Regulæ.

9. Mano absoluta lectione, seu prædicatione, legatur Martyrologium vulgare sequentis diei: quo vero die fit abstinentia Vespere caput aliquod ex libro de Imitatione Christi cum Martyrologio: cum vero jejunatur, nihil legatur vesperi, sed Martyrologium legatur ad prandium. Martyrologium. *Congr.* 8. *Decret.* 47.

Libri Divinæ Scripturæ, qui in Refectorio legentur.

Ex Novo Testamento, omnia integre legentur. Libri legendi ex Scriptura.

Ex Veteri, Pentateuchus, præter Leviticum.

Hi-

Historiales omnes, & Sapientales, præter Cantica.

Prophetales, præter capita aliquot obscuriora.

Libri, qui post lectionem Scripturæ legi possunt.

Ex Auctoribus. Historia Ecclesiastica Eusebii Cæsariensis.

Historia Ecclesiastica Nicephori Calisti.

D. Gregorii Dialogi.

Historia Ecclesiastica Bedæ.

Vitæ Sanctorum Aloysii Lipomani.

Vitæ Sanctorum Surii.

Severus Sulpitius. De B. Martino.

Gregorius Turonen. De gloria Confessorum.

Selectæ Epistolæ D. Hieronymi.

Chrysostomus de Orando Deum, de Providentia, & de Sacerdotio.

Ambrosius de Fuga sæculi, de Bono mortis.

Augustini Sermones, Meditationes, Confessiones, & alia ejusdem opuscula, & tractatus.

D. Bernardi de Interiori Domo, & aliquot sermones, & tractatus.

Homiliæ Patrum selectæ.

D. Bonaventuræ Stimulus Divini Amoris.

Tho-

Thomas de Kempis de Imitatione Christi, & aliquot ex ejusdem Auctoris opusculis.
Catechismus Romanus.
Litteræ Indicæ.

10. Præter hos libros poterunt quidem alii legi, tum vulgares, tum latini; sed examinati, & approbati a Provinciali; atque illi esse debent, qui, & pietatem promoveant, & vocationis propriæ propositum confirmare possint. Quinam alii legendi.

11. De singulis libris suo tempore prælegendis in mensa juxta indicem præscriptum, prius conferet cum Superiore, ut ille constituat, quid legendum sit. Cum Superiore conferendum.

12. Catalogum a Superiore habeat eorum, qui in Refectorio commode concionari poterunt, ex quibus Superior ipse eligat, qui statis diebus concionentur, & eos præscripto tempore admonebit, qua de re sint concionaturi. Catalogus Concionatorum in Refectorio.

ORDINATIO

R. P. N. Claudii Aquavivæ Præpositi Generalis jussu 1585. ad Provincias missa.

De modo, qui servari debet, cum Sodalitates Beatæ Virginis ad Primariam Romanam aggregari petunt.

Romana Congregatio Primaria Pontificia auctoritate appellata.

1. Romana Beatæ Virginis Annunciatæ Sodalitas Summi Pontificis Gregorii XIII. auctoritate confirmata, quia reliquas tempore antecessit, & ejus exemplo omnes deinceps inductæ sunt, Primariam Summus Pontifex illam appellari voluit, eique certas Indulgentias impertiri: facultatem deinde Præposito Generali Societatis Jesu concessit, ut reliquas Congregationes Auctoritate Apostolica erigere, easque huic Primariæ conjungere posset. Quam facultatem Sixtus V. extendit ad aggregandas etiam plures Congregationes in eodem Collegio, vel Domo, vel in Seminariis; & Clemens VIII. in quibuscumque Residentiis, sub quovis titulo, etiam non Studentium, ita ut eisdem Indulgentiis, quibus ista, fruerentur; sic tamen, ut reli-

Præposito Generali conceditur facultas erigendi, & aggregandi. Sixti V., & Clem. VIII. extensio.

liquæ Indulgentiæ, quas tum isti Romanæ, tum ceteris omnibus Congregationibus antea concesserat, intelligantur omnes revocatæ.

2. Quare, ut deinceps in hac Sodalitatum aggregatione certa aliqua formula, & omnibus communis servetur, visa est R. P. N. Generali hæc tenenda. Primum, ut Provincialis Rectores suos admoneat, quorum in Collegiis jam sunt ejusmodi Congregationes, ut earum Præfectis, & Assistentibus significent, esse illis binas epistolas scribendas; alteram ad Reverendum Patrem Generalem, penes quem est omnis potestas, qua petant suam Congregationem institui certo aliquo sub titulo, & aggregari ad hanc Primariam Collegii Romani, cum ejus Indulgentiis: alteram ad ipsum Præfectum, & Assistentes hujus Primariæ, rogando, ut hæc eadem apud Patrem Nostrum procurent. Quod ipsum intelligendum est de Collegiis, ubi nondum sit ulla erecta Congregatio. Cum enim Rectori, accedente etiam Provincialis judicio, videbitur, tot esse personas, & tales, ut nova Congregatio institui debeat, jubebunt aliquos ex iis, qui id cupiunt, binas item litteras huc scribere, eodem plane, quo diximus, argumen-

Quot litteræ scribendæ.

Titulus declarandus.

Quando faciendæ aggregatio.

mento. Atque hoc modo debebunt Congregationes omnes denuo erigi, ac confirmari. Quod, ut ad Dei, & Virginis Matris, sub cujus umbra militant, honorem, ac gloriam cedat, ipsius infinitam bonitatem ex animo precor.

Quorum expensis aggregationes scribendæ.

3. Postremo duo hic adscribenda visa sunt notatu digna; alterum, quod ædificationi magnopere conducit, ne expensæ, quæ in exscribendis litteris patentibus pro Aggregationibus Sodalitatum Beatæ Virginis, & pro communicatione bonorum operum Societatis fieri consueverunt, ab aliis, quam ab ipsis Provinciis suscipiantur; quibus sumptibus faciendis peculiari aliqua ratione, ne Collegia, aut Domus graventur, Provincialis erit prospicere. Alterum est, quod puritati Paupertatis nostræ deserviet, ut Nostri intelligant, atque omnino sibi persuadeant, Congregationes, quarum directio a Societate suscipitur, nullo modo bona immobilia, aut certos redditus admittere posse, cum nec Societas, penes quam est erigendi, aggregandique facultas, capax sit eorum reddituum; nec ipsa Sodalitia, quæ per se stabile, ac perpetuum quoddam corpus constituere nequaquam possunt, cum ejusmodi ea esse oporteat, ut, quando-

Certos redditus non possunt admittere.

cum-

cumque Nostri subducere se voluerint, eo ipso dissolvantur: quod ægre fieret, si corpus unum efficerent, certoque redditu potirentur. Accederet inter alia multa illud etiam incommodi, quod, si Sodalitates nostræ redditus certos haberent, essent omnino, sicut & aliæ Externorum Confraternitates, Visitationibus Ordinariorum obnoxiæ; quo uno maxime præsidio a Constitutione Clementis VIII., ne comprehenderemur, immunes fuimus.

FORMULA PROFESSIONIS

Quatuor Votorum.

P. 5. c. 3. §. 2. Ego N. Professionem facio, & promitto Omnipotenti Deo, coram ejus Virgine Matre, & universa Cœlesti Curia, ac omnibus circumstantibus; & tibi Patri Reverendo N. Præposito Generali Societatis Jesu, locum Dei tenenti, & Successoribus tuis; vel, tibi Reverendo Patri (N.) Vice-Præpositi Generalis Societatis Jesu, & Successorum ejus, locum Dei tenenti; perpetuam Paupertatem, Castitatem, & Obedientiam; & secundum eam, peculiarem curam circa puerorum eruditionem, juxta formam vivendi in Litteris Apostolicis Societatis Jesu, & in ejus Constitutionibus contentam.

Ibid. §. 3. Insuper promitto specialem Obedientiam Summo Pontifici circa Missiones; prout in eisdem Litteris Apostolicis, & Constitutionibus continetur. Romæ, vel alibi, tali die, mense, & anno, & in tali Ecclesia.

FOR-

FORMULA PROFESSIONIS

Trium Votorum.

Ego N. Professionem facio, & promitto Omnipotenti Deo, coram ejus Virgine Matre, & universa Cœlesti Curia, ac omnibus circumstantibus; & tibi Reverendo Patri (N.) Præposito Generali Societatis Jesu locum Dei tenenti, ac Successoribus tuis; vel tibi Reverendo Patri (N.) Vice-Præpositi Generalis Societatis Jesu, & Successorum ejus locum Dei tenenti, perpetuam Paupertatem, Castitatem, & Obedientiam; & secundum eam peculiarem curam circa puerorum eruditionem, juxta formam vivendi in Litteris Apostolicis Societatis Jesu, & in ejus Constitutionibus contentam. Romæ, vel alibi, tali die, mense, & anno, & in tali Ecclesia. *Ibid. §. 6.*

FORMULA

VOTORUM SIMPLICIUM

Quæ Professi emittunt post Professionem juxta Constitutiones.

Congr. 12. Decret. 102., & Congr. 4. Dec. 54.

Ego N. Professus Societatis Jesu, promitto Deo Omnipotenti, coram ejus Virgine Matre, & tota Curia Cœlesti, & coram R. Patre (N.) Præposito Generali, vel coram N. locum Generalis Præpositi tenente, numquam me acturum quacumque ratione, vel consensurum, ut, quæ ordinata sunt circa Paupertatem in Constitutionibus Societatis, immutentur: nisi quando ex causa justa rerum exigentium videretur Paupertas restringenda magis.

P. 6. c. 2. §. 1., & lit. A.

P. 10. §. 6.

Præterea promitto, numquam me acturum, vel prætensurum, ne indirecte quidem, ut in aliquam Prælationem, vel Dignitatem in Societate eligar, vel promovear.

Ibid.

Promitto præterea, numquam me curaturum, prætensurumque extra Societatem Prælationem aliquam, vel Dignitatem; nec consensurum in mei electionem, quantum in me fuerit, nisi coactum Obedientia ejus, qui mihi præcipere potest sub pœna peccati. Tum,

Tum, si quem sciam aliquid prædictorum duorum curare, vel prætendere, promitto illum, remque totam me manifestaturum Societati, vel Præposito ejus. *Ibid. & Cong. 3. Decr. 46. Vid. Congr. 9. Dec. 13.*

Insuper promitto, si quando acciderit, ut hac ratione in Præsidem alicujus Ecclesiæ promovear: pro cura, quam de animæ meæ salute, ac recta muneris mihi impositi administratione gerere debeo, me eo loco, ac numero habiturum Præpositum Societatis Generalem, ut numquam consilium audire detrectem, quod vel ipse per se, vel quivis alius de Societate, quem ad id ipse sibi substituerit, dare mihi dignabitur. Consiliis vero hujusmodi ita me pariturum semper esse promitto, si ea meliora esse, quam quæ mihi in mentem venerint, judicabo. Omnia intelligendo juxta Societatis Jesu Constitutiones, & Declarationes. In tali loco, tali die, mense, & anno &c. *P. 10. §. 6., & lit. A.*

In hac, & in aliis Formulis Votorum observandum id, quod statuit Congregatio XII. Generalis. Ut *nimirum* imposterum, cum post obitum Generalis sub Vicario Generali Professio, sive Vota ad gradum emittentur, hæc Formulæ verba sint; ut nempe, si Vicarius ipse Generalis Professionem, seu Vota excipiat, dicatur: *& tibi R. Patri* *Congreg. 12. Decr. 56. n. 7.*

tri (N.) *Vicario Generali Societatis Jesu, locum Dei tenenti, & Successoribus tuis*: si vero aliquis alius excipiat, dicatur: *& tibi R. P.* (N.) *Rectori*, si Rector est, vel *Præposito*, vel *Provinciali*, & sic de aliis; *Vice Reverendi Patris Vicarii Generalis Societatis Jesu, & Successorum ejus locum Dei tenenti.*

FORMULA VOTORUM

Pro Coadjutoribus Spiritualibus.

P. 5. c. 4. §. 2. Ego N. promitto Omnipotenti Deo, coram ejus Virgine Matre, & tota Cœlesti Curia; & tibi Reverendo Patri (N.) Præposito Generali Societatis Jesu, locum Dei tenenti, & Successoribus tuis; vel tibi Reverendo Patri (N.) Vice-Præpositi Generalis Societatis Jesu, & Successorum ejus, locum Dei tenenti; perpetuam Paupertatem, Castitatem, & Obedientiam; & secundum eam, peculiarem curam circa puerorum eruditionem, juxta modum in Litteris Apostolicis, & Constitutionibus dictæ Societatis expressum. Romæ, vel alibi, in tali loco, die, mense, & anno &c.

IN-

INSTRUCTIO

ET FORMULA SCRIBENDI.

Vid. Congr. 2. Dec. 16. & 54. & Congr. 3. Decamb. 7. & 33.

Causa ad Superiores scribendi. *P. 8. c. 1. §. 9.*

1. Magnopere juverit ad animorum unionem in Societate litterarum ultro, citroque missarum inter Inferiores, & Superiores frequens commercium; & crebro alios de aliis certiores fieri, & audire, quæ ex variis locis ad ædificationem, & eorum, quæ geruntur, cognitionem afferuntur.

Ad Provincialem qui, & quando scribent. *P. 8. c. 1. lit. L. & Canon. 28. Congr. 2.*

2. Superiores Domorum, & Rectores scribant singulis hebdomadis ad suum Provincialem in Europa; in Indiis vero, ut suis Provincialibus visum fuerit commodum, & opportunum.

De quibus scribendum.

3. Scribant autem ad suum Provincialem de statu Personarum, & rerum omnium, non solum, quæ inter Nostros, sed etiam, quæ per ministeria Societatis erga Externos in Domibus suis, vel Collegiis fiunt; & non tantum de his, quæ recte se habent; sed etiam de his, quæ secus: &, quoad fieri poterit, curent, ut omnia tamquam præsentia Provincialis cernat.

Ad quos de obitu Nostrorum, & Suffra-

4. Primo quoque tempore ad suum Provincialem scribant Superiores Do-

giis scribendum. *P.6. c.4. §.4.*

morum, & Rectores de obitu eorum, qui in suis locis decedunt: Provincialis vero reliquos de sua Provincia admonebit, ut quamprimum solitis suffragiis, & orationibus eorum animæ juventur: & statim Præpositum Generalem, & vicinos Provinciales certiores reddat, ut simile officium præstare possint.

Can. 11. Cong. 3.

Ex Missionibus scribent. *P.8.c.1. li.L., & Can.28.Congreg.2.*

5. Missi ad fructificandum in agro Domini scribant ad suum Provincialem, aut ad eum, quem ille designaverit, singulis hebdomadis, vel quoties ipsis fuerit præscriptum, ut per crebram litterarum communicationem, quantum fieri potest, totum successum suarum Missionum illi declarent.

P.7. c.2. §.2.

Provincialis quando, & ad quos scribet. *P.8.c.1.lit.L., & Canon. 28. Cong.2.*

6. Provinciales Superioribus Domorum, & Rectoribus, ac iis, qui in Missionibus versantur, singulis mensibus; privatis autem personis, quibus, & quando opus erit, scribant.

Quando Superiores in Europa ad Generalem. *P.8.§.1.lit.L. & Canon. 28. Congr. 2.*

7. Provinciales omnium Provinciarum Europæ scribant ad Generalem semel quolibet mense: Rectores autem, & Superiores Domorum, & Magistri Novitiorum tertio quoque mense.

Quando ex Indiis scribent. *Can. 28. Congreg. 2.*

8. Provinciales Indiarum scribant Præposito Generali, quando se obtulerit navigationis commoditas; Rectores vero, & Superiores Domorum, ac Magistri No-

Novitiorum ex Indiis semel; ex Brasilia, & nova Hispania bis in anno, si se obtulerit occasio.

9. Prædicti omnes extraordinarie sibi mutuo scribant, quoties necessitas urgebit. Quando extraordinariè scribendum. *P. 8. c. 1. lit. L. & Canon. 28. Cong. 2.*

10. Superiores Domorum, & Collegiorum, & Magistri Novitiorum scribant ad Generalem, quæ alicujus momenti fuerint, etiamsi approbante Provinciali fiant. Illà verò potissimum scribant, in quibus Provincialis admonitus, vel non providet, vel providere nequit; vel postquam Provincialis cum illis tractaverit, ipsi ab ejus judicio dissentiunt: sed tunc quidem addant, quid Provincialis responderit, & quibus rationibus ipsi ab eo dissentiant; interim tamen ei per omnia obediant. Et quid ad Generalem scribeat.

11. Cum Provinciales scribent Generali, curabunt, ut statum Domorum, & Collegiorum suorum, ac totius Provinciæ bene explicent; & suppleant, si quid intellexerint, quod Superiores Domorum, & Collegiorum minus declaraverunt: & in universum ita scribere debent, ut Generalis omnium rerum, omniumque Personarum, ac Provinciarum statum, quoad ejus fieri possit, ante oculos habeat. Provinciales ad Generalem quid scribent. *V. Congr. 8. Dec. 58.*

12. Ge-

Generalis quando ad Superiores. *Can.* 28. *Congreg.* 2.

12. Generalis ad Provinciales scribet secundo quoque mense; ad Rectores verò, & Præpositos locales sexto quoque mense, nisi aliqua necessitas prius ad respondendum suadeat.

Subditorum litteræ ne aperiantur, nec impediantur.

13. Si quis Nostrorum aliquid per litteras cum Præposito Generali, aut eum suo aliquo alio mediato Superiore tractare velit; ne impediatur, nec ipsorum litteræ ad eos scriptæ aperiantur, neque mediatorum Superiorum ad ipsos.

Litteræ negotiorum ad Generalem mittendæ.

14. Litteræ Nostrorum, quæ negotia continent, solum ad Præpositum Generalem, & non ad alios, qui cum ipso agant, destinentur: poterit tamen ad eos scribi, ut illa tractari, & expediri curent.

Quæ Procuratoris Generalis opera indigent P. notentur.

15. Litteræ negotiorum, ad quorum expeditionem Procuratoris Generalis opera, aut informatione opus erit, propriis litteris ad Præpositum Generalem scribantur, adjecta exterius littera P. sub inscriptione earum.

Quot exempla ex Indiis mittantur.

16. Negotia majoris momenti, ex utraque India, & Brasilia, ternis exemplis scribantur; binis autem ex reliquis Provinciis, si sit periculum, ne litteræ intercidant, vel certè in proximis litteris earum summa repetatur: & ut inveniantur, cum opus fuerit, quæ scripta

sunt

sunt ad Generalem, exemplum ejusmodi litterarum, vel earum summam in libro aliquo, qui scribunt, apud se retineant.

17. Si quid secreti scribendum, vel soli Superiori committendum sit, seorsum in propria epistola scribatur, quæ cum aliis in eodem fasciculo colligata includatur, adjecto exterius (*soli*) sub inscriptione ejusdem epistolæ: quod si ejusmodi epistola sola mitteretur, alia charta involvatur, quæ absque (*soli*) inscriptionem habeat.

Si quid secreti, quomodo adjecto (*soli*) scribendum. *Vid. Instr. 9. §§. 8., & 9.*

18. In rebus, quæ secretum requirunt, explicandis, his vocabulis utendum erit, ut ea intelligi, nisi a Superiore non possint: modum autem præscribet Generalis.

Ut res secreta scribenda.

19. Nullus inferior, nisi morbo impeditus, litteras ad Superiorem ex sua commissione scribi faciat.

Quando ad Superiorem ex commissione scribi possit.

20. Consultores Rectorum, & Superiorum localium litteras obsignatas ad Provincialem dabunt bis in anno, mense Januario, & Julio; & ad Generalem singulis annis mense Januario. Consultores verò Provincialium ad Generalem mense Januario, & Julio, nisi res aliqua ita urgeret, ut de illa etiam extra hæc tempora scribendum judicarent.

Consultores quoties ad Superiores scribent. *Vid. Congr. 7. Dec. 91.*

21. Iis

Quæ, & quomodo scribenda a Consultoribus.

21. Iis litteris sincerè, & sine amplificatione, omnique privato, aut humano respectu semoto, significabunt, quid sibi de Superioribus, quorum sunt Consultores, & de eorum administratione, ac rerum statu scribendum in Domino videatur, oratione tamen præmissa, & re prius diligenter considerata.

Rector Universitatis, & Cancellarius quid, & quando scribent. *P. 4. c. 17. §. 7.*

22. Ut Rector Universitatis de omnibus Præceptoribus, & aliis de Societate; ita etiam Cancellarius, & Consiliarii Universitatis de ipso, ac aliis scribent semel singulis annis, mense Januario, Præposito Generali; & bis in anno, mense Januario, & Julio, Provinciali.

Eorum litteræ obsignatæ mittantur. *P. 4. cap. 17. lit. L.*

23. Hujusmodi litteræ Consultorum, & horum Officialium Universitatis mittantur obsignatæ, ne quisquam eorum sciat, quid alius scripserit.

Visitationum, & ordinationum libri.

24. Quivis Præpositus, & Rector habeat librum, in quo scribantur Visitationes Domus, vel Collegii a Generali approbatæ; in quo etiam scribantur Ordinationes aliæ alicujus momenti, quæ a Generali mittuntur: & quæ perpetuæ fuerint, ab iis, quæ temporariæ sunt, separatim notentur: alia verò, quæ Visitator, & Provincialis præscripserint, in alio libro scribantur.

25. Si

25. Si quid scribendum esset de rebus, quæ externorum aliquem attingerent, ita scribatur, ut etiamsi litteræ in ejus manus inciderint, offendi non possit. De rebus externorum quomodo scribendum.

De Litteris Annuis.

26. SUperiores Domorum, atque Rectores curent ea observari, quæ in dies in eorum Domibus, Collegiisque per Nostros Dominus operari dignatur; quæque ad nostrorum consolationem, ac proximorum ædificationem pertinent: ex quibus seligant optima quæque, atque in ordinem redacta, sub finem cujusque anni ad suum Provincialem mittant. Hanc ad rem designetur aliquis in quolibet Collegio, seu Domo, maturus, ac diligens rerum notabilium investigator, qui, & ipse in dies, quæ occurrunt, scripto excipiat, & tertio quoque mense singulos commonefaciat, ac præcipuè Præfectos Ecclesiæ, Scholarum, Rerum Spiritualium, Congregationum, & alios hujusmodi, ut cogitent, &, si quid dignum annuis illo trimestri observarint, ad Rectorem primo quoque tempore deferant manu sua subscriptum. Res ædificationis notentur. *P. 8. c. 1. lit. M. Can. 12. Congreg. 4.* *Ex Instr. 15. R. P. N. Claud. impressa anno 1594. & 1606. §§. 2. 3. & 4.*

27. Pro-

Annuæ litteræ quomodo Romam mittendæ.

27. Provinciales ex omnibus Superiorum localium, atque Rectorum suæ Provinciæ, & eorum, qui in Missionibus versantur, epistolis, (rejectis, vel additis iis, quæ videbuntur) singulis annis, mense Januario, rerum gestarum capita latinè collata, ex quibus deinde unæ litteræ annales Romæ conficiantur, manu ipsorum subscripta Romam ad Generalem destinent. Cavendum autem ante omnia diligenter, ut quæ ad Confessionis Sacramentum spectant, nulla ratione in his capitibus attingantur; omittenturque similiter, quæ alia quavis ratione secretum postulant, & ex quorum narratione jure offendi quisquam possit. Omnium porrò, quæ, vel a Superioribus locorum ad Provincialem, vel a Provinciali Romam mittuntur, exempla; horum quidem in Provincia; illorum verò in singulis domiciliis servanda sunt, donec annuæ integræ in lucem prodierint.

Ex ead. §. 8.

Ex ead. §. 5.

Ordo servandus in eis conscribendis.

28. In ea compendiaria narratione hic ordo servabitur. Recensebunt initio numerum Nostrorum in universum, tum etiam singulis Domibus, Collegiis, & Missionibus nominatis, quot sint in iis Sacerdotes, Præceptores, Scholastici, & Coadjutores Temporales, seorsim de sin-

Ex ead. §. 9.

singulis, ac distinctè: ita ut si qui fortè inter Præceptores, ac Scholasticos sint Sacerdotes, hoc ipsum significent, ne numeri confundantur, aut iidem bis recenseantur. Itemque quot admissi sint eo anno in Societatem, quotque è vita decesserint. Mortuorum autem non solum nomen, cognomen, patriam, ætatem, statum, & munera in Societate obita perscribi oportebit; verum etiam virtutes, si quas habuerunt eximias, commemorari: in primis verò, si quid ab eis profectum est laude præcipua dignum, quod singularis alicujus facti narratione confirmari possit. Neque deinde necesse erit ad singula Collegia, aut loca redire, nisi aliquid in iis contigerit peculiari narratione dignum. *Ex ead. §. 10.*

29. Agent primò de profectu Nostrorum in Domino, & explicabunt, si quid in eo genere ad ædificationem facere possit; ut si profectus in virtute aliqua particulari fuerit eximius, aut si ponatur novum aliquod, & præclarum medium ad eam consequendam adhibitum. Viventium etiam illa promulgari poterunt, quæ in ingressu contigerunt, & non fuerint propria unius. Deinde de ministeriis Societatis erga proximos, ut de Concionibus, Lectionibus Sacris, Doctrina Chri- De profectu nostrorum; & ministeriis: *P. 8. c. 1. lit. M. Ex ead. §. 11.*

Christiana, & Exercitiis Spiritualibus, Visitatione Carcerum, & Hospitalium, reconciliatione dissidentium, de Pœnitentium frequentia, & de aliis nostri Instituti piis operibus; ita tamen, ut ea tantum commemorentur, quæ sunt alicujus momenti, non levia quæcumque, & minuta; vel quæ licet alicujus sint momenti, communia tamen sunt, & quotidiana, ut quæ perpetuò fieri solent: quæ ideo cum ordinaria sint, satis erit, nisi insigne aliquid habeant, breviter perstingere. Item de Scholis, & Discipulorum numero, & profectu, præsertim in Universitatibus, & Collegiis majoribus, de bona item Societatis existimatione: de contradictionibus autem, & persecutionibus, si quæ fuerint, ea tantum attingant, quæ ædificationi fore videbuntur. Dicent etiam de piorum erga nostros Caritate, & eleemosynis paulò insignioribus. Non ponantur aliena, aut nobis valdè leviter adnexa; sed verè nostra. Nostra enim non sunt, quæcumque nostri Amici, Devoti, Fundatoresve gesserint. Quod si hæc etiam ad nostra pertinere judicentur, indicanda est causa, & connexio, ut referri in annuas possint. Si quando autem, quod perraro accidet, aliquid erit tam grande, tam-

Ex eod. §. 12.

Ex eod. §. 11.

tamque illustre, ut a nobis licet remotum, per nos tamen ab oblivione vindicari conveniat, tum adhibenda præmonitio erit, ne inconsultò factum videatur.

30. Hæc omnia exponent, quamplenissimè fieri poterit (semper tamen vitata nimia prolixitate), adhibitis omnibus circumstantiis, etiam nominibus eorum, qui eas res gesserunt, ut, si opus fuerit, aliquando conscribi possit Historia. Qua etiam de causa cum aliquid occurret dignum memoria, quod tamen propter aliquam causam non expediat omnibus vulgari, id scribent separatim integre, & perfectè: in illa autem communi narratione, vel omnino reticebunt, vel ea tantum excerpent, quæ ædificationi esse possunt. Et, quæ ad externos pertinent, ita narrentur, ut in ea ipsa Domo, aut Civitate, ubi scribuntur, ac ubique publicè legi citra cujusquam offensionem possint. Vitentur denique exagerationes rerum, amplificationesque verborum, ut simplex, & religiosa veritas in omnibus eluceat: & pro miraculis non ponantur, quæ miracula non sint; nec incerta, quæque diligenti adhibita inquisitione comperta non sint.

Circumstantia in scribendis.

Ex eod. §. 14.

Ex eod. §. 13.

Statim legantur.

31. Cum Litteræ Annuæ Romæ confectæ ad Provincias mittentur, legantur quamprimum in singulis Domibus, & Collegiis. Et ut Coadjutores Nostri Temporales ex Latinis etiam Litteris fructum aliquem percipiant, sit aliquis, qui illarum summam, aut interpretationem aliquo modo explicet: neque ultra duas hebdomadas retineri debent, ut ad reliqua loca citius deferantur.

Coadjutoribus explicentur.

In præcipua Domo vel Collegio asserventur.

Postquam verò ubique perlectæ fuerint, in præcipua Domo, vel Collegio ejusdem Provinciæ asserventur, & simul consuantur.

De Catalogis, & Informationibus Annuis.

Catalogi quomodo, & quando conficiendi. *P. 8. c. 1. lit. N. & p. 9. c. 6. §. 3. & Canon. 28. Cong. 2.*

1. Ad clariorem omnium Nostrorum cognitionem Superiores Domorum, & Collegiorum duos Catalogos conficiant ante id temporis, quo Procuratores Provinciarum ad Generalem veniunt, ità exactè, ac si numquam missi fuissent. In primo describantur omnes, qui in suis Domibus, vel Collegiis, ac Missionibus sunt, in quo contineatur uniuscujusque nomen, cognomen, patria, ætas, vires, tempus Societatis, Studiorum, & ministeriorum,

Quid in primo?

rum, quæ exercuit, & gradus in litteris, si quos habet, & an Professus, vel Coadjutor sit, &c., & a quo tempore.

Quid in secundo.

33. In secundo Catalogo dotes, & qualitates uniuscujusque describantur, videlicet, ingenium, judicium, prudentia, experientia rerum, profectus in litteris, naturalis complexio, & ad quæ Societatis ministeria talentum habeat: quæ omnia diligenter, re DEO prius commendata, & maturè considerata, & omni privato affectu semoto, sincerè, & breviter perstringenda erunt. Et utrumque Catalogum ad suum Provincialem mittant.

Quid in tertio.

34. Sub finem cujusque anni interjecti tertium etiam alium brevem Catalogum ad Provincialem mittant, continentem nomina, & ministeria, in quibus unusquisque Nostrorum occupatur. Mittant etiam supplementum primi, & secundi Catalogi, in quo ea tantum adnotabunt, quæ eo anno de novo occurrerint addenda; ut qui in Societatem interim fuerint admissi, aut ab ea defuerint, vel quod mortui sint, vel alia quavis causa.

Quando Romam mittentur.

35. Hunc tertium Catalogum, & supplementum primi, & secundi Catalogi

logi totius Provinciæ, cum narratione pro annuis litteris, de qua dictum est, ad Generalem mittet Provincialis mense Januario: primum verò, & secundum per Procuratorem Provinciæ, ad eumdem sigillo suo obsignatos perferendos curabit. Quòd si quid ipsi in his Catalogis, & informationibus notandum, addendumve videretur, id seorsim ad Generalem scribat.

De Catalogo rerum. *Vid. Ord. Gen. cap. 19.*

FINIS.

IN-

INDEX

REGULARUM, ALIARUMQUE RERUM,

QUÆ IN HOC LIBRO CONTINENTUR.

Juxta ordinem, quo collocatæ reperiuntur.

Regulæ Sacerdotum. Pag. 3

Regulæ Concionatorum. 10

Regulæ eorum, qui in Missionibus versantur. 16

Instructio pro Confessasiis Societatis. 25

Regulæ Præfecti Rerum Spiritualium. 36

Regulæ Præfecti Ecclesiæ. 40

Regulæ Ministri. 47

Regulæ Subministri. 52

Regulæ Præfecti Sanitatis. 54

Regulæ Præfecti Bibliothecæ. 55

Regulæ Præfecti Lectorum ad Mensam. 58

Libri Divinæ Scripturæ, qui in Refectorio legentur. 59

Libri, qui post lectionem Scripturæ legi possunt. 60

Ordinatio R. P. N. Claudii Aquavivæ Præpositi Generalis jussu 1585. ad Provincias missa. De modo, qui servari debet, cum Sodalitates B. Virginis ad Primariam Romanam aggregari petunt. 62

For-

Formula Professionis Quatuor Votorum. 66
Formula Professionis Trium Votorum. 67
Formula Votorum Simplicium, quæ Professi emittunt post Professionem juxta Constitutiones. 68
Formula Votorum pro Coadjutoribus Spiritualibus. 70
Institutio, & Formula Scribendi. 71
De Litteris Annuis. 77
De Catalogis, & Informationibus Annuis. 82

LAUS DEO.

R E I M P R I M A T U R,

Si videbitur Reverendissimo Patri Sacri Palatii Apostolici Magistro.

Benedictus Fenaja Congreg. Missionis Archiep. Philippensis Vicesg.

R E I M P R I M A T U R.

Fr. Thomas Vincentius Pani Ordinis Prædicatorum Sac. Palat. Apost. Magister.

955.07
3/
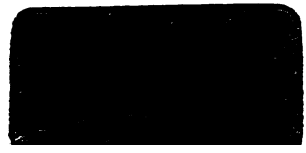
JUL 2 2 1955